

Szanowni Państwo,

Powodzie na terenie województwa podkarpackiego są zjawiskiem powtarzającym się stosunkowo często. Wynika to ze zmian klimatycznych w ostatnich latach i ich zestawienia ze zróżnicowaną rzeźbą terenu i dobrze rozwiniętą siecią rzeczną. Obszary zalewowe zlokalizowane są w dolinach rzek Wisły, Wistoki, Sanu i Wistoka oraz ich dopływów w dolnych odcinkach o charakterze nizinnym. Sumaryczna ich powierzchnia wynosi ok. 280 000 ha. Na obszarach tych zlokalizowane są miasta, wioski o zwartej zabudowie, zakłady przemysłowe wraz z towarzyszącą infrastrukturą, co powoduje, że w przypadku wystąpienia powodzi powstają ogromne szkody.

Każdy, kto przeżył powódź i doświadczył grozy tego żywiołu, zapewne wie, że ważna jest szybka informacja o nadchodzącym zagrożeniu powodziowym. Ma też prawdopodobnie świadomość, że równie ważna jest znajomość podstawowych zasad postępowania w takiej sytuacji. Od prawidłowej reakcji na ostrzeżenie o powodzi zależy bardzo wiele. W terenach górskich szybka ewakuacja może uratować życie. Tam, gdzie jest więcej czasu na zabezpieczenie domu, rozsądne i szybkie działania pozwalają uniknąć dużych strat. Ale decyzja – co zrobić, jak się zachować – nie jest łatwa. Ludzie, dla których powódź jest zaskoczeniem, reagują w sposób nieprzewidywalny. Niektórzy nie reagują w ogóle lub zapominają najważniejszych rzeczy, bez których trudno sobie poradzić poza domem lub trudno zacząć życie po powodzi.

Zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa było i jest istotnym elementem polityki wewnętrznej Państwa. Wojewoda ma szczególne znaczenie w zapewnieniu bezpieczeństwa, ponieważ jest on koordynatorem wszystkich działań, jakie podejmują organy administracji publicznej na obszarze województwa. Wojewoda z mocy ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie jako przedstawiciel Rady Ministrów odpowiada za wykonywanie polityki rządu na obszarze województwa w zakresie bezpieczeństwa, a w szczególności zapewnia współdziałanie wszystkich organów administracji rządowej i samorządowej działających w województwie i kieruje ich działalnością w zakresie zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeniom środowiska, bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego, ochrony praw obywatelskich, a także zapobiegania klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz zwalczania i usuwania ich skutków.

Poprawa bezpieczeństwa powodziowego wymaga konsekwentnej realizacji długofalowych i przemyślanych działań, co zminimalizuje koszty odbudowy zniszczonej infrastruktury, na który to cel w latach 2005-2012 na terenie naszego województwa ze środków budżetu państwa wydatkowano kwotę 803 mln zł.

W celu poprawy bezpieczeństwa powodziowego na terenie województwa podkarpackiego realizowany jest Program ochrony przed powodzią w dorzeczu górnej Wisły, który ma przyczynić się do rozwiązania problemów związanych z ochroną przeciwpowodziową na terenie czterech województw. Program przewiduje ogólnie realizację zadań do 2030 r. o łącznej wartości 13,1 mld zł, z czego dla województwa podkarpackiego przeznaczono 3,26 mld zł.

Jestem przekonana, że dzięki informacjom zawartym w tym opracowaniu, lepiej poradzimy sobie z zagrożeniem powodziowym, a także w innych sytuacjach kryzysowych.

WOJEWODA PODKARPACKI

Małgorzata Chomycz-Śmigielńska

SPIS TREŚCI

I	Wprowadzenie	6
II	Przyczyny i rodzaje uszkodzeń obwałowań rzek <i>Podkarpacki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Rzeszowie</i>	12
III	Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy, jako element bezpieczeństwa wewnętrznego <i>Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w Rzeszowie</i>	21
IV	Potencjał oraz przygotowanie policji woj. podkarpackiego do działań w warunkach katastrof naturalnych <i>Komenda Wojewódzka Policji w Rzeszowie</i>	30
V	Udział wojska w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom powodziowym i lodowym <i>Wojewódzki Sztab Wojskowy w Rzeszowie</i>	41
VI	Postępowanie ze zwłokami zwierząt padłych w wyniku powodzi <i>Wojewódzki Inspektorat Weterynarii z siedzibą w Krośnie</i>	55
VII	Zadania państwowej inspekcji sanitarnej w czasie powodzi <i>Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Rzeszowie</i>	61
VIII	Zadania Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w czasie powodzi <i>Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie</i>	63
IX	Wykorzystanie sił i środków, będących w dyspozycji starosty, przeznaczonych do prowadzenia akcji przeciwpowodziowej w powiecie tarnobrzeskim <i>Starostwo Powiatowe w Tarnobrzegu</i>	70
X	Formy i zasady przyznawania pomocy poszkodowanym w wyniku wystąpienia niekorzystnych zjawisk hydrologiczno-meteorologicznych <i>Wydział Polityki Społecznej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie</i>	75
XI	Postępowanie jednostek samorządu terytorialnego w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej <i>Wydział Środowiska i Rolnictwa Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie</i>	77
XII	Proces kierowania reagowaniem w systemie zarządzania kryzysowego <i>Wydział Zarządzania Kryzysowego Starostwa Powiatowego w Mielcu</i>	80
XIII	Zasady kierowania ewakuacją <i>Wydział Zarządzania Kryzysowego Starostwa Powiatowego w Mielcu</i>	89
XIV	„W obliczu powodzi...” - ulotka informacyjna na temat właściwego zachowania się w czasie zagrożenia powodziowego <i>Wydział Informacji i Promocji Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej</i>	124

I Wprowadzenie

Pojęcie ochrony przeciwpowodziowej mieści w sobie szeroki zestaw zamierzeń związanych nie tylko z fazą reagowania, kiedy zagrożenie powodziowe pojawia się, ale obejmuje również wszelkie działania prowadzone przed zaistnieniem niebezpieczeństwa, które mają zapobiec lub przynajmniej zminimalizować straty powodowane przez mogącą pojawić się na danym obszarze powódź. Podstawowe znaczenie mają w tym przypadku tzw. techniczne środki ochrony przeciwpowodziowej polegające na budowie i właściwym utrzymaniu obiektów i urządzeń, choć równie istotne znaczenie ma kwestia właściwego zagospodarowania terenów zagrożonych zalaniem wodami powodziowymi (tzw. terenów zalewowych).

Ustawa Prawo wodne stanowi, że zarządzanie zasobami wodnymi jest realizowane z uwzględnieniem podziału państwa na obszary dorzeczy i regiony wodne.

Przez obszar dorzecza ww. ustawa definiuje obszar lądu i morza, składający się z jednego lub wielu sąsiadujących ze sobą dorzeczy, czyli obszarów, z których całkowity odpływ wód powierzchniowych następuje ciekami naturalnymi przez jedno ujście do morza, wraz ze związanymi z nimi wodami podziemnymi, morskimi wodami wewnętrznymi, wodami przejściowymi i wodami przybrzeżnymi.

Ustalone zostały dwa obszary dorzeczy, w których rozporządzeniem Rady Ministrów wydzielono osiem regionów wodnych, zdefiniowanych jako części obszarów dorzeczy wyodrębnione na podstawie kryterium hydrograficznego na potrzeby zarządzania zasobami wodnymi, cztery w obszarze dorzecza Odry i cztery w obszarze dorzecza Wisły. Teren województwa podkarpackiego umiejscowiony jest w **dorzeczu Górnej Wisły**.

Jednym z instrumentów zarządzania gospodarką wodną jest planowanie w gospodarowaniu wodami. Planowanie to służy programowaniu i koordynowaniu działań mających na celu:

- osiągnięcie lub utrzymanie co najmniej dobrego stanu wód oraz ekosystemów od wody zależnych,
- poprawę stanu zasobów wodnych,
- poprawę możliwości korzystania z wód,
- zmniejszanie ilości wprowadzanych do wód lub do ziemi substancji i energii mogących negatywnie oddziaływać na wody,
- **poprawę ochrony przeciwpowodziowej.**

Zgodnie z Ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne, w ochronie przeciwpowodziowej uczestniczą:

- Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej,
 - Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
 - dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej,
 - wojewodowie,
 - organy jednostek samorządu terytorialnego,
- do których należy:

Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej (Minister Środowiska)

Sprawuje nadzór nad działalnością Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, który polega m.in. na:

- 1) zatwierdzaniu programów realizacji zadań związanych z utrzymywaniem wód lub urządzeń wodnych oraz inwestycji w gospodarce wodnej;
- 2) zatwierdzaniu planu kontroli gospodarowania wodami wykonywanej przez Prezesa Krajowego Zarządu;

3) poleceniu przeprowadzenia kontroli nieujętych w planie kontroli.

Ponadto składa Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej, co dwa lata, informację o gospodarowaniu wodami dotyczącą m.in. stanu ochrony ludności i mienia przed powodzią lub suszą. Minister określa, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące opracowywania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego, w tym skalę tych map.

Prezes KZGW

Jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach gospodarowania wodami, a w szczególności w sprawach zarządzania wodami oraz korzystania z wód. Wykonuje zadania określone ustawą Prawo wodne, w tym m.in.:

- 1) Opracowuje program wodno-środowiskowy kraju;
- 2) Opracowuje projekty planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy;
- 3) Przygotowuje wstępną ocenę ryzyka powodziowego, której projekt (jak również aktualizacje) przekazuje do zaopiniowania właściwym wojewodom oraz marszałkom województw;
- 4) Sporządza mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego i przekazuje je (w tym ich aktualizacje) m.in. dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej;
- 5) Przygotowuje plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej;
- 6) Sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, a w szczególności kontroluje ich działanie, zatwierdza plany działalności oraz sprawozdania z ich wykonania, a także poleca przeprowadzenie doraźnej kontroli gospodarowania wodami w regionie wodnym;
- 7) Sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, państwowej służby hydrogeologicznej oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących;
- 8) Reprezentuje Skarb Państwa w stosunku do mienia związanego z gospodarką wodną określonego ustawą;
- 9) Programuje, planuje i nadzoruje realizację zadań związanych z utrzymywaniem wód lub urządzeń wodnych oraz inwestycje w gospodarce wodnej;

Prezes Krajowego Zarządu prowadzi kataster wodny (system informacyjny o gospodarowaniu wodami) dla obszaru państwa i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 15 maja następnego roku, coroczne sprawozdanie z realizacji zadań.

Dyrektor RZGW

Jest organem administracji rządowej niezespołonej właściwym w sprawach gospodarowania wodami w regionie wodnym, w zakresie określonym w ustawie. Do jego zadań należy m.in.:

- 1) Sporządzanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym w regionach wodnych;
- 2) Współpraca w przygotowywaniu wstępnej oceny ryzyka powodziowego i planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 3) Koordynowanie działań związanych z ochroną przed powodzią oraz suszą w regionie wodnym, w szczególności prowadzenie ośrodków koordynacyjno-informacyjnych ochrony przeciwpowodziowej;
- 4) Wykonywanie kontroli gospodarowania wodami.

Przekazuje mapy zagrożenia powodziowego oraz mapy ryzyka powodziowego (w tym ich aktualizacje):

- 1) właściwym dyrektorom urzędów żeglugi śródlądowej;
- 2) właściwym wojewodom;
- 3) właściwym marszałkom województw;
- 4) właściwym starostom;
- 5) właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miast);
- 6) właściwym komendantom wojewódzkim i powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.

Jeżeli nie utrudni to ochrony przed powodzią, dyrektor RZGW może, w drodze decyzji, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zwolnić od zakazów wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym:

- wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych;
- sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów, obwałowań lub odsypisk;
- zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie.

W przypadku wykonania w/w robót lub czynności dyrektor RZGW może nakazać, w drodze decyzji, przywrócenie stanu nieutrudniającego ochrony przed powodzią na koszt tego, kto wykonał te roboty lub czynności. W decyzji tej określa się termin przywrócenia stanu nieutrudniającego ochrony przed powodzią.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, w celu zapewnienia właściwych warunków przepływu wód powodziowych, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może, w drodze decyzji:

- 1) wskazać sposób uprawy i zagospodarowania gruntów oraz rodzaje upraw wynikające z wymagań ochrony przed powodzią;
- 2) nakazać usunięcie drzew lub krzewów (wymaga to uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska).

Przy wydawaniu w/w decyzji dyrektor RZGW może zasięgnąć opinii państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej.

Dla terenów, dla których nie określono obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, dyrektor RZGW może, w drodze aktu prawa miejscowego, wprowadzić zakazy przewidziane ustawą Prawo wodne, kierując się potrzebą ochrony wód oraz względami bezpieczeństwa ludzi i mienia.

W przypadku ostrzeżenia o nadejściu wezbrania powodziowego dyrektor RZGW, w drodze decyzji, może nakazać zakładowi piętrzącemu wodę obniżenie piętrzenia wody lub opróżnienie zbiornika, bez odszkodowania. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzja ta wymaga uzgodnienia z właściwymi wojewodami. Brak stanowiska w ciągu 2 godzin od chwili przekazania wniosku o uzgodnienie decyzji uznaje się za dokonanie jej uzgodnienia.

W przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej, w celu zapobieżenia skutkom powodzi, dyrektor RZGW może, w drodze aktu prawa miejscowego, wprowadzić czasowe ograniczenia w korzystaniu z wód, w szczególności w zakresie poboru wody lub wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz zmiany sposobu gospodarowania wodą w zbiornikach retencyjnych.

Wydaje pozwolenia wodnoprawne w przypadku gdy szczególne korzystanie z wód lub wykonywanie urządzeń wodnych, w całości lub w części, odbywa się na terenach zamkniętych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, a odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

Prowadzi kataster wodny dla regionu wodnego, w którym gromadzone i aktualizowane są dane dot. m.in. obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

Ponadto Dyrektor RZGW realizuje w imieniu Prezesa Krajowego Zarządu zadania związane z utrzymywaniem śródlądowych wód powierzchniowych lub urządzeń wodnych oraz pełni funkcję inwestora w zakresie gospodarki wodnej w regionie wodnym. W ramach koordynacji działań związanych z ochroną przed powodzią oraz suszą gromadzi, przetwarza i udostępnia informacje dla potrzeb planowania przestrzennego i centrów zarządzania kryzysowego. Składa Prezesowi Krajowego Zarządu, nie później niż do dnia 31 marca, coroczne sprawozdanie z realizacji zadań.

Wojewoda

Dokonuje oceny stanu zabezpieczenia przeciwpowodziowego województwa, opracowuje plan operacyjny ochrony przed powodzią oraz ogłasza i odwołuje pogotowie i alarm przeciwpowodziowy na terenie województwa. Uzgadnia decyzję przedłożoną przez Dyrektora RZGW o nakazie obniżenia piętrzenia wody lub opróżnienia zbiornika w przypadku ostrzeżenia o nadejściu wezbrania powodziowego.

Opiniuje projekt (i aktualizacje) wstępnej oceny ryzyka powodziowego przekazywany przez Prezesa KZGW. Jest zobowiązany ustawą Prawo wodne do nieodpłatnego przekazywania danych niezbędnych do przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, sporządzenia map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym organom przygotowującym i sporządzającym te dokumenty.

Ponadto, zadaniem wojewody jest kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie województwa, zgodnie z ustawą o zarządzaniu kryzysowym.

Marszałek Województwa

Samorząd województwa wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim określone ustawami, m.in. w zakresie gospodarki wodnej, w tym ochrony przeciwpowodziowej, a w szczególności wyposażenia i utrzymania wojewódzkich magazynów przeciwpowodziowych.

Do marszałka województwa należy programowanie, planowanie, nadzorowanie wykonywania urządzeń melioracji wodnych podstawowych oraz utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych podstawowych. Marszałek prowadzi również ewidencję urządzeń melioracji wodnych. Opiniuje projekt (i aktualizacje) wstępnej oceny ryzyka powodziowego przekazywany przez Prezesa KZGW.

Jest zobowiązany ustawą Prawo wodne do nieodpłatnego przekazywania danych niezbędnych do przygotowania wstępnej oceny ryzyka powodziowego, sporządzenia map zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego oraz przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym organom przygotowującym i sporządzającym te dokumenty.

Jeżeli nie wpłynie to na szczelność i stabilność wałów przeciwpowodziowych, marszałek województwa może, w drodze decyzji, zwolnić od zakazów:

- przejeżdżania przez wały oraz wzdłuż korony wałów pojazdami lub konno oraz przepędzania zwierząt, z wyjątkiem miejsc do tego przeznaczonych;

- uprawy gruntu, sadzenia drzew lub krzewów na wałach oraz w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału po stronie odpowietrznej;
- rozkopywania wałów, wbijania słupów, ustawiania znaków przez nieupoważnione osoby;
- wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej;
- uszkodzania darniny lub innych umocnień skarp i korony wałów.

W przypadku wykonania w/w robót lub czynności marszałek może nakazać, w drodze decyzji, przywrócenie stanu nieutrudniającego ochrony przed powodzią na koszt tego, kto wykonał te roboty lub czynności. W decyzji tej określa się termin przywrócenia stanu nieutrudniającego ochrony przed powodzią.

Jest organem właściwym do wydawania pozwoleń wodnoprawnych m.in.:

1. Jeżeli szczególne korzystanie z wód, wykonywanie urządzeń wodnych lub eksploatacja instalacji bądź urządzeń wodnych są związane z przedsięwzięciami lub instalacjami:
 - kwalifikowanymi jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest obowiązkowe,
 - o których mowa w art. 122 ust 1 ustawy Prawo wodne, jeżeli dotyczą korzystania z wód i wykonywania urządzeń wodnych w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, będących przedsięwzięciem mogąącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2. Na wykonanie budowli przeciwpowodziowych.

Ponadto, marszałek województwa zobowiązany jest do uwzględnienia ustaleń zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, planie zarządzania ryzykiem powodziowym i planie przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze dorzecza przy sporządzaniu strategii rozwoju województwa i planów zagospodarowania przestrzennego województwa.

Starosta

Powiat wykonuje określone ustawami zadania publiczne o charakterze ponadgminnym w zakresie m.in. ochrony przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania powiatowego magazynu przeciwpowodziowego, dokonuje oceny stanu zabezpieczenia przeciwpowodziowego powiatu. Starosta opracowuje plan operacyjny ochrony przed powodzią oraz ogłasza i odwołuje pogotowie i alarm przeciwpowodziowy. Starosta może, w drodze decyzji, nakazać usunięcie drzew lub krzewów z wałów przeciwpowodziowych oraz z terenów w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału po stronie odpowietrznej. Decyzja ta wymaga uzgodnienia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Jest organem właściwym do wydawania pozwoleń wodnoprawnych, z wyłączeniem pozwoleń, których uprawnienia wydawania mają marszałek województwa i dyrektor RZGW.

Sprawuje nadzór i kontrolę nad działalnością spółek wodnych. Ponadto, zadaniem starosty jest kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie powiatu, zgodnie z ustawą o zarządzaniu kryzysowym.

Wójt, Burmistrz, Prezydent Miasta

Zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania te obejmują m.in. sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania gminnego magazynu przeciwpowodziowego. Wójt opracowuje plan operacyjny ochrony przed powodzią oraz ogłasza i odwołuje pogotowie i alarm przeciwpowodziowy.

Ponadto – wójt, burmistrz, prezydent miasta zobowiązany jest do uwzględnienia ustaleń zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, planie zarządzania ryzykiem powodziowym i planie przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze dorzecza przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie zagospodarowania obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi wymaga uzgodnienia z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

Przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz mapach ryzyka powodziowego granice obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2 ustawy Prawo wodne, uwzględnia się m.in. w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy.

Zgodnie z ustawą Prawo wodne, od dnia przekazania map zagrożenia powodziowego i ryzyka powodziowego jednostkom samorządu terytorialnego, wszystkie decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzje o warunkach zabudowy na obszarach wykazanych na mapach zagrożenia powodziowego, muszą uwzględniać poziom zagrożenia powodziowego wynikający z wyznaczenia tych obszarów.

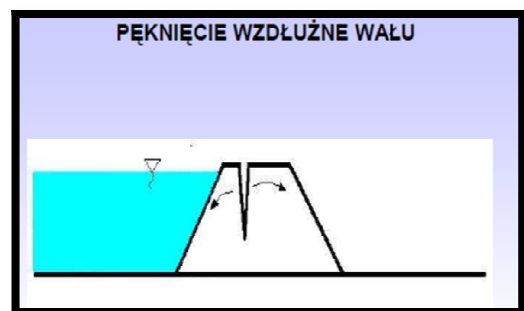
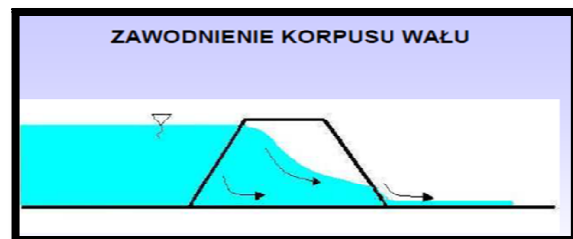
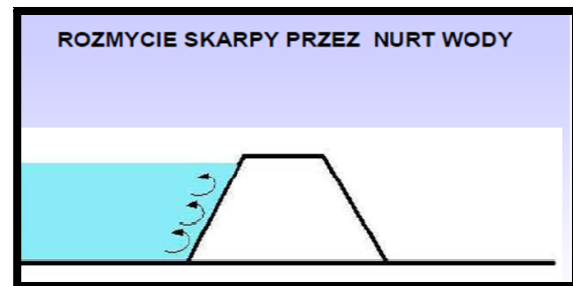
Ponadto, zadaniem wójta, burmistrza, prezydenta miasta jest kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie gminy, zgodnie z ustawą o zarządzaniu kryzysowym.

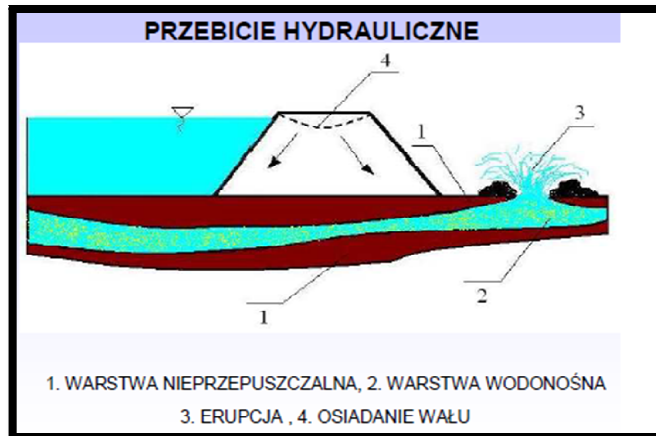
II Przyczyny i rodzaje uszkodzeń obwałowań rzek

Rozmiary i częstotliwość awarii obwałowań uświadomić powinny administracji, projektantom wałów, ich budowniczym i zajmującym się ich kontrolą, konserwacją i naprawami oraz uczestnikom akcji przeciwpowodziowej ciążącą na nich odpowiedzialność za dolegliwości i nieszczęścia wielu tysięcy dotkniętych powodzią ludzi. Obwałowania stwarzają dla chronionych przez nie dolin potencjalne zagrożenie występowania katastrofy, która zdarzyć się może w przypadku ich przerwania; skutki przerwania są na ogół cięższe niż zalanie terenów nadbrzeżnych w warunkach naturalnych.

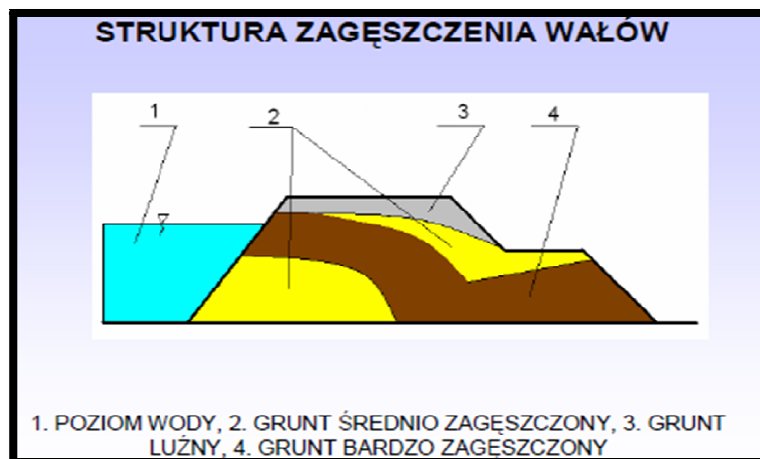
Uszkodzenia wałów polegają na odkształceniach korpusu wałów lub podłoża, prowadzących do zagrożenia lub utraty stateczności. Spowodowane mogą być wadami konstrukcji wałów lub materiałów, zbyt małą wysokością wałów, jak też stanem terenu przywałowego. Wymienione czynniki mogą występować także łącznie.

Rodzaje awarii wałów przeciwpowodziowych:

W celu zminimalizowania prawdopodobieństwa wystąpienia awarii, korpus wału przeciwpowodziowego powinien być tak zaprojektowany, wykonany i utrzymywany, by zapewniona była m.in. jego stateczność ogólna i miejscowa oraz nieprzekroczenie dopuszczalnych osiadań we wszystkich przewidywanych warunkach tzn. stanach wody i ich zmianach, obciążeniach itp. Mając to na uwadze, wał przeciwpowodziowy powinien charakteryzować się odpowiednią strukturą zagęszczenia, jak np. na rysunku poniżej.

WZMOCNIENIE DORAŻNE OBWAŁOWAŃ W OKRESIE POWODZI

Jako doraźne zabezpieczenie obwałowań traktować należy te, które wykonywane są bezpośrednio przed akcją przeciwpowodziową lub w trakcie jej trwania. Wykonuje się je natychmiast po stwierdzeniu niekorzystnej sytuacji mogącej spowodować awarię. Wzmocnienia doraźne obwałowań dotyczą najczęściej zabezpieczenia przed:

- przelaniem się wody przez koronę obwałowań,
- przeciekami przez korpus wału,
- przesiąkami przez korpus i podłoże wału,
- osuwaniem się skarp wałów.

Przedstawione poniżej sposoby zabezpieczeń nie wyczerpują wszystkich możliwych do zastosowania. Jako zabiegi doraźne, mimo, iż są najczęściej stosowane, nie gwarantują jednak w pełni zabezpieczenia wału w okresie powodzi.

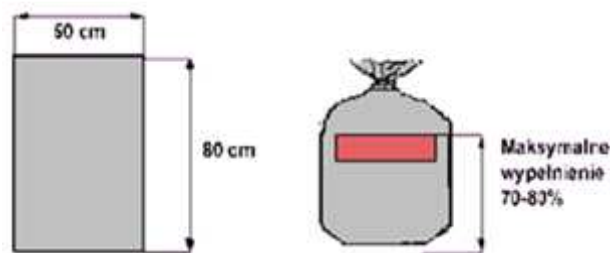
Zabezpieczenie przed przelaniem się wody przez koronę

Zabezpieczenie przed przelaniem się wody przez koronę polega głównie na podwyższeniu korony, a o przyjęciu sposobu zabezpieczenia decydują:

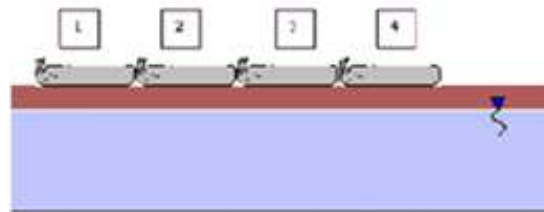
- długość odcinka, na którym mają być wykonane roboty,
- materiały będące w dyspozycji,
- spodziewane wielkości przyboru wody.

Najczęściej stosowanymi zabezpieczeniami są:

- a) podwyższenie wału workami jutowymi lub nylonowymi napełnionymi piaskiem w 70-80% ich pojemności. Ciężar worków powinien wynosić do 30 kg, a niekiedy w wyjątkowych przypadkach do 50 kg. Zapewnia to łatwe ich przenoszenie i szczelne układanie.

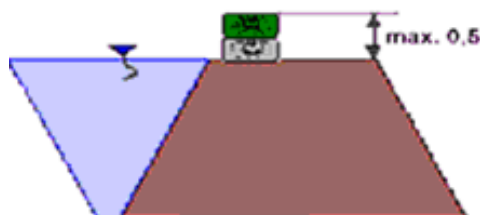
Worki należy układać w ten sposób, że po ułożeniu pierwszego worka, następny kładziemy tak, aby jego wiązanie (podniesione w górę) ściśle przylegało do tyłu worka poprzedniego.

Jeżeli zabezpieczenie wymaga ułożenia dwóch lub większej ilości ciągów z worków, to wtedy układamy je w sposób mijankowy.

Worki powinny być układane jak najbliżej krawędzi korony od strony wody. Podwyższenie wału workami ułożonymi w jednym ciągu stosujemy, kiedy wysokość przelewającej się wody przez koronę wału jest niewielka, a umocnienie z worków nie będzie przekraczało 0,5 m.

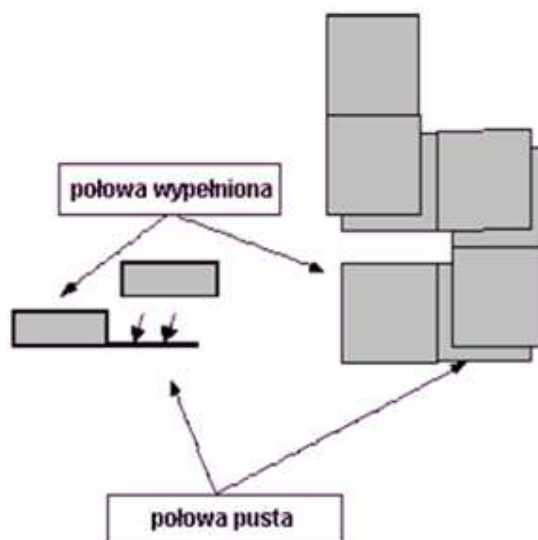

Przy niskich piętrzeniach stosować można jeden ciąg worków, przy wyższych piętrzeniach (ponad 0,5 m) należy stosować dwa ciągi worków lub więcej ułożone w mur lub piramidę.

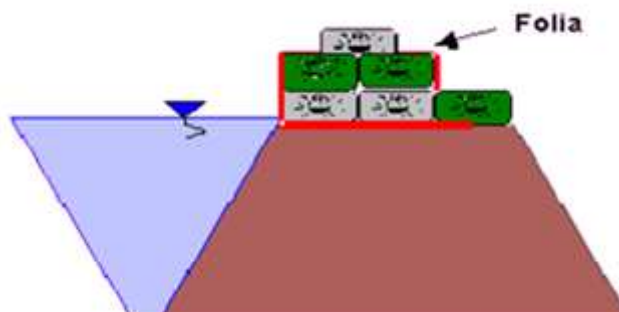

Ciągi sąsiadujące ze sobą należy układać w sposób mijankowy, aby zwiększyć szczelność. Wysokość tego zabezpieczenia nie powinna przekraczać 1,5 m.

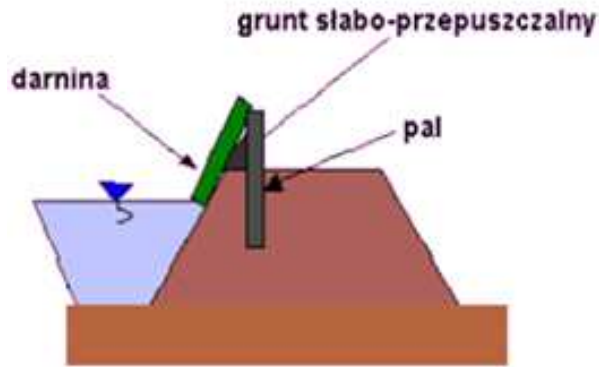
Gdy podwyższenie korony wału układamy z dwóch ciągów worków, to wtedy worki możemy układać tzw. sposobem „duńskim”. Polega on na tym, że worki napełniamy do połowy piaskiem. Worek kładziemy płasko na koronie wału, aby jedna połowa worka była pełna, a druga pusta. Następny worek kładziemy połową napełnioną na pustej połowie worka poprzedniego.

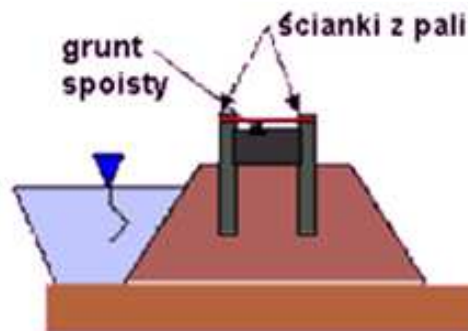
Zwiększenie do maksimum szczelności podwyższenia korony wału za pomocą worków z piaskiem uzyskać można poprzez zastosowanie folii. Sposób użycia folii przedstawia poniższy rysunek.

- b) wykonanie pojedynczej ścianki wypełnionej gruntem słabo przepuszczalnym. Zabezpieczenie to stosuje się na krótkich odcinkach podwyższanych nie wyżej niż 1,0 m. Wbijanie pali grozi upłynnieniem gruntu, należy więc wbijać je przy niskich stanach wody, przed spodziewanym wezbraniem.

c) wykonanie grodzy stosuje się na niewielkich odcinkach w przypadku podwyższenia wału nie wyżej niż 1,5 m.

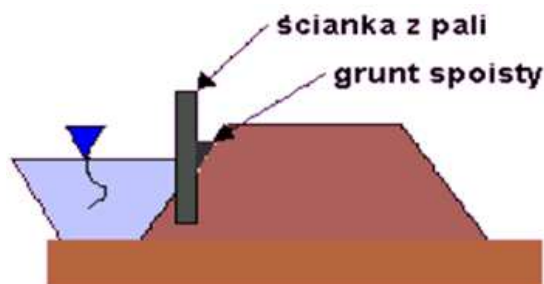

Zabezpieczenie przed przeciekami przez korpus wału

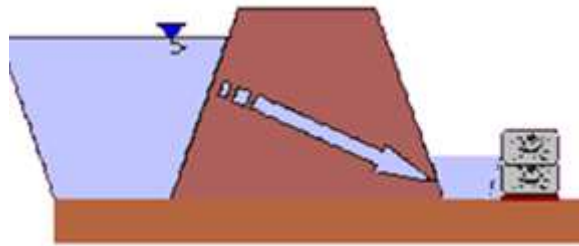
Przepływ wody filtracyjnej spowodowany różnicą ciśnień wody z jednej i drugiej strony wału jest najczęściej zjawiskiem szkodliwym szczególnie, gdy przekroczone zostaną gradienty dopuszczalne powodujące sufozję. Wypływ czystej wody z wału nie jest groźny, groźne jest wypływanie wody mętnej – wraz z cząsteczkami gruntu. Pierwszym objawem przecieków jest wydostawanie się baniek powietrza, później następuje zawilgocenie nasypu oraz tworzą się małe źródelka, przekształcające się w wyraźnie uformowane drogi filtracji. Czasami przyczyną przecieków są otwory wydrążone przez gryzoni.

Do najczęściej stosowanych zabezpieczeń przed przeciekami przez korpus wału można zaliczyć:

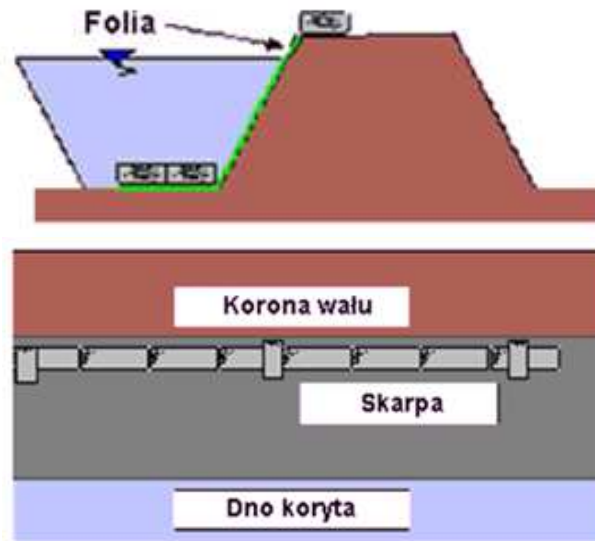
- wbicie ścianki z pali i uszczelnienie gruntem spoistym. Metoda ta ma zastosowanie w przypadku, gdy w przypowierzchniowej warstwie wału znajdują się nory gryzoni,

- wykonanie na zawału grobelek ochronnych z worków. Grobelki mają za zadanie zniwelowanie różnicy ciśnień, przez co zmniejszają się gradienty hydrauliczne, a w efekcie także przecieki i sufozja,

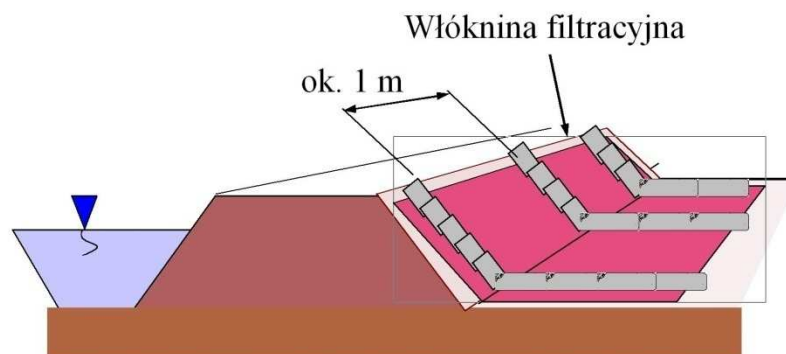
- wyłożenie skarpy odwodnej wału folią i dociążenie jej workami z piaskiem. Folię należy układać ze spadkiem skarpy na zakład ok. 0,2 m. Zabezpieczenie to najlepiej jest wykonywać w miejscach przecieków przed przyborem wody. Można wykonać je także w trakcie piętrzenia wód korzystając z pomocy nurków.

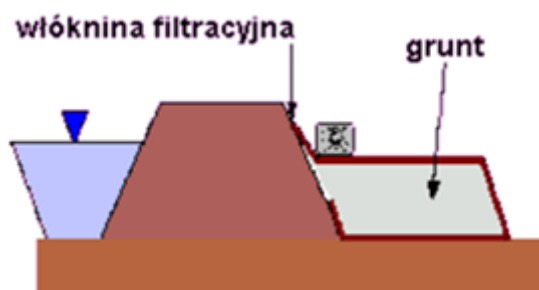
Zabezpieczenie przed przesiąkami przez korpus i podłoże obwałowań

Przesiąki mają charakter bardziej intensywny niż przecieki i zajmują najczęściej znaczne długości korpusu wału oraz mogą występować na długich i szerokich odcinkach podłoża obwałowań. W takich przypadkach można stosować różne zabezpieczenia łącznie z przedstawionym na rysunku powyżej zabezpieczeniem korpusu folią. Ponadto do najczęściej stosowanych zabezpieczeń doraźnych przed przesiąkami można zaliczyć:

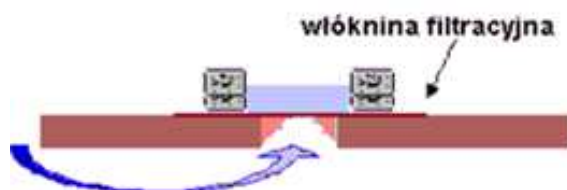
- a) dociążenie stopy skarpy odpowietrznej i terenu przyległego workami z piaskiem. Worki powinny być ułożone rzędami jeden na drugim zgodnie ze spadkiem skarpy. Wskazane jest układanie worków w ten sposób, aby odległości pomiędzy rzędami wynosiły ok. 0,5-1,0 m. Pozwala to na sprawne ułożenie worków i umożliwia swobodny odpływ filtrującej wody. Obecnie zaleca się układanie obciążenia z worków na włókninie filtracyjnej ułożonej wzdłuż skarpy na zakład 0,3-0,4 m. Zapobiega to wynoszeniu drobnych cząstek gruntu. Worki powinny być niecałkowicie napełnione gruntem,

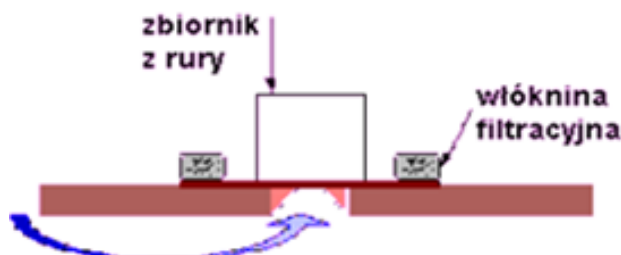
- b) dociążenie podłoża przy odpowietrznej stronie wału. Metoda ta może mieć miejsce, gdy w akcji przeciwpowodziowej zaangażowana jest duża liczba maszyn do transportu gruntu. W miejscach prześieków lub przebić należy ułożyć włókninę filtracyjną (wzdłuż wału na zakłady), a następnie przysypać ją warstwą 20-30 cm gruntu piaszczystego,

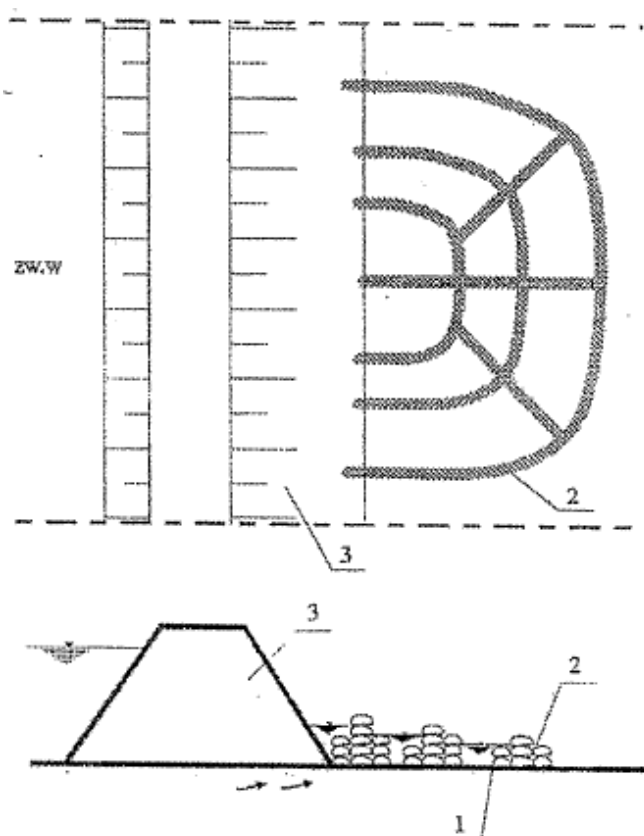
- c) wykonanie ujęć źródlisk (przebić) w podłożu poprzez ich obudowę workami z piaskiem

- lub z wielkośrednicowej rury stalowej lub aluminiowej

Wskazane jest, aby miejsce źródła przykryć włókniną filtracyjną, a następnie obudować jak na rysunkach. Podniesienie poziomu wody powoduje zmniejszenie gradientów hydraulicznych i wypływanie wody czystej, co nie zagraża stateczności wału. Przy przebić bardziej rozległych umocnienia tego typu mogą być większe i mocniejsze jak np. na następnym rysunku.

Zabezpieczenie skarpy przed osuwaniem się

Gdy okres wysokich stanów wody trwa długo, przy równoczesnym trwaniu opadów i nieodpowiednim materiale w korpusie wału, może nastąpić takie jego nasycenie wodą, iż w jego wyniku wał rozmaka.

Rozmakanie prowadzi do pęknięcia skarp i ich spęzania. Przeciwdziałać i zahamować ten proces można przez obciążenie workami z piaskiem między wbitymi w osuwającą się skarpę palami, które dodatkowo ją podtrzymują. Należy zwracać szczególną uwagę, aby nie obciążać górnej jej części, a jedynie dół, gdyż w przeciwnym razie niszczenie skarpy może zostać spotęgowane. Jeżeli w korpusie wału obserwuje się podłużne pęknięcia należy zaniechać wbijania pali, gdyż może to przyspieszyć osunięcie się skarp.

Zabezpieczenie brzegów, skarp i zboczy, składów materiałowych.

W przypadku, gdy trasa wałów przebiega w bezpośredniej bliskości linii brzegowej i istnieje obawa rozmycia brzegów i ewentualnie naruszenia linii ochronnej, brzegi należy zabezpieczyć doraźnie przed akcją powodziową. Jako takie zabezpieczenie stosować

można różnego rodzaju narzuty kamienne, najlepiej ułożone na włókninie. W przypadku konieczności zabezpieczenia skarp i zboczy wzdłuż dróg i linii kolejowych, jako zabezpieczenia doraźnie stosować należy te same metody, jak w przypadku ochron skarp wałów. Jeżeli przy wale zlokalizowane są tzw. składy materiałowe dla wydobycia gruntu potrzebnego do uzupełnienia lub naprawy wałów, to krawędź rezerwy ziemnej powinna być oddalona od stopy wału, co najmniej o 10 m a głębokość rezerw nie powinna być większa od 1 m. Należy zwracać uwagę, aby przy eksploatacji tych złóż w czasie akcji przeciwpowodziowej nie pogarszać warunków filtracji. Ścienienie warstwy nieprzepuszczalnej spowodować może powstanie przebić hydraulicznych.

W opracowaniu wykorzystano:

- Materiał z publikacji „Krajowe szkolenie - OCHRONA PRZED POWODZIĄ” pod redakcją Ryszarda Eglera; Jurata, maj 2002.
- <http://www.kppspwiece.pl/pliki/pdf/powodz.pdf>

III Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy, jako element bezpieczeństwa wewnętrznego

Organizacja Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego.

Szeroko rozumiane bezpieczeństwo publiczne jest ściśle uzależnione od istniejącego systemu reagowania na występujące zagrożenia, a w szczególności te o charakterze nagłym lub o dużym potencjale destrukcyjnym oraz zdolności systemu do ograniczania, a następnie likwidowania tych zagrożeń.

Podstawowym celem budowy systemu ratowniczego jest stworzenie jednolitego i spójnego układu, który skupiał będzie powiązane ze sobą różne podmioty ratownicze w sposób umożliwiający podjęcie skutecznych działań ratowniczych. Celem nadrzędnym jest stworzenie takiego zespołu działań, w którym człowiek bez względu na rodzaj i wielkość zagrożenia daje jeden sygnał, a system ma tak funkcjonować, aby zagrożonemu udzielić wszechstronnej, skutecznej pomocy. Systemem mającym spełnić te zadania jest Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy.

Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy (KSRG) stanowi integralną część organizacji bezpieczeństwa wewnętrznego państwa, obejmującą, w celu ratowania życia, zdrowia, mienia lub środowiska, prognozowanie, rozpoznawanie i zwalczanie pożarów, klęsk żywiołowych lub innych miejscowych zagrożeń; system ten skupia jednostki ochrony przeciwpożarowej, inne służby, inspekcje, straże, instytucje oraz podmioty, które dobrowolnie w drodze umowy cywilnoprawnej zgodziły się współdziałać w akcjach ratowniczych.

Organizatorem oraz bazą, na której opiera się Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy jest Państwowa Straż Pożarna wraz z całym zapleczem kadrowym, sprzętowym i logistycznym, której jednostki stanowią podstawowy trzon tego systemu.

Zgodnie z właściwością terytorialną, Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy tworzą oraz wpływ na jego koordynację, funkcjonowanie mają następujące organy władzy:

- 1) **wójt (burmistrz lub prezydent miasta)** w zakresie zadań ustalonych przez wojewodę;
- 2) **starosta**, który określa zadania i kontroluje wykonywanie tych zadań na obszarze powiatu, a w sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń życia, zdrowia, środowiska i mienia zarządza KSRG przy pomocy powiatowego zespołu zarządzania kryzysowego;
- 3) **wojewoda**, który określa zadania i kontroluje ich wykonanie na obszarze województwa, a w sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń życia, zdrowia, środowiska i mienia zarządza KSRG przy pomocy wojewódzkiego zespołu zarządzania kryzysowego.

Centralnym organem administracji rządowej w sprawach organizacji Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego jest Komendant Główny PSP podległy ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy zorganizowany jest w sposób zapewniający jego ciągłe funkcjonowanie na poszczególnych poziomach zorganizowania tj.:

- 1) **poziom powiatowy** – podstawowy poziom wykonawczy, na którym realizowane są wszystkie podstawowe czynności ratownicze lub w przypadku posiadania odpowiednich sił i środków także specjalistyczne czynności ratownicze;
- 2) **wojewódzki** – poziom wspomaganie i koordynacji działań ratowniczych na obszarze województwa w przypadku, gdy siły i środki podmiotów uczestniczących w działaniu ratowniczym na poziomie powiatowym są niewystarczające;

- 3) **centralny** – poziom wspomaganie i koordynacji działań ratowniczych na obszarze kraju, w przypadku, gdy siły i środki podmiotów uczestniczących w działaniu ratowniczym na poziomie wojewódzkim są niewystarczające.

System funkcjonuje w dwóch stanach:

- 1) stałym czuwaniu i doraźnym reagowaniu, polegającym na podejmowaniu działań ratowniczych przez siły i środki własne, zlokalizowane na terenie danego powiatu i gmin,
- 2) realizacji działań ratowniczych, podczas, których wymagane jest użycie sił i środków spoza powiatu – w takich sytuacjach następuje uruchomienie odpowiednio poziomu wojewódzkiego lub krajowego.

Podstawowym celem działania Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego jest ochrona życia, zdrowia, mienia lub środowiska poprzez:

- 1) walkę z pożarami lub innymi klęskami żywiołowymi;
- 2) ratownictwo techniczne;
- 3) ratownictwo chemiczne;
- 4) ratownictwo ekologiczne;
- 5) ratownictwo medyczne;
- 6) współpracę z jednostkami systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego.

Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy na poziomie wojewódzkim wspiera 8 podmiotów z terenu województwa podkarpackiego, które na podstawie podpisanych porozumień zadeklarowały współpracę oraz realizację określonych zadań, są to:

- 1) Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie,
- 2) Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe woj. podkarpackiego,
- 3) Bieszczadzkie Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- 4) Bieszczadzki Oddział Straży Granicznej w Przemyślu,
- 5) Wojewódzki Sztab Wojskowy w Rzeszowie,
- 6) Grupa Bieszczadzka Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego,
- 7) Komenda Wojewódzka Policji w Rzeszowie,
- 8) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Lotnicze Pogotowie Ratunkowe Region Południe, Filia w Sanoku.

Aktualnie na poziomie powiatowym Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy na terenie województwa podkarpackiego tworzą nw. podmioty:

- 1) 4 komendy miejskie i 17 komend powiatowych Państwowej Straży Pożarnej, w strukturze których funkcjonuje 27 jednostek ratowniczo-gaśniczych oraz jeden posterunek PSP,
- 2) 289 jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych włączonych do KSRG.

Rozmieszczenie jednostek Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego na obszarze województwa determinowane jest dwoma podstawowymi czynnikami: czasem dojazdu do miejsca zdarzenia oraz możliwościami taktyczno-technicznymi jednostek, które wchodzi w skład systemu.

Szczegółowe zestawienie ilości jednostek OSP z terenu województwa podkarpackiego włączonych do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego oraz planowanych do włączenia do roku 2014 przedstawia poniższa tabela:

Lp.	Powiat	Ilość jednostek OSP na terenie powiatu		Ilość jednostek OSP planowanych do włączenia do KSRG do 2014 r.
		ogółem	włączonych do KSRG	
1	bieszczadzki	28	5	1
2	brzozowski	47	18	-
3	dębicki	66	10	1
4	jarosławski	79	9	2
5	jasielski	97	16	-
6	kolbuszowski	57	11	-
7	krośnieński	96	19	1
8	leski	31	11	-
9	leżajski	37	11	-
10	lubaczowski	51	9	-
11	łańcucki	35	12	-
12	mielecki	98	21	-
13	nizański	45	14	-
14	przemyski	79	10	2
15	przeworski	64	8	1
16	ropczycko-sędziszowski	50	10	-
17	rzeszowski	116	32	-
18	sanocki	64	16	2
19	stalowowolski	44	17	-
20	strzyżowski	58	9	1
21	tarnobrzeski	44	21	-
	RAZEM	1286	289	11

Zakres zadań realizowanych przez jednostki KSRG w warunkach zagrożenia powodziowego:

1. Działania realizowane w ramach zapobiegania wystąpienia powodzi:

- 1) umacnianie i uszczelnianie wałów przeciwpowodziowych;
- 2) podnoszenie poziomu wałów;
- 3) dozоровanie;
- 4) zabezpieczanie obiektów przed zalaniem;
- 5) ewakuacja ludzi i zwierząt;
- 6) oświetlanie terenu działań;
- 7) udział w pracach sztabu akcji ratowniczej.

2. Działania realizowane po wystąpieniu powodzi:

- 1) ewakuacja osób;
- 2) ewakuacja zwierząt i mienia;
- 3) dostarczanie żywności, leków;
- 4) dostarczanie pasz dla zwierząt;
- 5) oświetlenie terenu akcji.

3. Działania realizowane w zakresie usuwania skutków powodzi:

- 1) wypompowywanie wody z zalanych obiektów;
- 2) likwidacja powstałych rozlewisk.

Zasady dysponowania do działań sił i środków jednostek KSRG

Dysponowanie odpowiednich sił i środków ratowniczych odbywa się przez stanowiska kierowania komendantów miejskich i powiatowych PSP, wg procedur dysponowania sił jednostek ochrony przeciwpożarowej do zdarzeń. Dodatkowe siły i środki, w tym sprzęt specjalistyczny lub grupy ratownictwa specjalistycznego (w zależności od potrzeb) dysponowane są za pośrednictwem sztabu akcji, jeżeli został utworzony lub:

- 1) terenu powiatu właściwego dla miejsca zdarzenia przez stanowisko kierowania KM/KP PSP,
- 2) Odvodu Operacyjnego z obszaru województwa przez stanowisko kierowania Komendanta Wojewódzkiego PSP,
- 3) sił i środków KSRG spoza województwa, w tym Centralnego Odvodu Operacyjnego przez stanowisko kierowania Komendanta Głównego PSP.

Siły i środki

W dyspozycji Podkarpackiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej znajdują się następujące siły i środki:

- 1) 27 jednostek ratowniczo-gaśniczych oraz jeden posterunek PSP, w których służbę w podziale bojowym pełni ogółem 1298 strażaków-ratowników,
- 2) 289 jednostek OSP włączonych do KSRG, w których jest zrzeszonych około 10 tys. strażaków ochotników gotowych do niesienia pomocy,
- 3) około 1000 pozostałych jednostek OSP (łącznie ok. 40 tys. członków czynnych), których wyposażenie bojowe pozwala zadysponować je do działań ratowniczych.

W ciągłej dyspozycji do działań na terenie woj. podkarpackiego w ramach pełnienia służby w jednostkach ratowniczo-gaśniczych PSP znajduje się 253 strażaków PSP:

- 1) powiat bieszczadzki – 7,
- 2) powiat brzozowski – 7,
- 3) powiat dębicki – 14,
- 4) powiat jarosławski – 13,
- 5) powiat jasielski – 11,
- 6) powiat kolbuszowski – 7,
- 7) powiat krośnieński – 18,
- 8) powiat leski – 7,
- 9) powiat leżajski – 15,
- 10) powiat lubaczowski – 7,
- 11) powiat łańcucki – 8,
- 12) powiat mielecki – 17,
- 13) powiat niżański – 7,
- 14) powiat przemyski – 19,
- 15) powiat przeworski – 7,
- 16) powiat ropczycki - sędziszowski – 7,
- 17) powiat rzeszowski – 29,
- 18) powiat sanocki – 11,
- 19) powiat stalowowolski – 17,
- 20) powiat strzyżowski – 7,
- 21) powiat tarnobrzeski – 18.

Stanowi to ok. 50 % całkowitej obsady strażaków na danej zmianie służbowej. W sytuacji wystąpienia lub zwiększonego prawdopodobieństwa wystąpienia katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, których skutki mogą zagrozić życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach lub środowisku na znacznych obszarach, lub w przypadku wystąpienia i utrzymywania się wzmożonego zagrożenia pożarowego można wprowadzić podwyższoną gotowość operacyjną do ok. 85 % całkowitej obsady zmiany służbowej.

W chwili obecnej 23 JRG na terenie województwa przygotowane są do prowadzenia działań nawodnych (posiadają sprzęt pływający, wyszkolonych strażaków w zakresie obsługi tego sprzętu oraz zabezpieczenia indywidualne ratowników), z czego 3 JRG posiadają jedynie sprzęt wiosłowy. Łącznie jednostki PSP na terenie województwa posiadają na wyposażeniu:

- 1) 12 łodzi wiosłowych;
- 2) 24 łodzie z napędem silnikowym;
- 3) 5 pontonów wiosłowych;
- 4) 14 pontonów z napędem silnikowym.

Do prowadzenia akcji ratowniczej w warunkach nocnych niezbędny jest sprzęt oświetleniowy, który jest w dyspozycji jednostek KSRG w następujących ilościach:

- 1) 2 przyczep oświetleniowych z wyposażeniem do oświetlania terenu miejsca akcji,
- 2) 270 agregatów prądotwórczych z zestawem reflektorów halogenowych.

Następstwem powodzi są straty popowodziowe w postaci zalanych piwnic, studni itp. obiektów usytuowanych poniżej poziomu ziemi, z których nie ma możliwości samoczynnego spływu wody. Wypompowywanie wody jest nieodłącznym elementem

każdej akcji powodziowej prowadzonej przez jednostki Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego spowodowanej gwałtownymi i intensywnymi opadami deszczu lub roztopami śniegu.

W dyspozycji jednostek KSRRG znajduje się następujący sprzęt możliwy do wykorzystania przy wypompowywaniu wody:

- 1) 12 agregatów pompowych - szlamowych o wydajności pow. $6 \text{ m}^3/\text{min}$;
- 2) 12 agregatów pompowych do wody czystej o wydajności pow. $4 \text{ m}^3/\text{min}$;
- 3) 530 motopomp do wody czystej;
- 4) 635 motopomp szlamowych;
- 5) 322 motopomp pływających.

Specjalistyczny sprzęt ratowniczy:

- 1) kontenery przeciwpowodziowe z zaporami wodnymi:
 - a) JRG Jarosław – 4 500 mb,
 - b) JRG Nr 1 Rzeszów – 4 500 mb.
- 2) kontener pompowy:
JRG Jarosław (PDW 7800 l/min + 40 odcinków węży tłocznych W 110)
- 3) samochód wężowy:
JRG Tarnobrzeg (SW 3000 W 110)
- 4) samochód dowodzenia i łączności
JRG 1 Rzeszów
- 5) pompy dużej wydajności do wody zanieczyszczonej:
 - a) KM PSP Rzeszów - 1 szt.,
 - b) KP PSP Dębica – 1 szt.,
 - c) KP PSP Mielec – 3 szt.,
 - d) KP PSP Jarosław – 1 szt.,
 - e) KP PSP Jasło – 1 szt.,
 - f) KM PSP Tarnobrzeg – 1 szt.,
 - g) KP PSP Stalowa Wola – 1 szt.,
 - h) KM PSP Przemyśl - 1 szt.,
 - i) KP PSP Nisko – 1 szt.,
 - j) KP PSP Kolbuszowa – 1 szt.łącznie: 12 szt. pomp dużej wydajności

Organizacja kierowania działaniami ratowniczymi.

W Państwowej Straży Pożarnej wyróżnia się trzy poziomy kierowania działaniem ratowniczym:

- 1) **interwencyjny** - realizowany w strefie zagrożenia lub strefie działań ratowniczych w celu realizowania czynności ratowniczych oraz zapewnienia bezpieczeństwa ratownikom; kierowaniu interwencyjnemu podlegają siły nieprzekraczające wielkością jednej kompanii;
- 2) **taktyczny** - realizowany na granicy strefy zagrożenia lub poza nią w celu wykonania przyjętych taktyk lub określonej strategii oraz nadzoru nad kierowaniem interwencyjnym; kierowaniu taktycznemu podlegają siły nieprzekraczające wielkością jednego batalionu lub siły, w których składzie znajdują się specjalistyczne grupy ratownicze;
- 3) **strategiczny** - realizowany w celu określenia i przyjęcia niezbędnej strategii w likwidowaniu zagrożenia oraz nadzoru nad kierowaniem taktycznym; kierowaniu

strategicznemu podlegają siły odwodów operacyjnych na obszarze województwa, siły centralnego odwodu operacyjnego lub siły przekraczające wielkością jeden batalion.

Kierowanie interwencyjne są obowiązani przejąć ratownicy z jednostek ochrony przeciwpożarowej, posiadający kwalifikacje do kierowania działaniem ratowniczym, właściwi ze względu na obszar chroniony, w kolejności:

- 1) członek ochotniczej straży pożarnej;
- 2) komendant gminny ochrony przeciwpożarowej, jeśli jest członkiem ochotniczej straży pożarnej;
- 3) strażak jednostki ochrony przeciwpożarowej;
- 4) dowódca zastępu Państwowej Straży Pożarnej;
- 5) dowódca sekcji Państwowej Straży Pożarnej;
- 6) zastępca dowódcy zmiany Państwowej Straży Pożarnej;
- 7) dowódca zmiany Państwowej Straży Pożarnej;
- 8) zastępca dowódcy jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej;
- 9) dowódca jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej.

W przypadku braku kierującego, określonego powyżej, kierowanie interwencyjne przejmuje ratownik z podmiotu KSRRG niebędącej jednostką ochrony przeciwpożarowej.

Kierowanie interwencyjne podczas działań ratowniczych z udziałem specjalistycznej grupy ratowniczej, w realizowanej przez nią części zadań, organizowane jest przez jej dowódcę.

Kierowanie interwencyjne może przejąć:

- 1) oficer wyznaczony przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej do kierowania w jego imieniu i na jego polecenie;
- 2) komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) oficer wyznaczony przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej do kierowania w jego imieniu i na jego polecenie;

Udział w kierowaniu interwencyjnym przez zasoby ratownicze podmiotów KSRRG niebędących jednostkami ochrony przeciwpożarowej oraz innych podmiotów ratowniczych może określać właściwy terytorialnie plan ratowniczy.

Kierowanie taktyczne są obowiązani przejąć, w następującej kolejności:

- 1) zastępca dowódcy jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej właściwej dla miejsca powstania zdarzenia;
- 2) dowódca jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej właściwej dla miejsca powstania zdarzenia;
- 3) oficer wyznaczony przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej do kierowania w jego imieniu i na jego polecenie;
- 4) komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej.

Kierowanie taktyczne jest realizowane ze stałego lub ruchomego stanowiska dowodzenia, usytuowanego w miejscu umożliwiającym ocenę rozwoju sytuacji.

Kierowanie taktyczne może przejąć kierujący z poziomu strategicznego.

Kierowanie strategiczne są obowiązani przejąć, w następującej kolejności:

- 1) oficer wyznaczony przez komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej do kierowania w jego imieniu i na jego polecenie;
- 2) komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) oficer wyznaczony przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej do kierowania w jego imieniu i na jego polecenie;
- 4) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

Kierowanie strategiczne jest realizowane ze stałego lub ruchomego stanowiska dowodzenia usytuowanego poza strefą kierowania taktycznego lub ze stanowisk kierowania ksrg.

Kierowanie strategiczne podczas działań ratowniczych z wykorzystaniem batalionów centralnego odwodu operacyjnego może być prowadzone przez dowódcę odwodu operacyjnego na obszarze województwa.

Kierowanie interwencyjne polega w szczególności na:

- 1) ustaleniu rodzaju zagrożeń oraz wyznaczeniu strefy zagrożenia;
- 2) przydzielaniu zadań dla rot lub pododdziałów;
- 3) ustaleniu sposobów i metod poszukiwania zagrożonych i poszkodowanych osób oraz udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 4) ocenie sytuacji i prognozie jej rozwoju w zakresie potrzeb zasobów ratowniczych;
- 5) zorganizowaniu ewakuacji ludności i zwierząt poza strefę zagrożenia;
- 6) zorganizowaniu dekontaminacji wstępnej;
- 7) analizowaniu czasu pracy poszczególnych zespołów w strefie działań ratowniczych, w szczególności czasu pracy w ubraniach ochronnych i sprzęcie izolującym drogi oddechowe ratowników;
- 8) nadzorowaniu skuteczności działania ratowniczego oraz zachowania bezpiecznych warunków jego prowadzenia;
- 9) organizowaniu łączności dla podmiotów ksrg biorących udział w działaniu ratowniczym;
- 10) analizowaniu zużycia sprzętu i środków gaśniczych, pochłaniających i neutralizujących;
- 11) współdziałaniu z koordynatorem medycznych działań ratowniczych i kierującym akcją prowadzenia medycznych czynności ratunkowych;
- 12) zgłoszeniu zapotrzebowania na niezbędne siły i środki podmiotów ksrg;
- 13) zorganizowaniu wsparcia logistycznego;
- 14) przekazywaniu informacji o prowadzonych działaniach ratowniczych do stanowiska kierowania komendanta Państwowej Straży Pożarnej;
- 15) dokumentowaniu, według potrzeb, prowadzonych działań ratowniczych na miejscu zdarzenia.

Kierowanie taktyczne polega w szczególności na:

- 1) ocenie zagrożenia przez ustalenie jego charakteru i prognozowanie rozwoju;
- 2) podziale strefy działań ratowniczych na odcinki bojowe i wyznaczeniu zadań dla kierujących tymi odcinkami;
- 3) zorganizowaniu ewakuacji zagrożonej ludności i zwierząt poza strefę zagrożenia;
- 4) współdziałaniu z koordynatorem medycznych działań ratowniczych i kierującym akcją prowadzenia medycznych czynności ratunkowych;
- 5) ocenie wielkości zapotrzebowania na siły i środki podmiotów ksrg;
- 6) wyznaczeniu miejsca kierowania działaniami ratowniczymi i jego oznakowaniu;
- 7) analizowaniu oraz likwidowaniu, ograniczeniu lub zwiększeniu strefy zagrożenia;
- 8) koordynowaniu zmian sił ratowniczych, w tym ich wprowadzaniu i wyprowadzaniu ze strefy działań ratowniczych;
- 9) zorganizowaniu wsparcia logistycznego;
- 10) nadzorowaniu skuteczności działania ratowniczego oraz zachowaniu bezpiecznych warunków jego prowadzenia;
- 11) analizowaniu i korygowaniu wydzielonej strefy działań ratowniczych;

- 12) organizowaniu punktów przyjęcia sił i środków podmiotów ksrg i innych podmiotów uczestniczących w działaniu ratowniczym;
- 13) współdziałaniu ze środkami masowego przekazu lub wyznaczeniu rzecznika prasowego;
- 14) zorganizowaniu łączności dla podmiotów ksrg uczestniczących w działaniu ratowniczym;
- 15) minimalizowaniu wśród ratowników skutków stresu pourazowego powstałego podczas działań ratowniczych;
- 16) dokumentowaniu według potrzeb prowadzonych działań ratowniczych na miejscu zdarzenia.

Kierowanie strategiczne polega w szczególności na:

- 1) ocenie zagrożenia przez ustalenie jego charakteru i prognozowanie rozwoju;
- 2) określeniu strategii działania ratowniczego;
- 3) podziale strefy działań ratowniczych na odcinki bojowe oraz wyznaczeniu zadań dla kierujących tymi odcinkami;
- 4) nadzorowaniu zadań prowadzonych przez podległe siły i środki podmiotów ksrg;
- 5) wyznaczeniu miejsca kierowania działaniami ratowniczymi;
- 6) informowaniu ewakuowanej ludności o miejscach organizowanej pomocy medycznej i humanitarnej;
- 7) dowodzeniu siłami wojewódzkiego lub centralnego odwołu operacyjnego albo wprowadzaniu ich na wyznaczone odcinki bojowe;
- 8) koordynowaniu łączności na potrzeby kierowania strategicznego i taktycznego;
- 9) powołaniu sztabu;
- 10) wyznaczeniu zespołu prasowego do współpracy ze środkami masowego przekazu.

Przejmowanie kierowania interwencyjnego, taktycznego lub strategicznego podlega zgłoszeniu do właściwego terenowo stanowiska kierowania ksrg oraz odnotowaniu w dokumentacji.

W przypadku przybycia na miejsce zdarzenia obowiązanych do przejęcia kierowania działaniem ratowniczym tej samej hierarchii, do przejęcia kierowania działaniem ratowniczym jest obowiązany ten, dla którego miejsce powstania zdarzenia znajduje się na terenie własnego działania.

W zakładach, w których funkcjonują zakładowe służby ratownicze lub zakładowe straże pożarne, zasady uruchamiania i kolejność przejmowania kierowania interwencyjnego i taktycznego określają właściwe terytorialnie plany ratownicze.

Uruchomienie kierowania taktycznego lub strategicznego nie powoduje ograniczenia obowiązków, jakie spoczywają na osobach prowadzących odpowiednio kierowanie interwencyjne lub taktyczne.

Kierujący na poziomie interwencyjnym i taktycznym w zależności od potrzeb może powołać sztab akcji ratowniczej.

IV Potencjał oraz przygotowanie policji woj. podkarpackiego do działań w warunkach katastrof naturalnych

Miejsce Policji w obszarze działań w warunkach katastrof naturalnych

Całokształt problematyki realizacji policyjnych działań w sytuacji wystąpienia katastrof naturalnych warunkuje zasadnicza dla funkcjonowania Policji ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r., która definiuje ją w art. 1 ust. 1 jako: „...umundurowaną i uzbrojoną formację służącą społeczeństwu i przeznaczoną do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego”. Ponadto określa ściśle jej podstawowe zadania, którymi są:

- 1) ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra,
- 2) ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych oraz w środkach publicznego transportu i komunikacji publicznej, w ruchu drogowym i na wodach przeznaczonych do powszechnego korzystania,
- 3) inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi,
- 4) wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców,
- 5) nadzór nad strażami gminnymi (miejskimi) oraz nad specjalistycznymi uzbrojonymi formacjami ochronnymi w zakresie określonym w odrębnych przepisach,
- 6) kontrola przestrzegania przepisów porządkowych i administracyjnych związanych z działalnością publiczną lub obowiązujących w miejscach publicznych,
- 7) współdziałanie z policjami innych państw oraz ich organizacjami międzynarodowymi na podstawie umów i porozumień międzynarodowych oraz odrębnych przepisów,
- 8) gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie informacji kryminalnych,
- 9) prowadzenie bazy danych zawierającej informacje o wynikach analizy kwasu dezoksyrybonukleinowego (DNA),
- 10) realizacja zadań wynikających z umów i porozumień międzynarodowych, na zasadach i w zakresie w nich określonych.

Przytoczony powyżej cel utworzenia oraz zadania Policji określają rodzaj i zakres „narzędzi realizacyjnych”, w które formacja została wyposażona i może wykorzystać w działaniach w sytuacji wystąpienia katastrof naturalnych. Całokształt wspomnianych „narzędzi” można zasadniczo podzielić na cztery grupy: prawne, organizacyjne, osobowe oraz sprzętowe. Ich krótka charakterystyka (zamieszczona w dalszej części materiału) pozwoli zaprezentować: dopuszczalny zakres, stopień przygotowania i metodologię prowadzenia policyjnych działań w warunkach katastrof naturalnych.

Potencjał podkarpackiej Policji do działań w warunkach katastrof naturalnych

Metodologia działań policyjnych w sytuacji wystąpienia katastrof naturalnych, sprowadzająca się do realizacji (z wykorzystaniem właściwego do rodzaju i skali zagrożenia potencjału) określonych normami prawa przedsięwzięć polegających na:

- stałym monitorowaniu zagrożeń,
- przekazywaniu informacji i alertów dotyczących zmiany ich poziomu,
- przygotowaniu posiadanych sił i środków do właściwego reagowania w sytuacji wystąpienia katastrofy naturalnej,
- natychmiastowym reagowaniu na zaistniałe zdarzenia i realizacji zgodnie z przygotowanymi procedurami, szczegółowych zadań określonych we właściwych aktach prawnych oraz wewnętrznego kierowania,
- utrzymywaniu ścisłej współpracy i prawidłowego współdziałania z pozostałymi podmiotami, instytucjami i organami wchodzącymi w skład funkcjonującego na obszarze powiatu/województwa systemu reagowania na zagrożenia, podczas realizacji działań ratowniczych,
- stałym dążeniu do zapewnienia skuteczności działań mających na celu neutralizację zagrożenia oraz minimalizację negatywnych skutków jego wystąpienia,

w przypadku województwa podkarpackiego przekłada się bezpośrednio na: przygotowanie, utrzymanie w stanie stałej gotowości do działań, a w końcu wykorzystanie przedstawionych poniżej obszarów.

Obszar podstaw prawnych

Zasadnicze podstawy prawne działań Policji w warunkach katastrofy naturalnej to:

- 1) Ustawa z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1997 r. nr 78, poz.483),
- 2) Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. nr 43 poz.277 z późn. zmianami),
- 3) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2007 r. nr 89 poz.590 z późn. zmianami),
- 4) Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny (Dz. U. z 1997 r. nr 88, poz.553 z późn. zm.),
- 5) Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Postępowania Karnego (Dz. U. z 1997 r. nr 89, poz.555 z późn. zm.),
- 6) Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks Wykroczeń (Dz. U. z 1971 nr 12, poz.114 z późn. zm.),
- 7) Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. nr 108, poz.908 z późn. zm.),
- 8) Zarządzenie nr 609 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 maja 2007 r. w sprawie pełnienia służby na drogach przez policjantów - zmienione zarządzeniem nr 1667 z dnia 5 listopada 2010 r. oraz nr 18 z dnia 6 czerwca 2013r.,
- 9) Zarządzenie nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę

patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym - zmienione zarządzeniem nr 764 z dnia 4 czerwca 2010 r.,

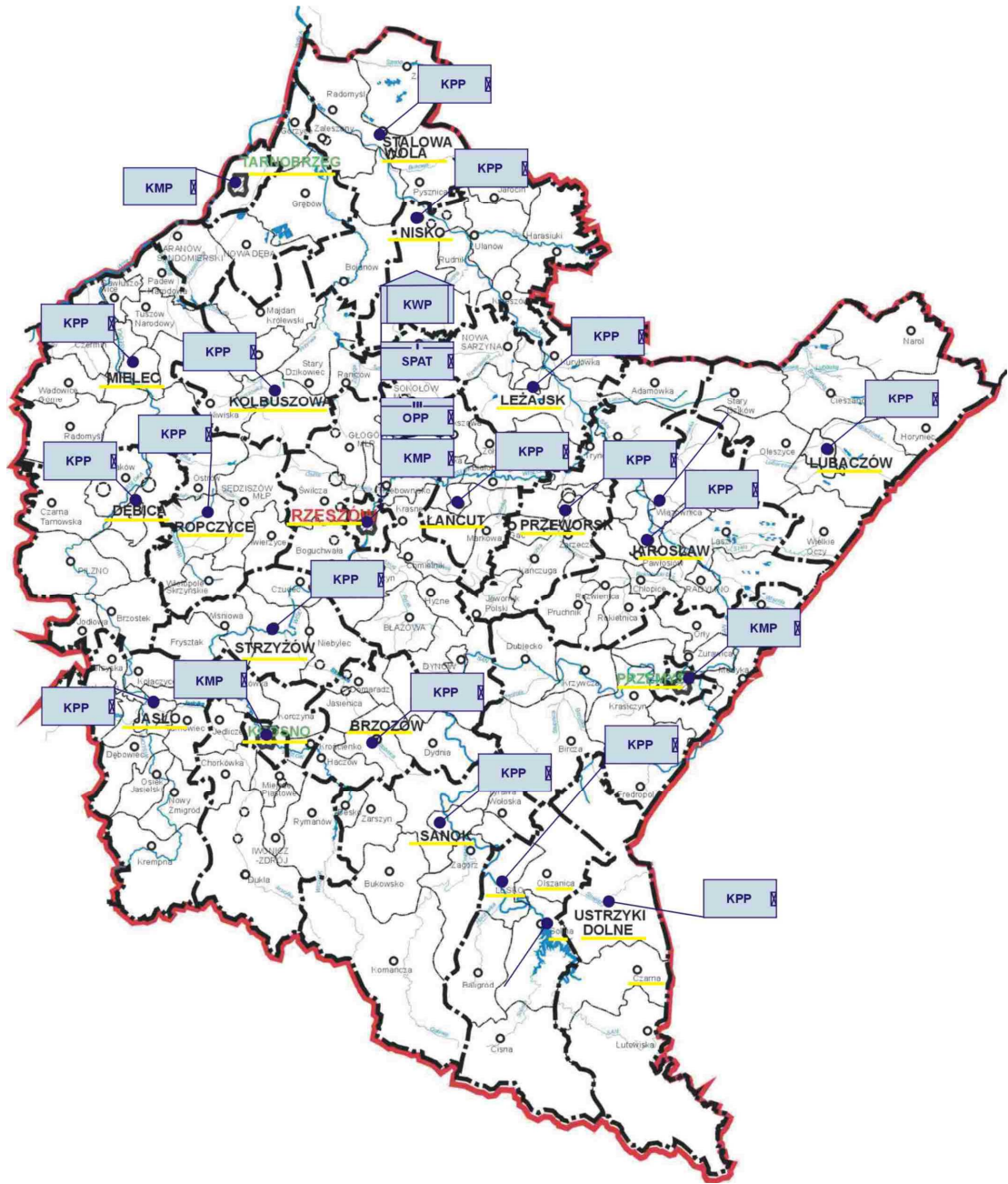
- 10) Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej w jednostkach organizacyjnych Policji- zmienione zarządzeniem nr 118 z dnia 30 kwietnia 2012 r.,
- 11) Zarządzenie nr 1429 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2004 r. w sprawie wprowadzenia w Policji procedur reagowania w sytuacjach kryzysowych,
- 12) Zarządzenie nr 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji,
- 13) Zarządzenie nr 213 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 lutego 2007 r. w sprawie metod i form przygotowania i realizacji zadań Policji w przypadkach zagrożenia życia i zdrowia ludzi lub ich mienia albo bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- 14) Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 1998 r. w sprawie realizacji przez Policję zadań w warunkach katastrof naturalnych i awarii technicznych,
- 15) Zarządzenie nr Z-1152/07 Komendanta Głównego Policji z dnia 19 października 2007 r. w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji - zmienione zarządzeniem nr Z-1426 z dnia 3 września 2010 r.

Obszar uwarunkowań organizacyjnych

Organizacyjnie przygotowanie działań policyjnych na terenie woj. podkarpackiego realizowane jest (z uwzględnieniem zasady zachowania priorytetu terytorialnego) przez:

- Komendę Wojewódzką Policji w Rzeszowie,
- 4 Komendy Miejskie Policji w powiatach o statusie grodzkim oraz ziemskim,
- 17 Komend Powiatowych Policji w powiatach o statusie ziemskim,
- Oddział Prewencji Policji w Rzeszowie,
- Samodzielny Pododdział Antyterrorystyczny Policji w Rzeszowie,
- 30 Komisariatów Policji,
- 39 Posterunków Policji.

Ponadto formowane spośród funkcjonariuszy KWP w Rzeszowie, Komend Miejskich i Powiatowych Policji adekwatnie do rodzaju oraz obszaru objętego zdarzeniem katastroficznym Nietatowe Pododdziały Policji w liczebności 6 kompanii NPP.

Obszar sił do działań

Powyższy stan organizacyjny oraz właściwe (przyjęte dla Policji) naliczenia etatowe, przekłada się bezpośrednio na następujący potencjał osobowy „sił do bezpośrednich działań w sytuacji wystąpienia katastrofy naturalnej” jednostek Policji woj. podkarpackiego (stan na 01-07-2013 r.)

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA POLICJI

JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA POLICJI	Ilość Policjantów
Komenda Wojewódzka Policji w Rzeszowie	- 55
Oddział Prewencji Policji w Rzeszowie	- 236
Samodzielny Pododdział Antyterrorystyczny Policji w Rzeszowie	- 44
Komenda Powiatowa Policji w Brzozowie	- 55
Komenda Powiatowa Policji w Dębicy	- 130
Komenda Powiatowa Policji w Jarosławiu	- 113

Komenda Powiatowa Policji w Jaśle	-	112
Komenda Powiatowa Policji w Kolbuszowej	-	51
Komenda Miejska Policji w Krośnie	-	154
Komenda Powiatowa Policji w Lesku	-	41
Komenda Powiatowa Policji w Leżajsku	-	64
Komenda Powiatowa Policji w Lubaczowie	-	56
Komenda Powiatowa Policji w Łańcucie	-	70
Komenda Powiatowa Policji w Mielcu	-	124
Komenda Powiatowa Policji w Nisku	-	61
Komenda Miejska Policji w Przemyśle	-	153
Komenda Powiatowa Policji w Przeworsku	-	70
Komenda Powiatowa Policji w Ropczycach	-	57
Komenda Miejska Policji w Rzeszowie	-	364
Komenda Powiatowa Policji w Sanoku	-	96
Komenda Powiatowa Policji w Stalowej Woli	-	118
Komenda Powiatowa Policji w Strzyżowie	-	53
Komenda Miejska Policji w Tarnobrzegu	-	118
Komenda Powiatowa Policji w Ustrzykach Dolnych	-	38
ŁĄCZNIEM:	-	2433
<hr/>		
ŚREDNIO NA JEDNĄ ZMIANĘ (w systemie 3 zmianowym)		
na obszarze powiatu	-	39
w skali województwa	-	811

Obszar dostępnych środków

W przypadku uruchomienia działań przez „Podkarpacki Garnizon Policji”, zaangażowane zostają do nich również środki (ściśle określone przez „normatywy należności” zawarte w stosownych przepisach dot. zabezpieczenia logistycznego Policji) w postaci:

- umundurowania służbowego,
- indywidualnego ochronnego wyposażenia policjantów,
- środków przymusu bezpośredniego,
- broni służbowej,
- przenośnych, „przewoźnych” oraz stacjonarnych urządzeń łączności,
- środków transportu kołowego, czyli pojazdów: osobowych, osobowo-terenowych, „furgonów”, ciężarowych i autobusów,
- sprzętu specjalistycznego (np. cystern, łodzi, przyczep).

UWAGA !!!

W przypadku, gdy przedstawiony powyżej „potencjał osobowo-sprzętowy” jest niewystarczający do właściwego realizowania działań KWP w Rzeszowie, Komendant Główny Policji może (na wniosek Podkarpackiego Komendanta Wojewódzkiego Policji) skierować „wsparcie działań” w postaci dodatkowych sił i środków (w tym specjalistycznych np. śmigłowce, terenowe środki transportu kołowego, łodzie, itp.) spoza obszaru województwa podkarpackiego.

Katastrofy naturalne z punktu widzenia Policji – „zadania szczegółowe”

Niezależnie od rodzaju zdarzeń z kategorii katastrof naturalnych z punktu widzenia Policji zawsze generują one zagrożenia dla:

- życia i zdrowia ludzi,
- mienia,
- bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- skuteczności i sprawności podejmowanych działań zaradczych i ratowniczych.

W związku z powyższym regulacje prawne Komendanta Głównego Policji przyjęły, jako „szczełółowe zadania” następujące przedsięwzięcia, które są realizowane przez Policję woj. podkarpackiego:

W zakresie alarmowania i ostrzegania:

- 1) uzyskiwanie, przetwarzanie i przekazywanie informacji o zaistniałym zdarzeniu na potrzeby kierowania, dowodzenia i współdziałania,
- 2) przekazywanie informacji i komunikatów o zagrożeniu poprzez policyjne systemy łączności oraz urządzenia rozgłoszeniowe,
- 3) udostępnianie policyjnych systemów i środków łączności innym organom i służbom ratowniczym w celu przekazywania informacji o zagrożeniu oraz dla potrzeb kierowania działaniami tych organów i służb, z zachowaniem zasady, że te systemy i środki łączności będą obsługiwane wyłącznie przez funkcjonariuszy Policji.

W zakresie działań porządkowych:

- 1) umożliwienie swobody dojazdu i wyjazdu ekipom i jednostkom ratowniczym,
- 2) zorganizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach,
- 3) ochrona porządku w miejscach pracy ekip ratowniczych oraz zabezpieczanie miejsc mogących stanowić dodatkowe zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi,
- 4) niedopuszczanie do tworzenia się zbiegowisk i zapobieganie objawom paniki,
- 5) egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierujących działaniami ratowniczymi,
- 6) pilotowanie kolumn transportu sił ratowniczych oraz pojazdów wywożących rannych w przypadku wystąpienia utrudnień w ich przemieszczaniu,
- 7) pomoc w wyznaczaniu miejsc zbiórek lub parkowania pojazdów służących do ewakuacji,
- 8) informowanie ludności o kierunkach, odległościach, sposobie dojścia lub dojazdu do miejsc zbiórek do ewakuacji,
- 9) kierowanie ruchem na drogach przemieszczania się ewakuowanej ludności i w zależności od potrzeb pilotowanie kolumn pojazdów z ewakuowanymi,
- 10) ochrona porządku w miejscach pracy punktów medycznych, punktów zbiórek uszkodzonych itp.,
- 11) ochrona pozostawionego mienia,

- 12) ochrona miejsc składowania mienia porzuconego i ewakuowanego oraz punktów pomocy humanitarnej,
- 13) przeszukiwanie terenu w celu zebrania, oznaczenia i zdeponowania porzuconego mienia,
- 14) uzyskiwanie i przekazywanie informacji o miejscach pomocy medycznej i miejscach przechowywania mienia,
- 15) identyfikacja i prowadzenie wykazów ofiar.

W zakresie bezpośrednich działań ratowniczych:

- 1) pomoc w ewakuacji osobom poszkodowanym, chorym i starszym, poprzez wyprowadzanie tych osób z rejonów zagrożonych oraz udostępnianie policyjnych środków transportu na potrzeby ewakuacji osób i ich mienia,
- 2) udzielanie pierwszej pomocy przedlekarskiej poszkodowanym,
- 3) udostępnianie policyjnych środków transportu na potrzeby działań ratowniczych,
- 4) udostępnianie policyjnych obiektów na potrzeby kierowania działaniami ratowniczymi,
- 5) udział w pracach zabezpieczających urządzenia techniczne lub tworzeniu umocnień w sytuacji bezpośredniej eskalacji zagrożenia, gdy siły i środki podmiotów odpowiedzialnych za te prace są niewystarczające lub ich nie ma, a zaniechanie spowoduje powiększenie szkód.

W zakresie działań mających na celu przywrócenie stanu istniejącego przed wystąpieniem zagrożenia:

- 1) regulację ruchu osób i pojazdów,
- 2) ochronę miejsc dystrybucji środków pomocy humanitarnej,
- 3) udzielanie informacji o miejscach pobytu poszkodowanych, przechowywanego i zabezpieczonego mienia oraz informacji o aktualnym stanie zagrożenia.

Uruchamianie działań

Uruchomienie zasobów Policji następuje każdorazowo za pośrednictwem służby dyżurnej jednostki (Dyżurny, Zastępca Dyżurnego), która jednocześnie kieruje i nadzoruje działaniami do czasu powiadomienia właściwego terytorialnie kierownika (Komendanta) jednostki organizacyjnej Policji.

Dalsze działania związane z uruchamianiem zasobów (za pośrednictwem służby dyżurnej lub tworzonego w dalszej kolejności sztabu dowódcy działań) prowadzone są przez:

- dowódcę akcji (działania prowadzone na szczeblu/obszarze odpowiedzialności powiatowej lub miejskiej Komendy Policji), którego rolę pełnić może Komendant Miejski/Powiatowy Policji osobiście lub wyznaczony przez niego policjant.
- dowódcę operacji (działania prowadzone na szczeblu/obszarze odpowiedzialności więcej niż jednej powiatowej lub miejskiej Komendy Policji), którego rolę pełnić może Komendant Wojewódzki Policji osobiście lub wyznaczony przez niego policjant.

W myśl obowiązującego w Policji zarządzenia Komendanta Głównego Policji w sprawie stanów gotowości do działań i alarmowania w jednostkach organizacyjnych Policji czas uzyskania pełnej gotowości do działań nie może przekraczać 3 godzin.

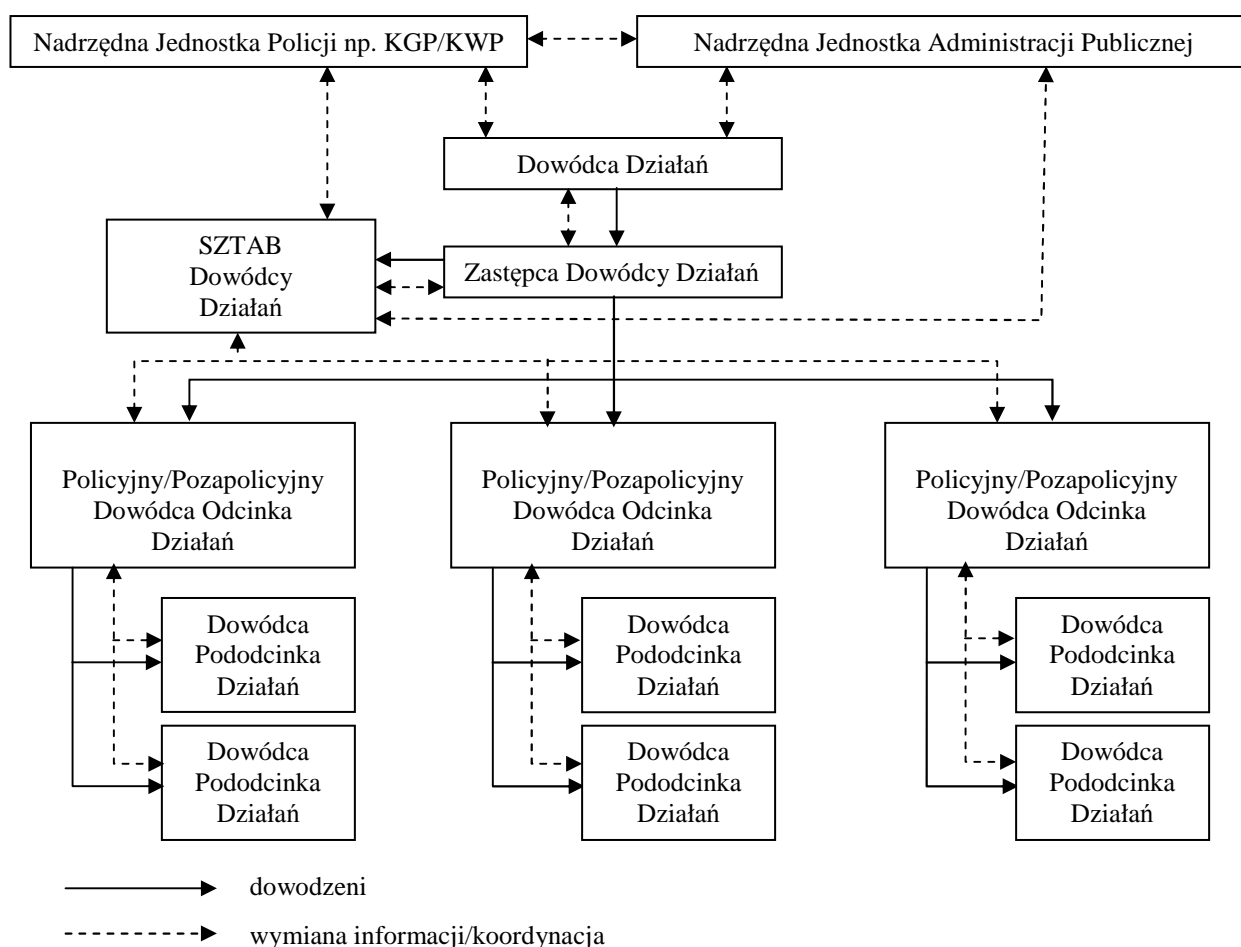
Przedsięwzięcia z zakresu zarządzania/koordynacji (dowodzenia) działaniami policyjnymi (w zależności od powagi i skali zdarzenia katastroficznego) realizowane są przez Komendantów (ich zastępców) Komendy Wojewódzkiej lub Komend Miejskich/Powiatowych Policji albo posiadających odpowiednie kwalifikacje, predyspozycje i doświadczenie w kierowaniu zespołami ludzkimi policjantów (najczęściej ze składu kierownictwa: sztabowej oraz prewencyjnych komórek organizacyjnych/wydziałów KWP, KMP i KPP województwa).

W czasie dowodzenia działaniami policyjnymi wykorzystywane są:

- doraźnie tworzone „centra operacyjne” wyposażone w etatową infrastrukturę łączności i informatyki poszczególnych jednostek organizacyjnych Policji,
- ruchome stanowisko dowodzenia Dowódcy Oddziału Prewencji Policji w Rzeszowie - kierowane do działań w zależności od potrzeb, zgodnie z dyspozycją Podkarpackiego Komendanta Wojewódzkiego Policji.

Koordynowanie i kierowanie działaniami

Policyjnymi działaniami, które mają formę akcji/operacji jednoosobowo kieruje – „Dowódca działań”. Organizację dowodzenia przedstawia poniższy schemat:

Współdziałanie

Właściwa współpraca i współdziałanie pomiędzy wszystkimi podmiotami uczestniczącymi w działaniach w warunkach katastrofy naturalnej traktowane są, jako priorytety przedsięwzięć realizowanych przez Policję woj. podkarpackiego.

I tak, uczestniczące w działaniach jednostki organizacyjne Policji współpracować będą między innymi z:

a. zespołami zarządzania kryzysowego organów administracji publicznej w zakresie:

- wymiany informacji o odnotowanych i przewidywanych zagrożeniach,
- uzgadniania szczegółowych zadań w sytuacji prowadzenia ewakuacji ludności, zwierząt i mienia,
- dostępności wsparcia/zabezpieczenia potrzeb socjalnych/logistycznych ofiar oraz ratowników,
- informowania o posiadanych siłach i środkach oraz realizowanych przez nie zadaniach.

b. jednostkami Państwowej Straży Pożarnej oraz Ochotniczych Straży Pożarnych w zakresie:

- uzgadniania organizacji ruchu drogowego w rejonie prowadzenia działań ratowniczych, w tym dróg dojazdu sił ratowniczych, dróg ewakuacji ludzi i mienia,
- ustalania stref zagrożonych i zabezpieczeniu ich przed dostępem osób nieupoważnionych,
- pomocy w egzekwowaniu poleceń porządkowych wydanych przez kierującego akcją ratowniczą,
- prowadzenia wspólnych działań ratowniczych i prewencyjnych (przede wszystkim z wykorzystaniem znajdującego się w dyspozycji obydwu formacji sprzętu specjalistycznego) przez funkcjonariuszy podkarpackiej PSP i Policji,
- wymiany informacji o osobach potrzebujących pomocy i ofiarach,
- dostępności wsparcia/zabezpieczenia potrzeb socjalnych/logistycznych ofiar oraz ratowników.

c. zespołami ratowniczymi Służby Zdrowia w zakresie:

- wymiany informacji o potrzebach udzielania pomocy przez służbę zdrowia w nagłych wypadkach,
- uzgadniania i zabezpieczania tras przejazdu karetek pogotowia do miejsc zagrożonych.

d. organami inspekcji sanitarnej w zakresie:

- udzielania pomocy w przewozie leków i szczepionek dla poszkodowanych,
- wymiany informacji o zagrożeniach skażeniami i zakażeniami.

e. zarządcami dróg w zakresie:

- uzgadniania objazdów rejonów zagrożonych oraz ich oznakowania,
- wymiany informacji na temat nieprzejezdnych odcinków dróg oraz sposobu ich zamknięcia dla ruchu.

f. organami administracji wojskowej w zakresie:

- uzgadniania tras dojazdu pododdziałów SZ kierowanych do działań ratowniczych,
- prowadzenia „pilotażu” ciężkiego i ponadgabarytowego sprzętu wojskowego kierowanego do działań.

g. Strażą Graniczną w zakresie:

- wymiany informacji o sytuacji mającej wpływ na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Dane kontaktowe

W przypadku ujawnienia zdarzeń z kategorii katastrof naturalnych kontakt z jednostkami organizacyjnymi Policji możliwy jest na terenie całego kraju za pośrednictwem numerów alarmowych 112 i 997. Natomiast na terenie województwa podkarpackiego całodobowo zgodnie z zamieszczonymi w poniższej tabeli danymi:

Lp.	Jednostka	Telefon	Fax	Telefon miejski wydzielony
1	KWP w Rzeszowie	17 858 2310	17 858 2319	17 862 8150
2	KMP w Rzeszowie	17 858 3310	17 858 3319	17 853 7029
3	KMP w Krośnie	13 432 9310	13 432 9319	13 432 1916
4	KMP w Przemyślu	16 677 3310	16 677 3319	16 678 2120
5	KMP w Tarnobrzegu	15 851 3310	15 851 3319	15 822 6667
6	KPP w Brzozowie	13 430 8310	13 430 8319	13 434 4410
7	KPP w Dębicy	14 670 6310	14 670 6319	14 676 4715
8	KPP w Jarosławiu	16 624 0310	16 624 0319	16 621 6002
9	KPP w Jaśle	13 443 8310	13 443 8319	13 446 3007
10	KPP w Kolbuszowej	17 227 5310	17 227 5319	17 227 0717
11	KPP w Lesku	13 468 7310	13 468 7319	13 469 9200
12	KPP w Leżajsku	17 240 6310	17 240 6319	17 242 0933
13	KPP w Lubaczowie	16 632 8310	16 632 8319	16 632 2700
14	KPP w Łańcucie	17 249 0310	17 249 0319	17 225 2633
15	KPP w Mielcu	17 584 5310	17 584 5319	17 583 0890
16	KPP w Nisku	15 877 5310	15 877 5319	15 841 2046

Lp.	Jednostka	Telefon	Fax	Telefon miejski wydzielony
17	KPP w Przeworsku	16 641 2310	16 641 2319	16 648 7621
18	KPP w Ropczycach	17 221 0310	17 221 0319	17 221 0290
19	KPP w Sanoku	13 465 7310	13 465 7319	13 463 0722
20	KPP w Stalowej Woli	15 877 3310	15 877 3319	15 842 3823
21	KPP w Strzyżowie	17 276 5310	17 276 5319	17 276 1269
22	KPP w Ustrzykach Dolnych	13 460 8310	13 460 8319	13 461 3750
23	OPP w Rzeszowie	17 858 4010	17 858 4019	-
24	SPAP w Rzeszowie	17 858 4110	17 858 4109	-

V **Udział wojska w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom powodziowym i lodowym**

Zasadniczym zadaniem Sił Zbrojnych RP jest obrona suwerenności i niepodległości Narodu Polskiego oraz jego bezpieczeństwa i pokoju.

Siły Zbrojne mogą ponadto brać udział w zwalczaniu klęsk żywiołowych i likwidacji ich skutków, działaniach antyterrorystycznych i z zakresu ochrony mienia, akcjach poszukiwawczych oraz ratowania lub ochrony zdrowia i życia ludzkiego, oczyszczaniu terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego oraz ich unieszkodliwianiu, a także w realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego.

Art. 25, ust.1. ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. Nr 89 poz. 590 z późn zm.):

Jeżeli w sytuacji kryzysowej użycie innych sił i środków jest niemożliwe lub może okazać się niewystarczające, o ile inne przepisy nie stanowią inaczej, Minister Obrony Narodowej, na wniosek wojewody, może przekazać do jego dyspozycji pododdziały lub oddziały SZ RP, wraz ze skierowaniem ich do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego.

Art. 25, ust.7. Zadania dla oddziałów Sił Zbrojnych organy, /administracji państwowej/, przekazują wyłącznie ich dowódcom.

Art. 25, ust. 8. Dowodzenie oddziałami Sił Zbrojnych odbywa się na zasadach określonych w regulaminach wojskowych i według procedur obowiązujących w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Oznacza to, że Siły Zbrojne RP działają na zasadzie wsparcia układu pozamilitarnego w sytuacjach kryzysowych udzielanego na wniosek wojewody skierowany do MON. Z uwagi na okresowy charakter zagrożenia, gotowość sił i środków Sił Zbrojnych RP wydzielanych do udziału w zwalczaniu powodzi i zjawisk lodowych utrzymywana jest sezonowo.

Aneks do „Planu Zarządzania Kryzysowego WSzW w Rzeszowie” obejmuje sposób wydzielenia, utrzymania w gotowości oraz użycia i kierowania sił i środków wydzielonych ze składu Sił Zbrojnych RP do likwidacji skutków powodzi i zjawisk lodowych.

W planowaniu uwzględniono siły i środki podległe: dowódcom Rodzajów Sił Zbrojnych, Szefowi Inspektoratu Wsparcia SZ, Szefowi Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Komendantowi Głównemu Żandarmerii Wojskowej. Dokument przewiduje również możliwość przekazania Dowódcy Operacyjnemu SZ dowodzenia siłami wydzielonymi do realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego na rozkaz Szefa Sztabu Generalnego WP.

W ramach likwidacji skutków powodzi i zjawisk lodowych Siły Zbrojne RP pozostają w gotowości do realizacji w następujących obszarach zadaniowych:

- 1) rozpoznanie, monitorowanie oraz ocena skutków zagrożeń powodziowych i lodowych;
- 2) izolowanie obszaru objętego powodzią;
- 3) umacnianie wałów przeciwpowodziowych;
- 4) ewakuacja ludności, zwierząt hodowlanych i mienia, dowóz i dystrybucja wody pitnej, żywności i środków higieny;

- 5) przygotowanie warunków do czasowego przebywania ewakuowanej ludności w wyznaczonych miejscach;
- 6) współdziałanie w ochronie mienia pozostawionego na obszarze występowania zagrożeń;
- 7) wypompowywanie wody z zalanych budynków, oczyszczanie i uzdatnianie wody pitnej;
- 8) wykonywanie zabiegów dezynfekcyjno-odkazujących;
- 9) działania przeciwepidemiczne, sanitarnohigieniczne, udzielanie pomocy medycznej oraz likwidacja skażeń i zakażeń biologicznych;
- 10) kruszenie lodu i rozbijanie zatorów lodowych;
- 11) naprawa i odbudowa zniszczonej infrastruktury;
- 12) zapewnienie przejeźdźności szlaków komunikacyjnych;
- 13) zabezpieczenie przegrupowania sił i środków wydzielonych do wsparcia układu pozamilitarnego.

Siły i środki wydzielone ze składu Sił Zbrojnych RP powinny być w gotowości do podjęcia działań w celu likwidacji skutków powodzi lub zjawisk lodowych, do czasu zakończenia występowania zagrożeń wynikających z niekorzystnych warunków atmosferycznych.

Do priorytetów w likwidacji skutków występowania powodzi i zjawisk lodowych należy utrzymywanie gotowości wydzielonych sił i środków Sił Zbrojnych RP oraz systemu alarmowania do ich uruchomienia, a także skuteczne działanie w celu opanowania zaistniałej sytuacji kryzysowej.

W przypadku konieczności użycia Sił Zbrojnych RP do zwalczania skutków powodzi i zjawisk lodowych, w CZK MON zostaną opracowane niezbędne dokumenty rozkazodawcze umożliwiające aktywację elementów Systemu Zarządzania Kryzysowego resortu ON oraz uruchomienie wydzielonych sił i środków Sił Zbrojnych RP.

W razie potrzeby prowadzenia działań na szeroką skalę w ramach wojskowego zgrupowania zadaniowego, na rozkaz Szefa Sztabu Generalnego WP, dowodzenie siłami wydzielonymi z Rodzajów Sił Zbrojnych, Inspektoratu Wsparcia SZ, Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia oraz Dowództwa Garnizonu Warszawa może przejąć Dowódca Operacyjny SZ na podstawie rozkazu Szefa SG WP.

W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej i otrzymaniu wniosku od wojewody o pomoc wojska, CZK MON dokona oceny sytuacji, w wyniku której określi szczegółowe zadania oraz niezbędne do ich wykonania siły i środki. Dowódcy RSZ (równorzędni) zorganizują przemieszczenie w rejon wystąpienia zagrożeń, w celu podjęcia działań adekwatnych do zaistniałej sytuacji kryzysowej oraz potrzeb zgłoszonych przez organy administracji publicznej.

Główny wysiłek tych działań będzie skupiony na sprawniej realizacji zadań zgodnie ze zgłoszonymi potrzebami przez organy administracji publicznej oraz elastycznym reagowaniu na zaistniałą sytuację kryzysową.

Siły Żandarmerii Wojskowej, dowodzone przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, będą realizować zabezpieczenie przegrupowania sił i środków Sił Zbrojnych RP do/z rejonu działania oraz zabezpieczenie prewencyjne a także dochodzeniowo-śledcze wojsk wydzielonych do likwidacji skutków występowania powodzi i zjawisk lodowych.

Po opanowaniu sytuacji kryzysowej nastąpi powrót użytych sił i środków do miejsc stałej dyslokacji w celu odtworzenia zdolności do działania.

Szef WSzW wraz z podległymi Komendantami WKU realizuje następujące zadania:

- 1) monitoruje, analizuje i ocenia sytuację pod kątem rodzaju, skali oraz rejonu prawdopodobnego wystąpienia powodzi lub zjawisk lodowych;
- 2) proponuje aktywuje/odwołuje elementy Systemu Zarządzania Kryzysowego WSzW w Rzeszowie (Grupy Operacyjnej na podstawie rozkazu Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych);
- 3) utrzymuje kontakt z siłami i środkami realizującymi zadania zarządzania kryzysowego w przypadku wystąpienia powodzi lub zjawisk lodowych zgodnie z obszarami zadaniowymi określonymi w pkt. 4;
- 4) zbiera informacje o potrzebach, wydziela siły i środki do wsparcia organów administracji publicznej w przypadku wystąpienia powodzi lub zjawisk lodowych;
- 5) w razie potrzeby jest w gotowości do przekazania sił i środków w podporządkowanie Dowódcy Operacyjnemu SZ, na podstawie rozkazu Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych;
- 6) nadzoruje przemieszczanie sił i środków Sił Zbrojnych RP do i z rejonu prowadzenia działań;
- 7) składa pisemne meldunki Szefowi Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych poprzez GRK IWsp SZ o zrealizowanych zadaniach.

Zasady współdziałania administracji publicznej z przydzielonymi siłami SZ RP

W przypadku narastania sytuacji kryzysowej działaniami prowadzonymi w celu jej zapobieżenia lub usunięcia skutków w czasie deeskalacji kierują odpowiednio:

wójt (burmistrz, prezydent miasta) - jeżeli sytuacja kryzysowa występuje na obszarze gminy lub miasta;

starosta - jeżeli kryzys występuje na obszarze powiatu;

wojewoda - jeżeli kryzys występuje na obszarze województwa.

Oddziały SZ mogą być przekazane do dyspozycji wojewody w składzie etatowym albo jako tworzone doraźnie zgrupowania zadaniowe. Dowodzenie tymi oddziałami odbywa się na zasadach określonych w regulaminach wojskowych i według procedur obowiązujących w oddziałach i pododdziałach Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP), które uczestniczą w wykonywaniu zadań z zakresu zarządzania kryzysowego, realizują swoje zadania w ramach funkcjonującego w czasie pokoju systemu kierowania i dowodzenia SZ RP w relacji: przełożony – podwładny.

Dowodzenie oddziałami, skierowanymi do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego realizują etatowi lub wyznaczeni przez właściwego przełożonego dowódcy.

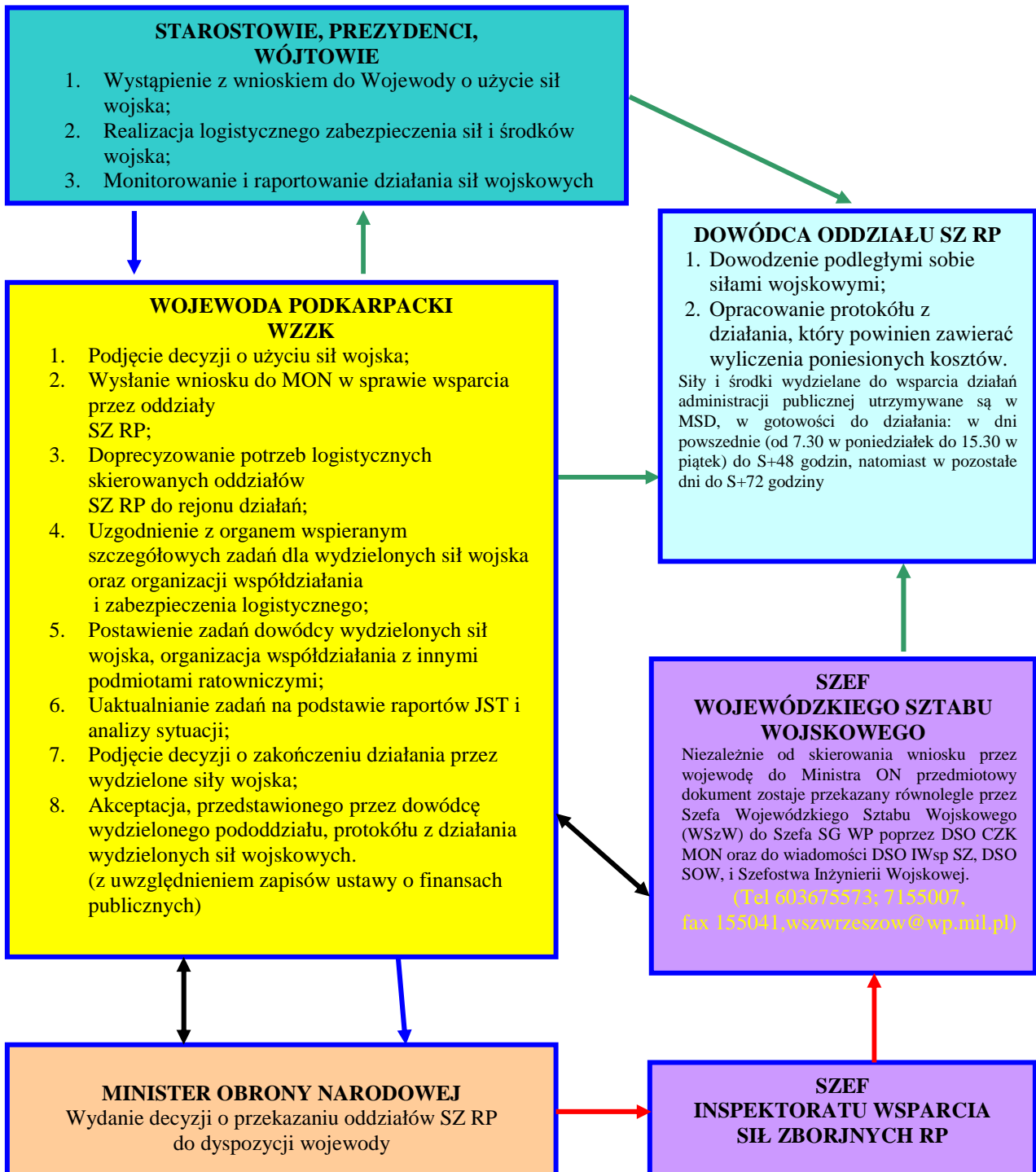
Elementy Systemu Zarządzania Kryzysowego resortu obrony narodowej (po uruchomieniu) koordynują działania oddziałów (pododdziałów) SZ RP wydzielonych do udziału w operacji kryzysowej, do czasu przejęcia ich przez Dowództwo Operacyjne SZ.

W przypadku skierowania do realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego z więcej niż jednego oddziału (pododdziału), wyznacza się dowódcę wojskowego zgrupowania zadaniowego.

Za organizację dowodzenia zgrupowaniem (oddziałem, pododdziałem), skierowanym do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego odpowiada wyznaczony dowódca.

Zadania szczegółowe dla sił wojskowego zgrupowania zadaniowego skierowanych do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego, organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego (wojewoda, starosta, wójt, burmistrz lub prezydent miasta) przekazują wyłącznie ich dowódcom, po przybyciu w rejon prowadzonej akcji.

Tryb uruchomienia procesu realizacji zadań

Legenda

Wnioskowanie	
Decyzja, kierowanie	
Współdziałanie	
Koordynowanie	

Wsparcie logistyczne wydzielonych sił SZ RP przez organy administracji publicznej

Zabezpieczenie logistyczne jest realizowane na zasadach obowiązujących w SZ RP. Za organizację zabezpieczenia odpowiadają dowódcy jednostek, a zapewniają je jednostki wojskowe, z których wydzielono żołnierzy i sprzęt techniczny.

Siły Zbrojne RP, podczas prowadzenia działań w sytuacjach kryzysowych, zasadniczo, zabezpieczenie logistyczne wojsk, realizują w oparciu o własną bazę.

Biorąc jednak pod uwagę, że obszary w których prowadzone są działania ratownicze są na ogół znacznie oddalone od tych baz, na administracji publicznej, której przydzielono siły i środki wojska ciąży powinność zapewnienia stosownego wsparcia logistycznego.

Żywnienie żołnierzy organizuje się w oparciu o stacjonarną bazę wojskową (stołówki, kasyna) lub cywilną (restauracje, stołówki szkolne), wskazaną przez właściwe organy administracji publicznej. W przypadku braku możliwości korzystania z bazy stacjonarnej, żywnienie organizowane jest w systemie polowym. Zaopatrywanie w produkty żywnościowe opiera się o źródła miejscowe, wskazane przez władze administracji publicznej.

Zabezpieczenie materiałowe działań prowadzonych w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, realizowane jest na zasadach obowiązujących w SZ RP. Za zabezpieczenie materiałowe odpowiadają dowódcy jednostek, a zapewniają je jednostki wojskowe, z których wydzielono żołnierzy i sprzęt techniczny.

Zakwaterowanie żołnierzy jest organizowane w obiektach wojskowych (koszary wojskowe) lub w przypadku braku takiej możliwości w obiektach czasowo wydzielonych przez organy administracji publicznej.

Pomieszczenia przeznaczone do zakwaterowania żołnierzy powinny zapewniać:

- rozmieszczenie żołnierzy w sprawnych technicznie obiektach, umożliwiających funkcjonowanie służb zabezpieczających mienie i sprzęt wojskowy;
- dostęp do urządzeń sanitarno – higienicznych;
- korzystanie z energii elektrycznej z sieci zakładu energetycznego lub z agregatów;
- korzystanie z wody pochodzącej ze sprawdzonych i bezpiecznych źródeł

Przy braku możliwości zakwaterowania, należy zorganizować obozowiska polowe.

Namioty do rozmieszczenia wojsk (zakwaterowania) zapewniają jednostki wojskowe, których żołnierze biorą udział w operacji lub jednostki szczebla nadrzędnego. Za porządek wewnętrzny dyscyplinę i zapewnienie żołnierzom odpowiednich warunków bytowych w przydzielonych rejonach zakwaterowania odpowiada dowódca jednostki, z której składu wydzielono żołnierzy do udziału w operacji.

Materiały pędne i smary (MPS) uzupełniane są w najbliższych lub wyznaczonych w tym celu jednostkach wojskowych i składach MPS (na zasadach obowiązujących w SZ RP) lub podmiotach gospodarczych wskazanych przez właściwe organy administracji publicznej. Punkty tankowania śmigłowców wydzielonych do akcji organizują jednostki wydzielające ten sprzęt lub inne wyznaczone jednostki wojskowe.

Uzbrojenie i sprzęt wojskowy, środki bojowe i materiałowe przeznaczone do użycia w akcji przechowuje się w magazynach stałych lub polowych, zgodnie z zasadami obowiązującymi w SZ RP, przy zapewnianiu wymaganego bezpieczeństwa i ochrony.

Obsługiwanie techniczne oraz remonty organizowane są w oparciu o najbliższe lub wyznaczone JW (na zasadach obowiązujących w SZ RP) oraz zakłady gospodarki narodowej wyznaczone przez właściwe organy administracji terenowej (na zasadach określonych przez te organy).

Jeżeli zaistnieje potrzeba udzielenia wsparcia przez jednostki administracji publicznej

w zakresie zabezpieczenia technicznego oddziałów i pododdziałów SZ RP, użytych do wykonywania zadań zarządzania kryzysowego, przy wskazaniu miejsc bazowania sprzętu należy spełnić kryteria zapewniające jego ochronę, odpowiednie zabezpieczenie i wyposażenie w sprzęt ochrony przeciwpożarowej oraz zapewnienie bezpieczeństwa podczas użytkowania sprzętu.

Przemieszczanie jednostek do rejonów wykonania zadań realizuje się zasadniczo etatowymi środkami transportu, a w przypadku potrzeby przewozu ciężkiego sprzętu na duże odległości - transportem kolejowym. Ponadto część środków transportowych może być wykorzystana do zabezpieczenia transportowego poszkodowanej ludności.

W rejonach zagrożeń (akcji) kierowanie ruchem po drogach publicznych – stosownie do potrzeb – prowadzi się wspólnymi siłami Policji, ŻW oraz kompanii regulacji ruchu.

Kierowanie ruchem przemieszczających się jednostek do rejonu wykonywania zadań realizuje się etatowymi pododdziałami ochrony i regulacji ruchu.

Dla zapewnienia bezpieczeństwa zarówno ewakuowanym jak i obsłudze sprzętu ratowniczego oraz zminimalizowania strat wynikających z uszkodzenia infrastruktury ukrytej pod wodą, celowym byłoby opracowanie przez JST procedur wspierających działanie sił ratowniczych uwzględniające wyznaczenie przewodników Pływających Transporterów Samobieżnych (PTS), łodzi ratunkowych i innego ciężkiego sprzętu służb ratowniczych. Osoby te winny być wyznaczane spośród członków OSP, pracowników gminy lub innych osób doskonale znających topografię terenu.

Zabezpieczenie medyczne wojsk uczestniczących w realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego podobnie jak zabezpieczenie logistyczne powinno być dostosowane do:

- warunków realizacji zadania oraz rodzaju i skali zagrożenia;
- miejsca realizacji zadania oraz warunków atmosferycznych;
- ilości sił i środków wydzielanych z sił zbrojnych.

Oprócz zapewnienia wymaganego zabezpieczenia medycznego oddziałów i pododdziałów muszą być zachowane warunki bezpieczeństwa i ochrony wykorzystywanego potencjału medycznego.

Zabezpieczenie medyczne sił i środków wydzielanych przez SZ RP do realizacji zadań zarządzania kryzysowego będzie realizowane następująco:

- opiekę medyczną stanów osobowych sprawuje etatowa służba zdrowia jednostek wojskowych, których żołnierze są zaangażowani w zapobieganiu i likwidacji skutków sytuacji kryzysowych;
- pomocy medycznej w nagłych wypadkach udzielają jednostki krajowego systemu ratownictwa medycznego;
- chorych i poszkodowanych żołnierzy, wymagających hospitalizacji kieruje się do najbliższych szpitali znajdujących się w pobliżu obszaru klęski żywiołowej;
- do zabezpieczenia udziału w akcjach zapobiegania i likwidacji skutków sytuacji kryzysowych stosuje się sprzęt specjalistyczny oraz leki i materiały medyczne użytku bieżącego;
- w pierwszej kolejności korzysta się z opieki medycznej jednostek wojskowych realizujących zadania w rejonie wystąpienia sytuacji kryzysowej, a następnie z opieki świadczonej przez publiczną cywilną służbę zdrowia.

Zasady finansowania działań SZ RP.

Koszty zabezpieczenia logistycznego działań SZ RP pokrywane są zgodnie z Planem, Zarządzania Kryzysowego MON.

Materiały i sprzęt, nie będące na wyposażeniu SZ RP a niezbędne do wykonania zadań (na worki, piasek, materiały budowlane) zapewnia organ administracji publicznej, na rzecz którego wykonywane są te zadania. Zasady finansowania zostały określone w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

Zgodnie z przepisami art. 26 ust. 1 tej ustawy finansowanie wykonywania zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego na poziomie gminnym, powiatowym i wojewódzkim planuje się w ramach budżetów odpowiednio gmin, powiatów i samorządów województw.

Natomiast finansowanie wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego na poziomie krajowym planuje się w ramach budżetu państwa w częściach, którymi dysponują wojewodowie, minister właściwy do spraw wewnętrznych i inni ministrowie kierujący działami administracji rządowej oraz centralne organy administracji rządowej (art. 26 ust. 2). Na finansowanie zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jednostki samorządu terytorialnego otrzymują z budżetu państwa dotacje celowe w wysokości zapewniającej realizację tych zadań (art. 26 ust.3).

Siły i środki przewidziane na województwo podkarpackie:

- 1) Stan osobowy: 334 żołnierzy.
- 2) Koparka: 2 szt.
- 3) Spycharka: 4 szt.
- 4) Żuraw samochodowy: 3 szt.
- 5) Spycharka BAT: 1 szt.
- 6) Elektrownia polowa: 1 szt.
- 7) Zestaw do odbudowy podpór: 1 szt.
- 8) Zestaw niskopodwoziowy: 6 szt.
- 9) Samochód ciężarowo-terenowy: 27 szt.
- 10) Samochód osobowo-terenowy: 4 szt.
- 11) Sanitarka: 1 szt.
- 12) Wywrotka: 1 szt.
- 13) PTS: 6 szt.
- 14) Łodzie: 9 szt.
- 15) Pojazdy interwencyjne: 4 szt.
- 16) Piła spalinowa: 2 szt.

Podstawowy sprzęt używany w sytuacjach kryzysowych

FILTR WODY FPW 2000

Przeznaczony jest do uzdatniania wód powierzchniowych, zawierających zanieczyszczenia naturalne skażone celowo w wyniku zastosowania broni masowego rażenia (zakażenia biologiczne, skażenia chemiczne promieniotwórcze). Filtr przewidywany jest jako podstawowe wyposażenie wojsk. Może być wykorzystywany w obronie cywilnej lub przypadku awaryjnego zaopatrzenia ludności, szpitali, ośrodków wypoczynkowych itp. w wodę pitną.

POMPA WODY

Przeznaczona do zasysania wody ze zbiorników wodnych oraz do wypompowywania wody (np. z piwnic)

Możliwości:

- max. wydajność – 930 l/min
- max. wysokość podnoszenia – 30 m
- max. wysokość ssania – 8 m

ŻURAW SAMOCHODOWY

Przeznaczony do prac wyładunkowo – załadunkowych oraz do prac przeładunkowych.

- max. wysięg - 23100 mm
- max. udźwig - 16 ton
- kąt pracy - 270°
- kąt obrotu - 4650 mm

KOPARKA SAMOCHODOWA K – 407C

Przeznaczona do prac ziemnych wraz z załadunkiem urobku na środki transportowe oraz prac przeładunkowych.

- max zasięg na poziomie gruntu - 6,81 m
- max głębokość kopania - 3,29 m
- max wysokość kopania - 7,48 m
- max wysokość wyładunku - 4,87 m

SPYCHARKO-LADOWARKA SŁ - 34

Przeznaczona jest do skrawania i przemieszczania gruntu, wykonywania płytkich wykopów oraz do załadunku gruntu i materiałów sypkich na środki transportu. Ponadto może wykonywać prace pomocnicze takie jak:

- usuwanie śniegu,
- przemieszczanie pni, drzew
- wyrywanie pni drzew itp.

Wydajność: 80 – 120m³/h

ŁÓDŹ SAPERSKA

Jedna łódź LD jest w stanie zamiennie:

- jednorazowo zabrać 12 - 22 żołnierzy,
- 4 - 8 osób z podręcznym dobytkiem,
- 1200 kg materiałów;

MOST TOWARZYSZĄCY BLG – 67 M2

Przeznaczony jest do szybkiego pokonywania z marszu naturalnych i sztucznych przeszkód terenowych takich jak:

- strumienie, kanały, leje o szerokości do 19 m
 - oraz skarpy i przeciwskarpy do 3,5 m wysokości.
- Nośność przeszła mostowego wynosi - 50 ton.

PŁYWAJĄCY TRANSPORTER SAMOBIEŻNY PTS - M

Jeden PTS jest w stanie zamiennie:

- wywakuować jednorazowo do 70 osób,
- 30 – 40 osób z podręcznym dobytkiem,
- 1 sam. C – T lub O – T,
- 12 rannych,
- uzbrojenie i sprzęt wojskowy o wadze do 5000 kg na lądzie przewieźć na odległość do 50 km,
- na wodzie do 10 000 kg;

INSTALACJA ROZLEWCZA NA SAMOCHODZIE IRS – 2

PRZEZNACZENIE:

- odkażanie, dezaktywacja i dezynfekcja uzbrojenia;
- odkażanie i dezynfekcja terenu, dróg oraz obiektów;
- dezaktywacja dróg o jednolitej utwardzonej nawierzchni;
- zabiegi sanitarne żołnierzy;
- przygotowanie roztworów do zabiegów specjalnych i napełnianie nimi zbiorników zestawów (przyrządów);
- podgrzewanie wody w cysternie.

MOŻLIWOŚCI:

- odkażanie sprzętu od 18 do 20 szt.
- dezaktywacja od 24 do 30 szt.
- odkażanie drogi o szer. 5 m – do 0,5 km

ZESTAW STUDZIENNO - WIERTNICZY ZSW-15

Przeznaczony do szybkiego zmechanizowanego wykonywania studni głębinowych typu wwiercanego o głębokości do 15 m (w sprzyjających warunkach do 20 m) w gruntach do IV kategorii zwiercalności (piaski, gliny, margle, miękkie wapienne dolomity) i pompowania z nich wody. Ponadto zestaw może być wykorzystywany do:

- wykonywania odwiertów rozpoznawczych;
- wykonywania otworów minerskich;
- wydobywania wody ze studni szybowych.

W skład zestawu ZSW-15 wchodzi:

- wiertnica mechaniczna WM-15;
- studnia wwiercana SW-15;
- wyposażenie oraz pomocniczy osprzęt wiertniczy i studzienny;
- opakowanie.

STACJA KSW-12

Zbudowana jest na bazie kontenera 20-stopowego. Posiada nominalną wydajność 10-12 m³/h, służy do polowego uzdatniania dla celów spożywczych wód powierzchniowych i podziemnych, zawierających zanieczyszczenia naturalne i skażenia celowe wprowadzone np. w wyniku zastosowania broni masowego rażenia (zakażenia biologiczne, skażenia chemiczne i promieniotwórcze).

Stacja przeznaczona jest do zaopatrywania w wodę pitną pododdziałów SZ RP. Stacja może być wykorzystywana również przez obronę cywilną w przypadku konieczności awaryjnego zaopatrywania.

Wzór wniosku Wojewody w sprawie **wydzielenia** sił i środków SZ RP do wsparcia administracji publicznej w sytuacji kryzysowej.

WOJEWODA PODKARPACKI

Rzeszów, dnia.....

Minister Obrony Narodowej
fax. 22 6870950

Do wiadomości:

Szef Centrum Zarządzania Kryzysowego MON
fax. 22 6871694
Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego
w Rzeszowie
fax.17 7155041

WNIOSEK

w sprawie wydzielenia sił i środków SZ RP
do wsparcia administracji publicznej w sytuacji kryzysowej.

Na podstawie Art. 25. 1. Ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z dnia 21 maja 2007 r.), zwracam się z wnioskiem do Pana Ministra o skierowanie wydzielonych sił i środków SZ RP do wsparcia administracji państwowej w zaistniałej sytuacji kryzysowej.

1. Opis sytuacji:

W związku z przejściem trąby powietrznej przez gminy: Sieniawa, Wiązownica, Laszki zwracam się z prośbą o wsparcie siłami i środkami wojska działań mających na celu zabezpieczenie zerwanych dachów domów oraz pomoc w odbudowie uszkodzonych dróg.

2. Zakres zadań wymagających wsparcia przez SZ RP:

pomoc w odbudowie dachów; zabezpieczenie energetyczne 4 gospodarstw; prace inżynieryjno-drogowe.

3. Potrzeby w zakresie sił i środków SZ RP:

siły: 40 żołnierzy,

sprzęt: 1 koparka, 1 spycharka, kuchnia polowa, agregat prądotwórczy PAD 16.

Ponadto proszę o nieodpłatne wydzielenie i przekazanie Staroście powiatu pułtuskiego następujących materiałów: 25 plandek, 100 racji żywnościowych WS.

4. Przewidywany termin realizacji zadań:

od godziny 9.00 dnia 3 kwietnia 2013 r. do zakończenia akcji.

<p>5. Przedstawiciel administracji państwowej odpowiedzialny za kierowanie akcją; Pan Jan Kowalski - Naczelnik Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego powiatu rzeszowskiego, tel. (017) 671 82 45; kom. 608 807 653. (Stanowisko, Imię i Nazwisko, tel. kontaktowy)</p>
<p>6. Punkt przyjęcia wydzielonych sił i środków SZ RP: Urząd Gminy Wiązownica, tel. (016)622-36-31; kom. 605 328 812.</p>
<p>7. Miejsce stacjonowania sił i środków SZ RP: Zakwaterowanie: Szkoła Podstawowa ul. Szkolna 3 w m. Obryte; Wyżywienie: zapewnia starostwo powiatowe</p>
<p>8. Telefony kontaktowe: (Policja, Państwowa Straż Pożarna i inne służby z rejonu objętego działaniami) Policja – xxxxxxxx Straż pożarna -xxxxxxxx Inne- xxxxxxxxx</p>
<p>9. Inne informacje: Wniosek Starosty Powiatu Jarosławskiego Proszę o wydzielenie sił i środków:</p>

WOJEWODA PODKARPACKI

.....
(podpis)

- informacje kluczowe

Wzór wniosku Wojewody w sprawie **odwołania** sił i środków SZ RP do wsparcia administracji publicznej w sytuacji kryzysowej.

WOJEWODA PODKARPACKI

Rzeszów, dnia.....

Minister Obrony Narodowej
fax. 22 6870950

do wiadomości:

Szef Centrum Zarządzania Kryzysowego MON
fax. 22 6871694
Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego
w Rzeszowie
fax.17 7155041

WNIOSEK

w sprawie odwołania sił i środków SZ RP
realizujących zadania wsparcia administracji publicznej w sytuacji kryzysowej.

Na podstawie Art. 25. 1. Ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z dnia 21 maja 2007 r.), zwracam się z wnioskiem do Pana Ministra o **odwołanie wydzielonych sił i środków SZ RP** do wsparcia administracji publicznej.

1. Zakres zadań zrealizowanych przez SZ RP: Udział w odbudowie 4 dachów; zabezpieczono 4 gospodarstwa w energię elektryczną; udział w pracach przy odbudowie inżynieryjno-drogowej.
2. Ilość sił i środków SZ RP odwoływanych: siły: 40 żołnierzy, sprzęt: 1 koparka, 1 spycharka, kuchnia polowa, agregat prądotwórczy PAD 16.
3. Przewidywany termin zakończenia realizacji zadań: do godziny 14.00 dnia 10 kwietnia 2013 r.
4. Przedstawiciel administracji publicznej odpowiedzialny za przekazanie sił i środków SZ RP: Pan Jan Kowalski - Naczelnik Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego powiatu rzeszowskiego, tel. (017) 671 82 45; kom. 608 807 653. (Stanowisko, Imię i Nazwisko, tel. kontaktowy)
5. Telefony kontaktowe: (Policja, Państwowa Straż Pożarna i inne służby z rejonu objętego działaniami) Policja – xxxxxxxx Straż pożarna –xxxxxxxx Inne- xxxxxxxx
6. Inne informacje:

WOJEWODA PODKARPACKI

.....
(podpis)

- informacje kluczowe

BAZA TELEADRESOWA

Nazwa abonenta	Telefon stacjonarny	Telefon komórkowy	Fax	Email
Wojewódzki Sztab Wojskowy 35-301 Rzeszów; ul. Lwowska 4				
Dyżurna Służba Operacyjna WSzW	(17) 715 50 07	603 675 573	(17) 715 50 09	go.wszwrzeszow@wp.mil.pl
Szef WSzW	(17) 715 50 17	691 677 164		
Zastępca Szefa WSzW	(17) 715 59 38	603 675 578		
Wojskowa Komenda Uzupelnień w Jarosławiu 37-500 Jarosław ul. Głęboka 4				
Centrala	(16) 623 52 60	695 670 751	(16) 623 58 07	wkujaroslaw@wp.mil.pl
Komendant	(16) 623 52 22	504 404 374		
Wojskowa Komenda Uzupelnień w Jasle 38-200 Jasło ul. Kościuszki 24				
Centrala	(13) 446 25 06	691 677 335	(17) 7156709	wkujaslo@wp.mil.pl
Komendant	(17) 715 67 00	603 675 582		
Wojskowa Komenda Uzupelnień w Mielcu 39-300 Mielec ul. Legionów 25				
Centrala	(17) 715 65 30	691 677 219	(17) 715 65 09	wkumielec@wp.mil.pl
Komendant	(17) 715 65 00	603 675 581		
Wojskowa Komenda Uzupelnień w Nisku 37-400 NISKO ul. Kościuszki 2				
Centrala	(15) 841 22 11	693 567 320	(15) 8773829	wkunisko@wp.mil.pl
Komendant	(15) 877 38 26	605 106 750		
Wojskowa Komenda Uzupelnień w Rzeszowie 35-211 Rzeszów ul. Konopnickiej 5				
Centrala	(17) 715 61 11	603 951 086	(17) 715 61 09	wkurzeszow@wp.mil.pl
Komendant	(17) 715 61 00	603 675 580		
Wojskowa Komenda Uzupelnień w Sanoku 38-500 Sanok ul. Przemyska 1				
Centrala	(17) 715 66 66	691 677 185	(17) 715 66 09	wkusanok@wp.mil.pl
Komendant	(17) 715 66 00	603 675 583		

VI Postępowanie ze zwłokami zwierząt padłych w wyniku powodzi

Nawiedzające województwo podkarpackie w ostatnich latach powodzie (1997, 2001 i 2010 r.) skłaniają do zajęcia się problemem właściwego postępowania ze zwłokami zwierząt padłych w ich wyniku. Mnogość przepisów dotyczących tego zagadnienia, zarówno europejskie jak i krajowe regulacje prawne określają wymagania konieczne do spełnienia w celu właściwego zagospodarowania zwłok zwierząt. Niniejsze opracowanie zawiera wyciąg z przepisów, jak również obserwacje własne Inspekcji Weterynaryjnej poczynione w związku z udziałem w usuwaniu skutków powodzi w ramach realizacji zadań Inspekcji Weterynaryjnej.

Przepisy prawne (prawo wspólnotowe i krajowe).

Zagadnienia postępowania ze zwłokami zwierząt reguluje **rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego).**

Zgodnie z art. 8 i 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1069/2009 wprowadzono następujące kategorie ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego:

- materiał kategorii 1 obejmuje następujące produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego: całe zwierzęta i ich wszystkie części, włącznie ze skórą i skórkami w szczególności z następujących zwierząt: podejrzanych o zakażenie lub zabitych w związku ze zwalczaniem TSE (tj. pasażowalnej encefalopatii gąbczastej); zwierząt innych niż zwierzęta gospodarskie i dzikie, w tym w szczególności zwierząt domowych, z ogrodów zoologicznych i cyrkowych;
- materiał kategorii 2 obejmuje w szczególności następujące produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego: zwierzęta lub części zwierząt inne niż te, wymienione powyżej, które padły z innych przyczyn niż ubój lub zabijanie z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi, w tym zwierzęta zabite w celu zwalczania chorób.

Zwłoki zwierząt padłych w wyniku powodzi podlegają bezpośredniemu unieszkodliwieniu, jako odpady poprzez spopielenie w zatwierdzonej spalarni, lub po przetworzeniu w zatwierdzonych zakładach przetwórczych unieszkodliwieniu, jako odpady poprzez spopielenie lub współspopielenie w zatwierdzonych spalarniach lub współspalarniach.

Obowiązujące od dnia 4 marca 2011 r. przepisy zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1069/2009 wprowadzają możliwość odstępstwa od wymienionych metod unieszkodliwiania zwłok zwierząt. Właściwy organ (powiatowy lekarz weterynarii) może postanowić, w miarę potrzeb, że martwe zwierzęta domowe mogą być bezpośrednio unieszkodliwiane, jako odpady poprzez grzebanie.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2013 r. poz. 594), zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, które obejmują w szczególności utrzymanie czystości i porządku.

W myśl art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (Dz. U. z 2012 r. poz. 391 z późn. zm.) gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności zapewniają budowę, utrzymanie i eksploatację własnych lub wspólnych z innymi gminami instalacji urządzeń do zbierania, transportu i unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych lub ich części.

Gminy zobowiązane są również zapewnić zbieranie, transport i unieszkodliwianie zwłok bezdomnych zwierząt lub ich części oraz współpracować z przedsiębiorcami podejmującymi działalność w tym zakresie.

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o ochronie zdrowia zwierząt oraz o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt* (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 z późn. zm.) wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności nadzorowanej w zakresie zbierania, transportowania, przechowywania, operowania, przetwarzania oraz wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów zwierzęcych określają przepisy Unii Europejskiej ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

W związku z wystąpieniem powodzi na terenie kraju w 2010 r. Inspekcja Weterynaryjna prowadziła następujące działania z zakresu:

- pomocy i koordynacji w ewakuacji zwierząt z terenów zagrożonych powodzią,
- pomocy i koordynacji przy organizacji utylizacji padliny,
- pomocy i koordynacji dezynfekcji budynków inwentarskich,
- pomocy i koordynacji w organizowaniu pasz dla zwierząt gospodarskich,
- wzmożonej obserwacji zachorowalności zwierząt na terenach objętych powodzią.

Główny Lekarz Weterynarii w związku z sytuacją powodziową w kraju wydał w 2010 r. następujące zalecenia, do których należy w szczególności:

- zgłaszanie padnięć zwierząt do powiatowego lekarza weterynarii lub władz samorządowych,
- dbałość o nie dopuszczenie do kontaktów ludzi i zwierząt ze zwłokami zwierzęcymi,
- zwracanie uwagi na konieczność utylizacji zwierząt padłych.

Ponadto Główny Lekarz Weterynarii określił zasady postępowania ze zwłokami zwierząt w czasie powodzi wg następujących schematów, w zależności od sytuacji:

✓ Zwłoki zwierząt poza budynkami gospodarskimi:

- zdezynfekowanie padliny poprzez polanie środkiem dezynfekcyjnym,
- usunięcie padliny,
- zdezynfekowanie miejsca na którym leżała padlina, a następnie przekopanie ziemi.
- ✓ Zwłoki zwierząt w budynkach inwentarskich:
 - zdezynfekowanie padliny poprzez polanie środkiem dezynfekcyjnym,
 - usunięcie padliny,
 - zdezynfekowanie miejsca, na którym leżała padlina,
 - zdezynfekowanie całego pomieszczenia inwentarskiego.

Informacja o numerach całodobowych telefonów zakładów utylizacyjnych, pod którymi można dokonywać zgłoszenia odbioru padłych sztuk na terenie województwa podkarpackiego:

Nazwa zakładu	Telefon kontaktowy	
PPP BACUTIL Sp.j.	81 882 47 27	
SARIA POLSKA Sp. z o.o.	12 387 30 65	12 387 30 64
ZR-P FARMUTIL HS SA	67 281 42 61	67 281 42 73
	16 622 70 52	16 622 79 46

Uwagi Inspekcji Weterynaryjnej.

Skuteczne i szybkie działanie w warunkach wystąpienia kłęski żywiołowej, jaką jest powódź zależy od współdziałania wielu osób, instytucji i urzędów. Przygotowanie stosownych planów, procedur oraz szkolenie osób zaangażowanych w działania związane z likwidacją skutków powodzi jest istotnym elementem skutecznego działania. Dodatkowo posiadanie odpowiedniego do potrzeb i warunków sprzętu, za pomocą którego prowadzona jest akcja usuwania skutków powodzi jest niezbędne, aby eliminować następstwa wynikające z wystąpienia padnięć zwierząt w czasie powodzi.

Podjęcie szybkich i zdecydowanych działań pozwala na skuteczne wyeliminowanie zagrożenia epizootycznego wynikającego z obecności w środowisku sztuk padłych zwierząt gospodarskich, domowych, dzikich. Należy zaznaczyć, że wystąpienie powodzi skutkuje najczęściej brakiem lub ograniczoną możliwością użycia specjalistycznego sprzętu do odbioru padłych zwierząt, którymi dysponują podmioty zajmujące się odbiorem, transportem padłych zwierząt z terenu gospodarstwa położonego na terenie miejscowości, w której wystąpiła powódź. W takich przypadkach niezbędnym jest możliwość użycia ładowarek, traktorów, przyczep w celu dotarcia do miejsc przebywania zwłok padłych zwierząt i ich załadunku oraz przetransportowania w wyznaczone miejsce odpowiednio przygotowane i zabezpieczone, gdzie pod nadzorem składowane będą do czasu przekazania ich do utylizacji. Istotnym elementem skutecznego przeciwdziałania zagrożeniu wynikającemu z obecności w środowisku sztuk padłych zwierząt jest przeprowadzenie skutecznych zabiegów oczyszczania i odkażania przy użyciu odpowiedniego sprzętu oraz środków biobójczych. W przypadkach braku możliwości szybkiego usunięcia zwłok padłych zwierząt z miejsc ich przebywania należy poddać je wstępnej dezynfekcji oraz zabezpieczyć przed dostępem ludzi oraz innych zwierząt. Ewentualne ich składowanie w wyznaczonych do tego celu miejscach, zabezpieczonych przed możliwością negatywnego oddziaływania na środowisko naturalne oraz nie stwarzania zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi i zwierząt, jak również ich odbiór przez zatwierdzone podmioty powinien odbywać się możliwie sprawnie (nie rzadziej niż 1x dziennie).

Przykłady utrudnionego dostępu do zwłok zwierząt padłych w wyniku powodzi:

Przykłady użycia sprzętu do załadunku oraz transportu zwłok zwierząt padłych w wyniku powodzi:

Przykłady zabiegów odkażania pomieszczeń inwentarskich po uprzednim oczyszczeniu:

Wnioski wynikające z dotychczas prowadzonych działań w związku z wystąpieniem powodzi:

- duża skala zagrożenia oraz znaczny obszar wystąpienia powodzi,
- trudności w dostępie do miejsc znajdowania się zwłok zwierząt (duże rozlewiska) oraz brak specjalistycznego sprzętu pływającego,
- brak precyzyjnych procedur w zakresie ewakuacji zwierząt (na poziomie gminy i powiatu),
- podejmowanie z opóźnieniem decyzji przez sztaby kryzysowe (na poziomie gmin) o ewakuacji zwierząt.

VII Zadania państwowej inspekcji sanitarnej w czasie powodzi

W sytuacjach zagrożenia powodzią oraz wystąpienia z brzegów rzek, zalania terenów zamieszkałych przez ludzi i obiektów użyteczności publicznej, Państwowa Inspekcja Sanitarna:

- pełni wzmożony, całodobowy nadzór sanitarny w stacjach sanitarno-epidemiologicznych,
- w siedzibach stacji sanitarno-epidemiologicznej oraz w miejscowościach, które uległy zalaniu wydaje się poszkodowanym środki dezynfekcyjne w celu dekontaminacji studni i pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi,
- prowadzi kontrole stanu sanitarnego urządzeń do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia,
- wskazuje ujęcia wodociągowe, z których woda może być pobierana do cystern i dowożona na tereny zalane (jeżeli jest to możliwe),
- wykonuje badania laboratoryjne próbek wody z wodociągów, których sieć uległa zalaniu,
- po dezynfekcji indywidualnych ujęć wody (studni przydomowych), prowadzi obowiązkowe badania wody w zakresie składu mikrobiologicznego,
- rozprawdza ulotki, instrukcje, procedury dot. sposobu zachowania się w sytuacjach powodziowych (dot. postępowania z zalaną żywnością, wyposażeniem mieszkań, dezynfekcją studni itp.),
- prowadzi poradnictwo w zakresie wykonywania szczepień dla poszczególnych grup osób (np. pracujący przy likwidowaniu skutków powodzi),
- prowadzi nadzór nad żywnością dostarczaną dla mieszkańców terenów zalanych,
- prowadzi intensywny nadzór (w hurtowniach i sklepach), w celu wyeliminowania z obrotu żywności, która uległa zalaniu,
- apeluje do mieszkańców, aby zwracali szczególną uwagę na stan opakowań, etykiet (typowe ślady zalania żywności: uszkodzona etykieta, zatarte napisy, ślady po myciu opakowania),
- prowadzi monitoring występowania chorób zakaźnych, a także zachorowań spowodowanych toksycznym działaniem środków chemicznych, w oparciu o informacje otrzymywane od lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej,
- na bieżąco współpracuje z miejscowymi władzami, sztabami zarządzania kryzysowego oraz miejscowymi środkami masowego przekazu w celu szerokiej informacji nt. potencjalnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludności.

Prowadzony jest wzmożony nadzór sanitarny nad stanem obiektów, do których ewakuowana jest ludność poprzez:

- sprawdzanie, jakości wody w wodociągu zaopatrującym obiekt w wodę przeznaczoną do spożycia,
- kontrolę stanu sanitarno technicznego węzłów sanitarnych,
- kontrolę zaopatrzenia w odpowiednią ilość środków higieny osobistej oraz środków dezynfekcyjnych, worków na odpady,
- nadzór nad regularnym opróżnianiem i dezynfekcją zbiorników na nieczystości i odpady, w obiektach niepodłączonych do sieci kanalizacyjnej,
- weryfikowanie jakości gromadzonej i przekazywanej potrzebującym żywności, środków czystości i innych artykułów pierwszej potrzeby w punktach zbiórki.

Po ustąpieniu powodzi przedstawiciele Państwowej Inspekcji Sanitarnej wspomagają właściwe służby oraz służą wszelkimi informacjami przy:

- dezynfekcji ujęć wodociągowych i studni przy jednoczesnym wydawaniu środków dezynfekcyjnych,
- uruchamianiu po zalaniu wodociągów sieciowych,
- dezynfekcji mieszkań, obiektów użyteczności publicznej,
- wskazywaniu na terenach popowodziowych, miejsc usytuowania kabin ustępowych, kontenerów na odpady.

VIII Zadania Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w czasie powodzi

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz jego Delegatury w Tarnobrzegu, Przemyślu i Jaśle, wchodzi w skład służb organizacyjnych Wojewody Podkarpackiego, który za pośrednictwem Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska wchodzącego w skład zespolonej administracji wojewódzkiej, wykonuje zadania merytoryczne z zakresu ochrony środowiska, określone w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska i przepisach szczególnych.

Do podstawowych zadań właściwych dla Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Rzeszowie w sytuacjach kryzysowych zaliczyć należy:

- utrzymanie zdolności do wykonywania ustawowych zadań w sferze ochrony środowiska,
- osiągnięcie i utrzymanie zdolności do rozpoznawania, monitorowania i analizy przebiegu i uwarunkowań kryzysu z uwzględnieniem zdarzeń o charakterze lokalnym w zakresie ochrony środowiska,
- utrzymanie zdolności do reagowania na poważne awarie w ramach swoich właściwości,
- udzielanie, w zakresie swojego działania, informacji ułatwiających funkcjonowanie województwa w warunkach zagrożeń środowiska.
- udział przedstawicieli WIOŚ w pracach zespołów opiniowania dokumentacji, zgodnie z ustawą o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu.

Przedmiotem planowania na wypadek zagrożenia kryzysowego, jest realizacja następujących statutowych działań:

- prowadzenie kontroli przestrzegania przepisów z zakresu ochrony środowiska oraz substancji i preparatów niebezpiecznych,
- prowadzenie kontroli przestrzegania decyzji ustalających warunki użytkowania środowiska,
- rozpoznawanie i monitorowanie, prowadzenie analiz przebiegu i uwarunkowań kryzysowych oraz formułowanie oceny zagrożeń dla potrzeb decyzyjnych w sferze funkcjonowania województwa,
- współdziałanie z innymi organami kontrolnymi, organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości, organami administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego,
- w zakresie zapobiegania poważnym awariom i usuwania ich skutków oraz przywracania środowiska do stanu właściwego.

Lokalizacja placówek WIOŚ na terenie województwa podkarpackiego z uwzględnieniem obszaru ich działania.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska
35-101 Rzeszów, ul. Gen. M. Langiewicza 26
tel. (017) 854-38-41, 854-36-83, 854-70-64
fax. (017) 850-53-77
e-mail: wios@wios.rzeszow.pl
www.wios.rzeszow.pl

Obszar działania obejmuje: miasto RZESZÓW oraz Gminy z powiatów: DĘBICKI, LEŻAJSKI, ŁAŃCUCKI, RZESZOWSKI, ROPCZYCKO-SĘDZISZOWSKI, STRZYŻOWSKI.

Delegatura w Tarnobrzegu

ul. 1 Maja 4a
tel. (15) 822-15-95
fax. (15) 822-15-95 wew. 211

Obszar działania Delegatury obejmuje: miasto TARNOBRZEG oraz Gminy z powiatów: KOLBUSZOWSKI, MIELECKI, NIŻAŃSKI, STAŁOWOWOLSKI, TARNOBRZESKI.

Delegatura w Przemyślu

ul. Dominikańska 3
tel. (16) 678-44-96, 678-44-89
fax (16) 678-44-89

Obszar działania Delegatury obejmuje: miasto PRZEMYŚL oraz Gminy z powiatów: JAROSŁAWSKI, LUBACZOWSKI, PRZEMYSKI, PRZEWORSKI

Delegatura w Jaśle

ul. Floriańska 108
tel.(13) 446-43-95, 448-08-48
fax (13) 446-35-48

Obszar działania Delegatury obejmuje: miasto JASŁO oraz Gminy z powiatów: BIESZCZADZKI, BRZOZOWSKI, JASIELSKI, KROŚNIEŃSKI, SANOCKI, LESKI.

W przypadku wystąpienia działań kryzysowych, w tym sytuacji zagrożenia powodzią działania Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska prowadzone są w oparciu o następujące podstawy prawne:

– Ustawę z 20 lipca 2001 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U z 2013 r., poz. 686):

Art.8a. W przypadku bezpośredniego zagrożenia środowiska starosta lub wójt (burmistrz, prezydent miasta) może skierować, zawierający uzasadnienie, wniosek do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie należących do jego zadań i kompetencji działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia, gdy podjęcie działań wykracza poza zadania i kompetencje odpowiednio starosty lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

– Ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. 2007 r., Nr 89 poz. 590 z późn. zm.)

Art.14. Art. 17, Art.19 – określające zadania i skład wojewódzkiego, powiatowych oraz gminnych zespołów zarządzania kryzysowego,

– Zarządzenie nr 33/10 Wojewody Podkarpackiego z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie powołania Wojewódzkiego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.

- Zarządzenie nr 1/2013 Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 2 stycznia 2013 r. w sprawie wymiany informacji z zakresu ochrony środowiska w systemie bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego.

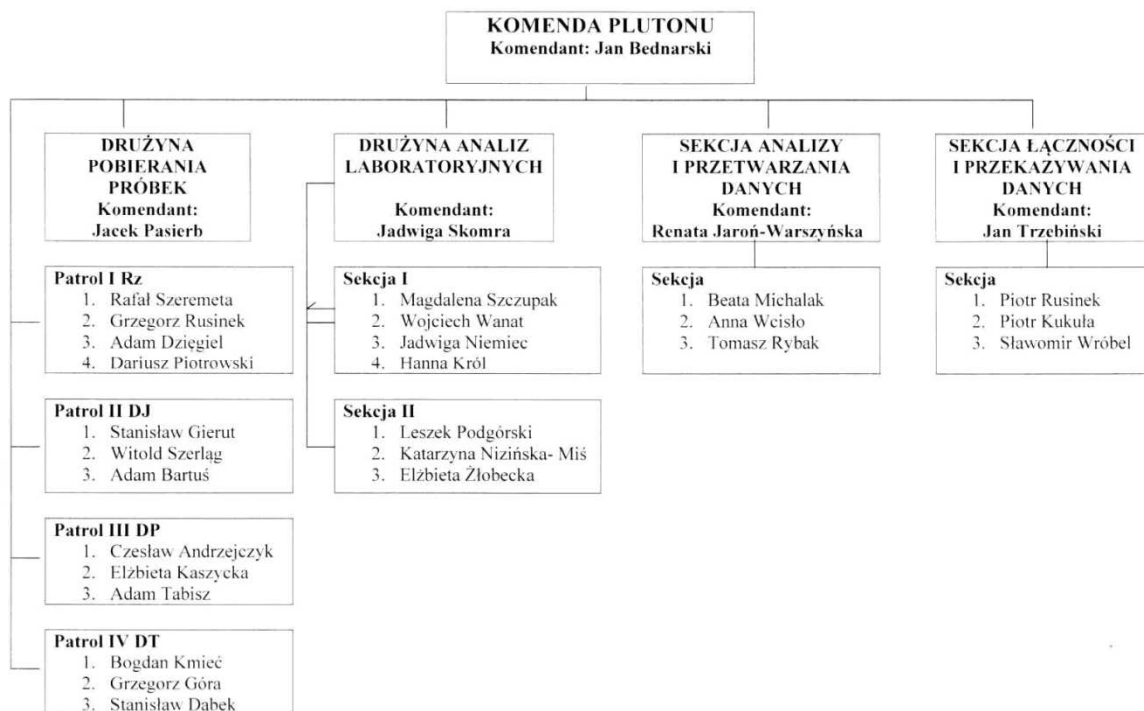
W zarządzeniu tym określono formy i tryb przekazywania informacji w zakresie zagrożeń życia, zdrowia, mienia i zagrożeń środowiska do Wojewódzkiego Centrum Zarządzania Kryzysowego (wczk@rzeszow.uw.gov.pl).

- Zarządzenie nr 7/2013 Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie utworzenia plutonu ochrony środowiska, jako formacji obrony cywilnej w Wojewódzkim Inspektoracie Ochrony Środowiska.

W szczególności zadania plutonu ochrony środowiska polegają na:

- wykrywaniu niebezpiecznych dla ludzi emisji do środowiska pochodzących od materiałów niebezpiecznych, w czasie pokoju oraz skażeń w czasie wojny pochodzących z różnych źródeł,
- rozpoznawaniu skażeń chemicznych, wykrywaniu innych nadzwyczajnych zagrożeń ludzi i środowiska oraz oznaczaniu stref niebezpiecznych,
- poborze próbek i określaniu stopnia skażenia wód powierzchniowych, gleby i powietrza,
- przekazywaniu danych o skażeniach i innych zagrożeniach dla ludzi i środowiska wraz z wnioskami dotyczącymi ostrzeżenia ludności do jednostek organizacyjnych systemu wykrywania i alarmowania (WCZK).

Schemat graficzny i obsada osobowa formacji – Pluton Ochrony Środowiska

Zgodnie z Planem Zarządzania Kryzysowego Województwa Podkarpackiego, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie w przypadku wystąpienia powodzi, pełni rolę podmiotu pomocniczego, podobnie jak w przypadku zagrożeń epizootycznych, katastrof komunikacyjnych, zagrożeń radiologicznych oraz zagrożeń bezpieczeństwa paliwowego państwa.

Działania Inspekcji Ochrony Środowiska w czasie powodzi polegają na badaniu stanu środowiska naturalnego w związku z możliwością zanieczyszczenia wód powierzchniowych, wód podziemnych i gleby oraz na prowadzeniu działań kontrolnych dotyczących obiektów i instalacji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska (zakłady dużego (ZDR) i zwiększonego ryzyka (ZZR) kwalifikowane w zależności od rodzaju, kategorii i ilości substancji niebezpiecznej w zakładzie).

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie posiada Laboratorium Analityczne, dzięki któremu możliwa jest pełna realizacja w/w zadań.

Inspekcja Ochrony Środowiska, podobnie jak inne inspekcje, włącza się również w akcję informacyjną.

Pluton Ochrony Środowiska – Baza Laboratoryjna

Laboratorium WIOŚ jest w pełnej gotowości do prowadzenia badań w zakresie wód powierzchniowych i podziemnych, osadów rzecznych, ścieków i gleb, obejmujących parametry fizykochemiczne (w tym substancje niebezpieczne, np. WWA, metale ciężkie, pestycydy) i biologiczne na terenach objętych powodzią.

Laboratorium WIOŚ posiada następujące możliwości badawcze:

- pomiary emisji substancji i energii do środowiska,
- badania jakości wód, gleb, powietrza atmosferycznego,
- badania mikrobiologiczne gleb, powietrza i wody,
- jakość powietrza atmosferycznego i skład gazów odlotowych,
- pomiary akustyczne w środowisku oraz pomiary natężenia pól elektromagnetycznych.

Akredytowane Laboratorium WIOŚ w Rzeszowie dysponuje nowoczesną aparaturą pomiarową.

Wyposażenie Laboratorium w sprzęt terenowy, sprzęt stacjonarny oraz sprzęt pomocniczy pozwala na realizację zadań w zakresie monitoringu środowiska, w tym badań wykonywanych na terenach objętych powodzią.

Sprzęt terenowy Laboratorium WIOŚ obejmuje m. in. :

- detektory pojedynczych gazów szkodliwych (metan, chlor, siarkowodór, amoniak, tlenek węgla i inne),
- tlenomierze,
- detektory wielogazowe,
- miernik biogazów (precyzyjny miernik ditlenku węgla, metanu i tlenu),
- przenośne stacje meteorologiczne,
- GPS-y i oprogramowanie typu GIS.

Aparatura stacjonarna Laboratorium WIOŚ to:

- analizatory gazowe,
- chromatografy gazowe, cieczowe i jonowe,
- spektroskopy absorpcji i emisji atomowej,
- spektroskopy UV, VIS, IR,
- aparatura do specyficznych analiz chemicznych,
- aparatura do badań biologicznych.

Możliwości badawcze- sprzęt pomocniczy

- środki łączności (telefony, radia CB, łączność internetowa kablowa i Wi-Fi),
- komputery przenośne z odpowiednim oprogramowaniem i łącznością z siecią,
- nawigacja GPS,
- transport,
- urządzenia do poboru próbek.

Sprzęt pomiarowy MULTI 340 i.

W użytkowaniu wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska jest system GIS (System Informacji Geograficznej) – system informacyjny służący do wprowadzania, gromadzenia, przetwarzania oraz wizualizacji danych geograficznych, którego jedną z funkcji jest wspomaganie procesu decyzyjnego.

Systemy informacji geograficznej (GIS) należą do jednych z najpopularniejszych narzędzi, pozwalających na szybkie i efektywne zarządzanie danymi środowiskowymi oraz prowadzenie wszechstronnych analiz tych danych. Zastosowanie GIS jest niezwykle pomocne przy podejmowaniu strategicznych decyzji. Niewątpliwą korzyścią wynikającą z zastosowania systemów GIS w ochronie środowiska jest możliwość integrowania danych o środowisku z innymi danymi pochodzącymi z wielu źródeł (mapy, dane satelitarne, dane geodezyjne). Ma to duże znaczenie z uwagi na współpracę z jednostkami samorządowymi, instytucjami naukowymi i edukacyjnymi.

GIS w ochronie środowiska znajduje zastosowanie w:

- monitorowaniu zanieczyszczenia powietrza, gleb i wód powierzchniowych;
- analizach źródeł i wielkości emisji zanieczyszczeń;
- analizach miejsc wyznaczonych do składowania odpadów (degradacja krajobrazu);
- badaniu stref hałasu;
- ewidencji terenów zieleni miejskiej;
- ewidencji szkód górniczych;
- ewidencji terenów leśnych.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska korzysta z narzędzia ArcGIS. Jest to zaawansowana platforma do tworzenia, edytowania i analizowania informacji geograficznej. Umożliwia ona przeglądanie danych w postaci map oraz analizowanie danych pod kątem rozmieszczenia przestrzennego, relacji oraz tendencji w czasie. Pomaga

lepiej odpowiadać na pytania, testować prognozy i sprawdzać relacje przestrzenne między danymi.

Dane kontaktowe:

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie:

Telefony dyżurne czynne od poniedziałku do piątku w godzinach pracy:

17-85-438-41

17-85-436-83

Telefony dyżurne dostępne od poniedziałku do soboty, z wyłączeniem świąt i niedziel, w godz. 7.00 do 20.00:

WIOŚ Rzeszów - 606-486-395

Delegatura w Jaśle - 600-451-759

Delegatura w Przemyślu - 606-482-061

Delegatura w Tarnobrzegu - 600-451-236

Fax: 17-85-053-77 – czynny całą dobę

e-mail: nzs@wios.rzeszow.pl

Telefon dyżurny całodobowy: 666 891 128

IX Wykorzystanie sił i środków, będących w dyspozycji starosty, przeznaczonych do prowadzenia akcji przeciwpowodziowej w powiecie tarnobrzeskim

Najpoważniejszym zagrożeniem dla powiatu tarnobrzeskiego położonego w widłach Wisły i Sanu jest zagrożenie powodziowe.

Powierzchnia chroniona doliny powiatu wynosi 28 000 ha, co stanowi blisko połowę jego powierzchni. W strefie tej znajduje się 2900 zagrożonych gospodarstw i 18 000 osób przewidzianych do ewakuacji. Najbardziej zagrożonymi gminami są: Gorzyce /położone w widłach Wisły i Sanu/ oraz Baranów Sandomierski /położony nad Wisłą/.

Zdarzenia z roku 2001 i 2010 nauczyły nas, że w „walce” z wodą należy sięgać po nowe formy organizacyjne oraz coraz bardziej nowoczesny i wydajny sprzęt.

Podczas obydwu powodzi (rok 2001 i 2010), podstawową siłą ratunkową okazały się formacje OSP oraz miejscowa ludność, kierowani przez straż państwową. Dlatego też na bazie 4 jednostek OSP z gmin: Baranów Sandomierski, Gorzyce, Grębów i Nowa Dęba utworzone zostało w połowie 2011r. Powiatowe Pogotowie Przeciwpowodziowe.

W 2011 roku ze środków Starostwa Powiatowego w Tarnobrzegu oraz WFOŚiGW w Rzeszowie zakupiono na rzecz pogotowia:

1. Dla OSP Gorzyce, gmina Gorzyce pakowarkę piasku „SAHARA” wraz z podajnikiem.

i poliestrówą 12 osobową łódź wiosłowo – motorową.

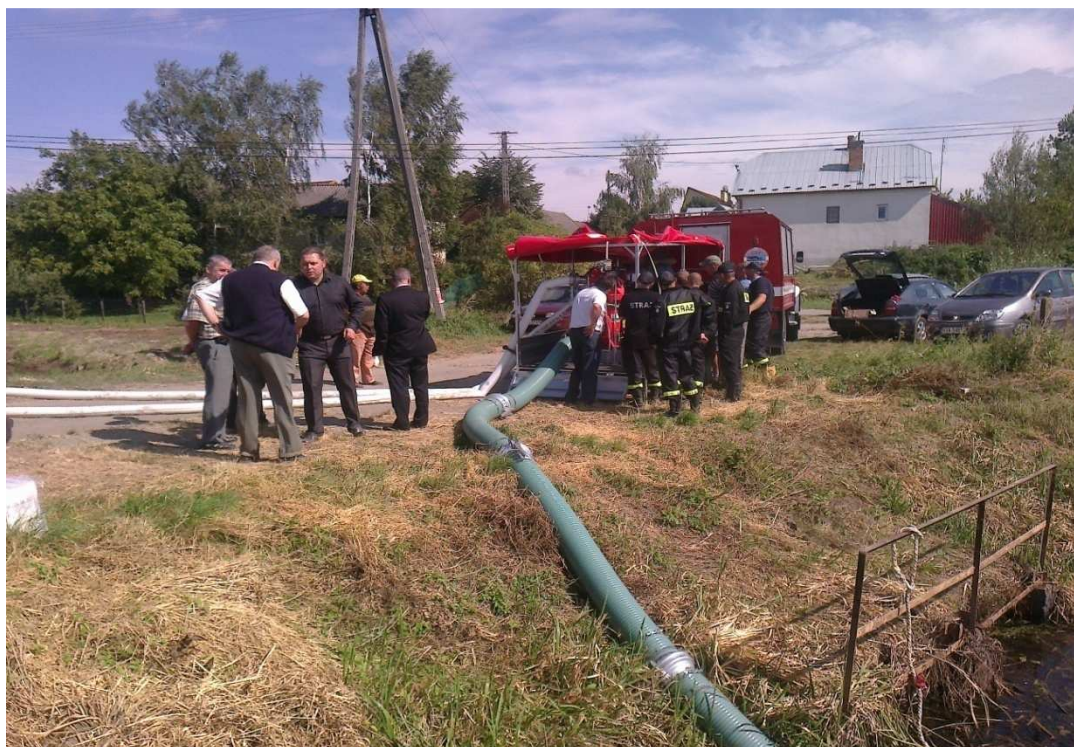

2. Dla OSP Grębów zakupiono aluminiową łódź ratunkową.

3. OSP Siedleszczany gm. Baranów Sandomierski otrzymała wysokowydajny agregat pompowy 200 HL- 24 S (400 m³ wody na godzinę)

Pod koniec 2011 roku dla 3 jednostek pogotowia (OSP Gorzyce, Grębów i Siedleszczany) zakupiono jeszcze po jednym namiocie pneumatycznym (NP 38 i NP 16) wraz ze sprężarkami elektrycznymi BRAVO 22/1000). Wszystkie jednostki doposażono w worki przeciwpowodziowe (20 tys. sztuk) i pochodnie.

W 2012 roku również ze środków Starostwa Powiatowego oraz WFOŚiGW w Rzeszowie zakupiono lekki samochód do transportu w/w sprzętu przeciwpowodziowego i specjalistycznych grup ratowniczych.

Zagrożenie powodziowe Powiatu Tarnobrzeskiego to nie tylko Wisła i San wraz ze swoimi dopływami, ale również liczna sieć drobnych cieków wodnych i rowów melioracyjnych. Przy wysokich stanach wód w Wiśle i Sanie oraz zamknięciu śluz wałowych stwarzają one ogromny problem powodując podtopienia. W takich przypadkach wodę należy „przerzucić” przez obwałowania do Wisły i Sanu lub ich dopływów. Problem ten rozwiązujemy poprzez organizację „mobilnych przepompowni” – wysokowydajnych agregatów pompowych oraz stanowisk do ich pracy. W chwili obecnej posiadamy 5 takich agregatów, z których największy ma wydajność 780 m³ wody na godzinę.

Nasze doświadczenia z powodzi wskazują, że dostęp do informacji oraz koordynacja działań podczas zdarzeń kryzysowych są jednymi z najważniejszych spraw. Dlatego zbudowaliśmy wspólnie ze wszystkimi gminami powiatu, System Informacji Przestrzennej Powiatu Tarnobrzeskiego. Jest to rozwiązanie informatyczne, które pozwala na gromadzenie i przetwarzanie danych przestrzennych w celu zwiększenia efektywności procesów decyzyjnych w powiecie i gminach z wykorzystaniem map, które są najlepszą formą przekazywania informacji o interesującym nas fragmencie przestrzeni geograficznej, rzeźbie terenu, obiektach na jego powierzchni stworzonych przez naturę jak również ręką ludzką, planach itp. Portal zarządzania kryzysowego pełni w tym systemie jedną z podstawowych funkcji. Dodatkowo pozwala na zbieranie, przechowywanie i analizę niezbędnych informacji, w tym istniejących zasobów sił i środków służb, inspekcji i straży.

X Formy i zasady przyznawania pomocy poszkodowanym w wyniku wystąpienia niekorzystnych zjawisk hydrologiczno-meteorologicznych

Wydział Polityki Społecznej PUW w Rzeszowie nadzoruje oraz monitoruje kwestie dotyczące udzielania pomocy dla osób/rodzin poszkodowanych, w tym pozyskiwania środków finansowych z rezerwy celowej budżetu państwa na zasiłki celowe dla osób i rodzin, które w wyniku wystąpienia niekorzystnych zjawisk pogodowych poniosły straty w gospodarstwach domowych i znalazły się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej.

W tym zakresie zbierane są od dyrektorów/kierowników ośrodków pomocy społecznej dane nt. poszkodowanych gospodarstw domowych, które następnie podlegają na bieżąco weryfikacji, w celu opracowania zbiorczej informacji, dotyczącej łącznej liczby poszkodowanych rodzin oraz ogólnej kwoty zgłoszonych zapotrzebowań i przekazania ich do Ministra Administracji i Cyfryzacji.

Ponadto tut. Wydział w sytuacjach tego wymagających monitoruje również działania w zakresie gromadzenia i dystrybucji darów dla potrzebujących, w tym nawiązuje współpracę z organizacjami pozarządowymi, prowadzącymi działalność w zakresie pomocy społecznej – przekazywane są m.in. informacje z danymi teleadresowymi poszkodowanych gmin, występujących potrzebach – w celu udzielenia skutecznej pomocy potrzebującym.

Zasady udzielania, ze środków rezerwy celowej budżetu państwa na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych, pomocy finansowej w formie zasiłków celowych dla osób lub rodzin poszkodowanych w wyniku zdarzeń noszących znamiona klęski żywiołowej (stan prawny - lipiec 2013).

Wypłaty zasiłków celowych dla poszkodowanych osób i rodzin dokonywane są przez ośrodki pomocy społecznej, właściwe ze względu na miejsce zamieszkania osoby/rodziny poszkodowanej.

Pomoc finansowa jest udzielana w formie zasiłku celowego przyznanego na zasadach określonych w art. 40 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2013r., poz. 182, z późn. zm.). Pomoc przyznawana jest niezależnie od kryterium dochodowego.

Podstawą do określenia wysokości wskazanej wyżej pomocy jest rodzinny wywiad środowiskowy przeprowadzony przez pracowników ośrodka pomocy społecznej.

Osoby uprawnione – osoby lub rodziny, które prowadziły w dniu zdarzenia klęskowego, gospodarstwo domowe w zniszczonym lub uszkodzonym budynku/lokalu mieszkalnym.

1. Formy pomocy finansowej:

- **Zasiłki celowe do 6 tysięcy złotych** - pomoc przeznaczona dla osób lub rodzin, które poniosły straty w gospodarstwach domowych (budynkach mieszkalnych, podstawowym wyposażeniu gospodarstwa domowego) i znalazły się w szczególnie trudnej sytuacji, w której nie mogą zaspokoić niezbędnych potrzeb bytowych w oparciu o posiadane środki własne.
 - *Zasady określone przez Ministra Administracji i Cyfryzacji pismem z dnia 8 maja 2013r znak: DUSKŻ-III-5941-14/2013, w nawiązaniu do zasad określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 9 lipca 2012r. znak: BUSKŻ-III-5941-38/2012).*

- **Zasiłki celowe do 20 tysięcy złotych** – pomoc przeznaczona na remont budynku/lokalu mieszkalnego, który został zniszczony lub uszkodzony w wyniku silnych wiatrów (huragan, trąba powietrzna), intensywnych opadów deszczu, gradobicia, powodzi lub osuwisk ziemi, mających miejsce w 2013 r., począwszy od maja br. Wysokość zasiłku nie może przekroczyć wysokości szkód wyrządzonych przez żywioł w danym budynku lub lokalu mieszkalnym
 - (Zasady określone przez Ministra Administracji i Cyfryzacji pismem z dnia 6 czerwca 2013r. znak:DBUSKŻ-III-5941-17/2013).

2. Formy pomocy rzeczowej:

Zabezpieczenie wody, żywności, środków czystości, odzieży, itp.

- Gromadzenie i dystrybucja darów dla potrzebujących,
 - (art. 48 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej - Dz.U. z 2013r., poz. 182, z późn. zm.)

3. Formy pomocy mieszkaniowej:

- kontenery, tymczasowe miejsca w schroniskach, noclegowniach, domach pomocy społecznej, ośrodkach wsparcia itp.
 - (art. 48 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej - Dz.U.z 2013r., poz. 182, z późn. zm.)

4. Wsparcie psychologiczne:

- specjalistyczna pomoc psychologiczna, działania w postaci interwencji kryzysowej, podczas zdarzeń o charakterze klęskowym.
 - (art. 46 i 47 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2013r., poz. 182, z późn. zm.)

Uruchomienie i przyznanie środków finansowych z rezerwy celowej budżetu państwa gminom, gdzie wystąpiły niekorzystne zjawiska atmosferyczne o charakterze klęskowym, w wyniku których mieszkańcy ponieśli straty w gospodarstwach domowych, możliwe jest jedynie w przypadku, gdy zdarzenia te mają charakter masowy, dotknęły dużą liczbę osób lub rodzin, skala strat jest duża i gmina nie jest w stanie pokryć wydatków związanych z udzieleniem pomocy poszkodowanym z własnego budżetu. Zasiłki celowe dla osób, które poniosły straty w wyniku zdarzenia losowego przyznawane są w ramach środków własnych gminy.

Również pozostałe formy wsparcia przyznawane są w ramach zadań własnych gminy (pomoc rzeczowa, mieszkaniowa), bądź w ramach zadań własnych powiatu (wsparcie psychologiczne).

5. Zasiłek powodziowy: udzielany poszkodowanym w wyniku wystąpienia powodzi.

- (art. 5 ust. 8 ustawy z dnia 16 września 2011r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi /Dz.U.2011. Nr 234,poz. 1385 z późn. zm./, Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 listopada 2011r. w sprawie trybu i szczegółowego trybu zwrotu zasiłku powodziowego oraz wzoru formularza wniosku o zasiłek powodziowy /Dz.U.2011 Nr 247 poz. 1477/).

XI Postępowanie jednostek samorządu terytorialnego w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej

- Wytyczne Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie zasad i trybu uruchamiania środków budżetu państwa dla jednostek samorządu terytorialnego na zadania związane z przeciwdziałaniem i usuwaniem skutków zdarzeń noszących znamiona klęsk żywiołowych- październik 2012;
- Wytyczne zmieniające - Wytyczne Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie zasad i trybu uruchamiania środków budżetu państwa dla jednostek samorządu terytorialnego na zadania związane z przeciwdziałaniem i usuwaniem skutków zdarzeń noszących znamiona klęsk żywiołowych- grudzień 2012;
- Zarządzenie Nr 59/2013 Wojewody Podkarpackiego z dnia 12 kwietnia 2013 r. w sprawie powołania Wojewódzkiej Komisji ds. weryfikacji strat i szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi i ruchami osuwiskowymi ziemi na terenie województwa podkarpackiego.

Wójt/ Burmistrz/ Prezydent Miasta/ Starosta natychmiast po wystąpieniu lub w trakcie trwania zjawiska mającego znamiona klęski żywiołowej, jednak nie później niż w ciągu 48 godzin jest zobowiązany do zgłoszenia takiego zjawiska do Wojewódzkiego Centrum Zarządzania Kryzysowego. W przypadku nie dochowania powyższego obowiązku przesłany później protokół strat nie będzie rozpatrywany przez Wojewódzką Komisję ds. weryfikacji. Każde zawiadomienie jest formalnie weryfikowane przez pracowników Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego z możliwością kontroli w terenie. W zgłoszeniu należy podać rodzaj klęski żywiołowej (np. powódź, deszcz nawalny, grad, huragan (w przypadku budynków komunalnych), obsunięcia się ziemi), jak również zakres strat (infrastruktura drogowa, komunalna, rolnictwo itp.).

W dalszej kolejności Wójt/Burmistrz/Prezydent Miasta/Starosta zobowiązany jest powołać i uruchomić działania Komisji do spraw szacowania skutków klęsk żywiołowych. Komisje gminne/powiatowe powinny w możliwie najkrótszym czasie przystąpić do szacowania strat. W protokołach strat należy precyzyjnie określić lokalizację powstałej szkody oraz zamieścić szacunkową wartość strat, a nie odbudowy.

Nie dopuszcza się określania innego rodzaju klęski żywiołowej niż wymienione w ustawie o stanie klęski żywiołowej. W świetle art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o stanie klęski żywiołowej, przez klęskę żywiołową należy rozumieć katastrofę naturalną lub awarię techniczną, których skutki zagrażają życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, a pomoc i ochrona mogą być skutecznie podjęte tylko przy zastosowaniu nadzwyczajnych środków, we współdziałaniu różnych organów i instytucji oraz specjalistycznych służb i formacji działających pod jednolitym kierownictwem. Klęską naturalną zaś zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy jest zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powodzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu. Natomiast awarią techniczną w myśl art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy jest gwałtowne, nieprzewidziane uszkodzenie lub zniszczenie obiektu budowlanego, urządzenia technicznego lub systemu urządzeń technicznych powodujące przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości. Z kolei art. 9 ust. 1 pkt 10 ustawy prawo wodne w sposób jednoznaczny definiuje pojęcie powodzi

tj. przez powódź rozumie się czasowe pokrycie przez wodę terenu, który w normalnych warunkach nie jest pokryty wodą, powstałe na skutek wezbrania wody w ciekach naturalnych, zbiornikach wodnych, kanałach oraz od strony morza, powodujące zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, środowiska, dziedzictwa kulturowego oraz działalności gospodarczej.

Protokół zgodny ze wzorem zamieszczonym na stronie promocyjnej PUW wraz z załącznikami należy przesłać w ciągu 30 dni od ustąpienia zdarzenia na adres Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego - Wydział Środowiska i Rolnictwa, ul. Grunwaldzka 15, 35-959 Rzeszów oraz na adres e-mail: jmalec@rzeszow.uw.gov.pl Członkowie Komisji Wojewódzkiej po otrzymaniu kompletu dokumentacji sprawdzają pod względem formalnym otrzymane dokumenty.

W przypadku wątpliwości co do zaistnienia na danym terenie i w określonym czasie zdarzenia mającego znamiona klęski żywiołowej, Wojewoda może żądać udokumentowania (potwierdzenia) wymienionego w protokole gminnej/powiatowej komisji zjawiska (np. intensywne opady deszczu) przez kompetentny organ (np. ekspertyza Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej). Protokół szkód nie udokumentowany wystąpieniem danego zdarzenia nie będzie rozpatrywany przez Wojewódzką Komisję ds. weryfikacji.

Następnie Członkowie Komisji Wojewódzkiej dokonują weryfikacji w terenie strat przedstawionych w protokole Komisji gminnych/powiatowych. Z każdej wizji w terenie Komisja Wojewódzka sporządza protokół weryfikacyjny.

Wyżej wymienione protokoły są niezbędnymi załącznikami do wniosku o dotację na dofinansowanie zadań związanych z usuwaniem skutków klęsk żywiołowych.

W miarę dostępności środków Minister właściwy ds. Usuwania Skutków Klęsk Żywiołowych w ciągu roku przyznaje promesy na związane z usuwaniem skutków klęsk żywiołowych zadania, które zostały wskazane przez samorządy jako priorytetowe do realizacji w danym roku.

Wszystkie obiekty infrastruktury komunalnej przewidziane do remontu lub odbudowy winny być ujęte w protokołach z szacowania i protokołach weryfikacji strat.

Szczegółowe informacje, dokumenty do pobrania:

<http://rzeszow.uw.gov.pl/usuwanie-skutkow-klesk-zywiolowych.html>

Kontakt:

Podkarpacki Urząd Wojewódzki w Rzeszowie, Wydział Środowiska i Rolnictwa, tel. 17 867 19 18, e-mail: sr@rzeszow.uw.gov.pl

Procedura szacowania szkód w gospodarstwach rolnych i działach specjalnych produkcji rolnej spowodowanych wystąpieniem niekorzystnego zjawiska atmosferycznego

W przypadku wystąpienia na terenie gminy/miasta niekorzystnego zjawiska atmosferycznego (susza, grad, deszcz nawalny, ujemne skutki przezimowania, przymrozki wiosenne, powódź, huragan, piorun, obsunięcie się ziemi, lawina) Wójt/Burmistrz/Prezydent niezwłocznie informuje Wojewodę o charakterze i dacie wystąpienia niekorzystnego zjawiska atmosferycznego, przewidywanych rozmiarach strat w produkcji rolnej i infrastrukturze rolniczej, a także uaktywnieniu Komisji Gminnej ds. szacowania zakresu i wysokości strat, powołanej przez Wojewodę (komisja składająca się z co najmniej trzech osób - przedstawiciele: Urzędu Gminy, Podkarpackiej Izby Rolniczej oraz Podkarpackiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego).

Jednocześnie informuje rolników w zwyczajowo przyjęty sposób o możliwości przeprowadzenia szacunków strat oraz o terminie przeprowadzenia ww. szacunków.

Komisja Gminna na wniosek rolnika dokonuje lustracji szkód w gospodarstwie, określa zakres i wysokość strat oraz sporządza protokół oszacowanych szkód w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach (jeden dla producenta rolnego, drugi pozostaje w siedzibie komisji gminnej). Sporządzając protokół z szacunków strat w celu ustalenia łącznej powierzchni upraw w gospodarstwie Komisja Gminna może posiłkować się wnioskiem o przyznanie płatności bezpośrednich składanym do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Oszacowanie strat przez Komisję Gminną winno nastąpić maksymalnie w okresie 2 miesięcy od dnia stwierdzenia skutków niekorzystnych zjawisk atmosferycznych, nie później niż 3 miesiące od wystąpienia suszy, gradobicia, deszczu nawalnego, huraganu, pioruna, obsunięcia się ziemi lub lawiny, a w przypadku powodzi:

- 3 miesiące od ustąpienia wody umożliwiającej wejście komisji na pola i rozpoczęcie szacowania szkód w uprawach, zwierzętach i maszynach, lub
- 12 miesięcy od ustąpienia wody w przypadku szacowania szkód w budynkach i drzewach.

Po przeprowadzonych szacunkach strat Komisja Gminna niezwłocznie sporządza zbiorcze zestawienie strat z terenu danej gminy odrębne dla każdej kłęski i przekazuje je Wojewódzkiej Komisji ds. koordynacji szacowania strat. Zestawienie stanowi podstawę wystąpienia przez Wojewodę do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o uruchomienie preferencyjnych linii kredytowych dla poszkodowanych rolników.

Wszelkie informacje w tym zakresie można uzyskać pod numerami telefonów: 17/ 867-15-19 lub 17/ 867-1522. Dostępne są one również na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie www.bip.rzeszow.uw.gov.pl w zakładce „Pozostałe informacje” / „Informacje z zakresu rolnictwa” / „Usuwanie skutków klęsk żywiołowych”.

XII Proces kierowania reagowaniem w systemie zarządzania kryzysowego

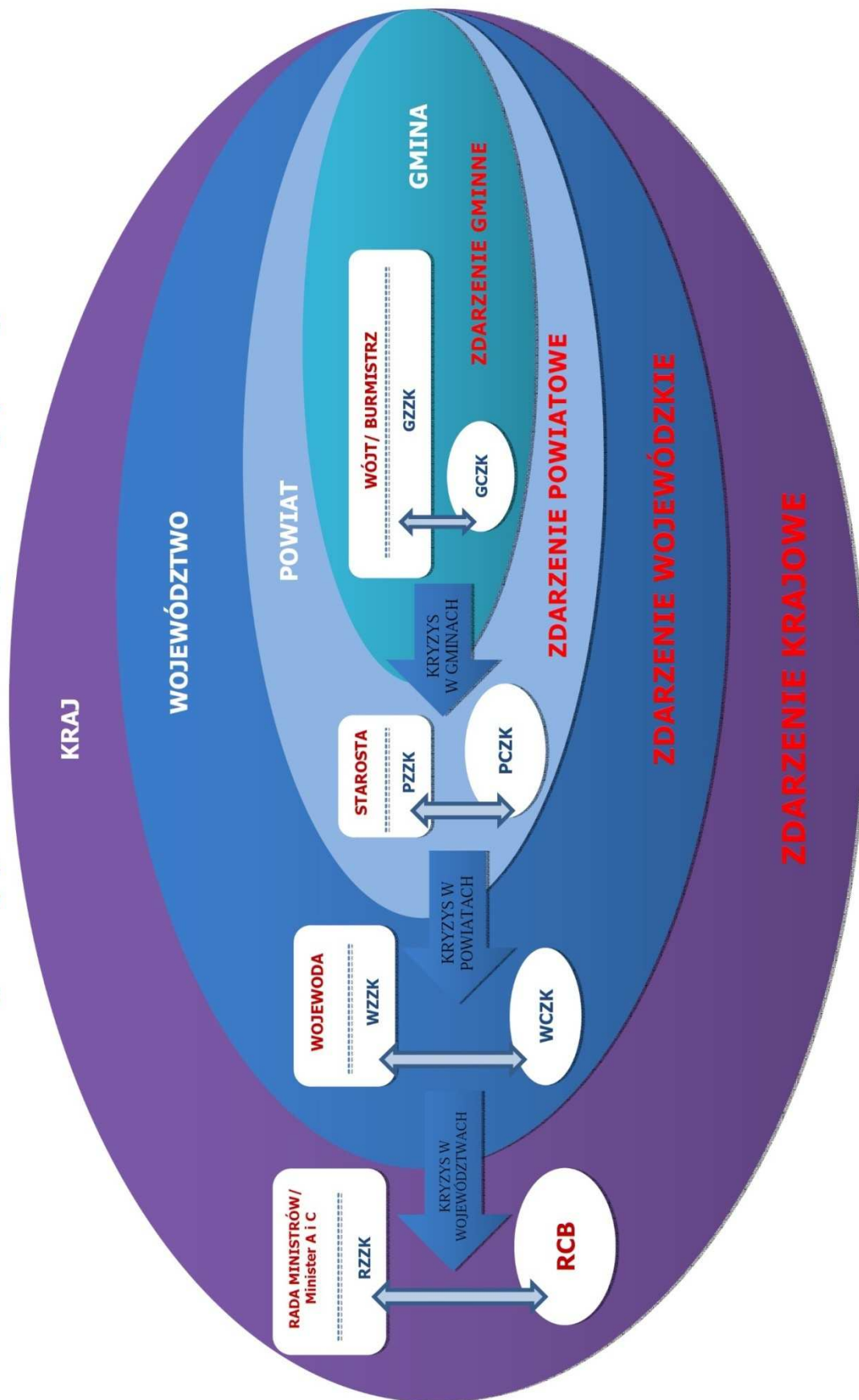
I. SYSTEM ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

System zarządzania kryzysowego w Polsce jest wieloszczeblowy i składa się z następujących komponentów:

- a) organów zarządzania kryzysowego,
- b) organów opiniodawczo-doradczych właściwych w sprawach inicjowania i koordynowania działań podejmowanych w zakresie zarządzania kryzysowego,
- c) centrów zarządzania kryzysowego, utrzymujących 24-godzinną gotowość do podjęcia działań.

SYSTEM ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO			
Szczebel administracyjny	Organ zarządzania kryzysowego	Organ opiniodawczo-doradczy	Centrum Zarządzania Kryzysowego
Krajowy	Rada Ministrów, Prezes Rady Ministrów	Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego	Rządowe Centrum Bezpieczeństwa
Resortowy	Minister kierujący działem administracji rządowej, Kierownik organu centralnego	Zespół Zarządzania Kryzysowego (ministerstwa, urzędu centralnego)	Centrum Zarządzania Kryzysowego (ministerstwa, urzędu centralnego)
Wojewódzki	Wojewoda	Wojewódzki Zespół Zarządzania Kryzysowego	Wojewódzkie Centrum Zarządzania Kryzysowego
Powiatowy	Starosta powiatu	Powiatowy Zespół Zarządzania Kryzysowego	Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego
Gminny	Wójt, Burmistrz, Prezydent miasta	Gminny Zespół Zarządzania Kryzysowego	Mogą być tworzone (nie ma obowiązku utworzenia) gminne (miejskie) centra zarządzania kryzysowego

Model organizacji powiadamiania i reagowania kryzysowego:

II. ZASADY KIEROWANIA W SYSTEMIE ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO – materiał studyjny Wydziału Zarządzania Kryzysowego Starostwa Powiatowego w Mielcu.

Zasady kierowania w systemie zarządzania kryzysowego określa ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 590 z późn. zm.) w art.14, 17 i 19 ust.2, pkt.1. Ustawa o zarządzaniu kryzysowym nie definiuje pojęcia kierowania, dlatego też przez analogię należy skorzystać z art. 20 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (tj. Dz. U z 2012 r. poz.461 z późn. zm.).

1. Kierowanie monitorowaniem.

Wypełnienie ustawowego obowiązku w zakresie kierowania monitorowania realizują organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego na poszczególnych szczeblach administracji publicznej:

- 1) wojewoda poprzez wojewódzkie centrum zarządzania kryzysowego,
- 2) starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) poprzez powiatowe centrum zarządzania kryzysowego,
- 3) wójt, burmistrz, prezydent miasta poprzez gminne centrum zarządzania kryzysowego lub komórkę właściwą w sprawach zarządzania kryzysowego.

Administracja publiczna, zakłady pracy i przedsiębiorcy mający siedzibę na administrowanym terenie monitorują stan zagrożeń według swojej odpowiedzialności. Informowanie centrum zarządzania kryzysowego o powstaniu zagrożenia następuje niezwłocznie w ramach systemu wczesnego ostrzegania (SWO). W wyższych stanach gotowości obronnej państwa w stanach nadzwyczajnych i w czasie wojny informowanie odbywać się będzie w systemie wykrywania i alarmowania (SWA) poprzez główne stanowiska kierowania organów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego – szefów obrony cywilnej.

Ustawowy obowiązek podjęcia działań w zakresie zarządzania kryzysowego spoczywa na tym organie właściwym w sprawach zarządzania kryzysowego, który pierwszy otrzymał informację o wystąpieniu zagrożenia. Organ ten niezwłocznie informuje o zaistniałym zdarzeniu organy odpowiednio wyższego i niższego szczebla, przedstawiając jednocześnie swoją ocenę sytuacji oraz informację o zamierzonych działaniach.

2. Kierowanie planowaniem.

Przez kierowanie planowaniem należy rozumieć zakres czynności organów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego określonych w art. 3 pkt. 4 i 7, cyt.:

„Art. 3. 4) planowaniu cywilnym – należy przez to rozumieć:

- a) całością przedsięwzięć organizacyjnych mających na celu przygotowanie administracji publicznej do zarządzania kryzysowego,
- b) planowanie w zakresie wspierania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie ich użycia oraz planowanie wykorzystania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej do realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego;
- 7) cyklu planowania – należy przez to rozumieć okresowe realizowanie etapów: analizowania, programowania, opracowywania planu lub programu, jego wdrażanie, testowanie i uruchamianie;”

Zadania z zakresu planowania cywilnego określa art. 4. ustawy:

1. Zadania z zakresu planowania cywilnego obejmują:

- 1) przygotowanie planów zarządzania kryzysowego;
- 2) przygotowanie struktur uruchamianych w sytuacjach kryzysowych;

- 3) przygotowanie i utrzymywanie zasobów niezbędnych do wykonania zadań ujętych w planie zarządzania kryzysowego;
- 4) utrzymywanie baz danych niezbędnych w procesie zarządzania kryzysowego;
- 5) przygotowanie rozwiązań na wypadek zniszczenia lub zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej;
- 6) zapewnienie spójności między planami zarządzania kryzysowego a innymi planami sporządzanymi w tym zakresie przez właściwe organy administracji publicznej, których obowiązek wykonania wynika z odrębnych przepisów.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać:

- 1) zapewnienie funkcjonowania administracji publicznej w sytuacji kryzysowej;
- 2) zapewnienie funkcjonowania i możliwości odtworzenia infrastruktury krytycznej;
- 3) zapewnienie ciągłego monitorowania zagrożeń;
- 4) racjonalne gospodarowanie siłami i środkami w sytuacjach kryzysowych;
- 5) pomoc udzielaną ludności w zapewnieniu jej warunków przetrwania w sytuacjach kryzysowych.

Zadania z zakresu planowania cywilnego uszczegółowione są stosownie do właściwości organów kolejno w art.14, 17, 19 ust.2, pkt.2.

3. Kierowanie reagowaniem.

1) kierowanie reagowaniem nie należy utożsamiać z kierowaniem działaniami ratowniczymi, które zastrzeżone jest dla innych organów zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992 roku w sprawie zakresu i trybu korzystania z praw przez kierującego działaniami ratowniczymi (Dz. U. z 1992 r Nr 54, poz. 259).

Zadania nałożone na starostę w ramach zarządzania kryzysowego, bazują na jego kompetencjach wynikających z innych ustaw w szczególności, należy zwrócić uwagę, że poza zadaniami realizowanymi w ramach samorządu terytorialnego, starosta może realizować zadania rządowe (przyp. art. 2 pkt. 5 ustawy z dnia z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie Dz. U. z 2009 r. Nr 31, poz. 206 z późn. zm.), a w konsekwencji zwierzchnikiem powiatowych służb, inspekcji i straży (przyp. art. 35 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, tj. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.). W ramach posiadanych uprawnień starosta m.in. uzgadnia wspólne działania tych jednostek na obszarze powiatu, a w sytuacjach kryzysowych kieruje ich wspólnymi działaniami na podstawie wypracowanej przez Zespół Powiatowy decyzji do kierowania reagowaniem stanowiącej załącznik do zarządzenia starosty powiatu w sprawie reagowania kryzysowego w związku z zaistniałą sytuacją kryzysową. Nie jest to, zatem kierowanie działaniami ratowniczymi. Zadania nałożone na starostę w trybie art. 17 ust. 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym, nie wskazują te możliwości przejmowania przez starostę kompetencji wójta (odpowiednio burmistrza, prezydenta miasta) ani na możliwość koordynowania działań innych służb niż wchodzących w skład administracji zespolonej. W obowiązującym stanie prawnym nie ma możliwości zdefiniowania momentu, w którym kończy się kierowanie prowadzone przez wójta, a zaczyna się kierowanie prowadzone przez starostę, gdyż działania tych dwóch organów są niezależne od siebie. Ponadto, z definicji sytuacji kryzysowej wynika, że momentem w którym należy rozpocząć wspólne reagowanie administracji zespolonej na szczeblu powiatu jest wystąpienie „znacznego ograniczenia w działaniu właściwych organów administracji publicznej ze względu na nieadekwatność posiadanych sił i środków” (przyp. art.3 ust.1 ustawy o zarządzaniu kryzysowym). Organ właściwy do danego zdarzenia wskazany jest bezpośrednio w ustawach branżowych, a pośrednio w siatce bezpieczeństwa będącej elementem planu zarządzania kryzysowego (przyp. art.5 ust. 2, pkt. 1 lit. b ustawy o zarządzaniu kryzysowym). Zatem momentem, w którym

starosta zobowiązany jest rozpocząć kierowanie wspólnymi działaniami powiatowej administracji zespolonej, na zasadach określonych w planie zarządzania kryzysowego, jest zgłoszenie przez właściwy organ nieadekwatności posiadanych sił i środków w stosunku do skali bądź charakteru zdarzenia. Wystąpienie nieadekwatności nie jest uzależnione od tego czy wójt zakończył działania, nadal je kontynuuje, czy też w ogóle żadnych działań nie podejmował. Należy ponadto podkreślić, że podczas realizacji przez wszystkie szczeble administracji publicznej zadań z zakresu zarządzania kryzysowego obowiązuje zasada subsydiarności. Inaczej mówiąc organy szczebla wyższego nie przejmują kompetencji ani odpowiedzialności za realizację zadań przez szczebel niższy, a jedynie wspomagają i uzupełniają działania na niższym poziomie administracyjnym poprzez synergiczne i wspólnie prowadzone działania.

2) wypracowanie decyzji na szczeblu powiatu – Powiatowy Zespół Zarządzania Kryzysowego, jest organem pomocniczym Starosty Powiatu powołanym w celu zapewnienia wykonywania i koordynacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego oraz pakietu ustaw o stanach nadzwyczajnych przygotowuje warianty działań i przedstawia staroście powiatu w formie propozycji do decyzji. Proces decyzyjny rozpoczyna się z chwilą wejścia w życie zarządzenia Starosty Powiatu wprowadzającego sytuację kryzysową. Zespół Powiatowy rozpoczyna pracę od wysłuchania informacji kierownika powiatowego centrum o aktualnej sytuacji w zagrożonym rejonie.

Informacja obejmuje:

- sytuacja w rejonie zagrożenia – stan na godzinę,
 - dotychczasowe działania, kto prowadzi, jakimi siłami,
 - prognozę rozwoju sytuacji,
 - gotowość systemu ostrzegania i alarmowania,
 - zabezpieczenie łączności ze SK KP PSP i M/GZZK oraz jednostkami współdziałającymi.
- Zespół Powiatowy po wysłuchaniu informacji przystępuje do opracowania alternatywnych wariantów działania sił ratowniczych na określoną przez Przewodniczącego Zespołu Powiatowego dzień i godzinę.

Wnioski do propozycji decyzji wypracowywane są równoległe w trzech grupach:

a) kierownik PCZK, przygotowuje wnioski do decyzji Starosty Powiatu w formie dokumentu o treści:

1. Informacja o aktualnej sytuacji:

- 1) analiza zadania lub realizacji poprzedniej decyzji;
- 2) sytuacja w rejonie zagrożenia – stan na dzień, godzinę;
- 3) współdziałanie i łączność;
- 4) sprawność systemu alarmowania i ostrzegania.

2. Kierowanie i łączność:

- 1) dysponowanie siłami i środkami OC;
- 2) alarmowanie i ostrzeganie;
- 3) przyjmowanie /przekazywanie/opracowywanie meldunków;
- 4) przekazywanie do realizacji decyzji starosty powiatu;
- 5) ewidencja i sprawozdawczość prowadzonych działań;
- 6) zabezpieczenie łączności ze SK KP PSP i M/GZZK oraz jednostkami współdziałającymi;
- 7) ochrona PCZK;
- 8) dyżury;
- 9) zasady przekazywania do wiadomości publicznej informacji związanych z sytuacją kryzysową.

b) szef grupy organizacji działań, przygotowuje wnioski do decyzji Starosty Powiatu w formie dokumentu o treści:

1. Ocena dotychczasowych działań z godzinydnia.....
 - 1) analiza zadania lub realizacji poprzedniej decyzji,
 - 2) ocena działań M/GZZK,
 - 3) ocena działań sił będących w dyspozycji starosty powiatu i sił współdziałających.
2. Prognoza rozwoju sytuacji kryzysowej na kolejne 12 godzin:
 - 1) sytuacja ogólna;
 - 2) sytuacja szczegółowa;
 - 3) przewidywany rozwój sytuacji kryzysowej;
3. Stan sił i środków – wykorzystanie aplikacji ArcGIS.
4. Koncepcja użycia sił i środków:
 - 1) rejony koncentracji;
 - 2) harmonogram narastania sił w rejonie zagrożonym;
 - 3) zmienność sił;
 - 4) dowodzenie;
 - 5) użycie sił i środków do prowadzenia działań:
 - a) przeciwpowodziowych/ lub określonej sytuacji kryzysowej,
 - b) osłony i blokowania rejonu działań,
 - c) osłony i blokowania rejonu zagrożonego,
 - d) zabezpieczenia ewakuacji doraźnej,
 - e) ochrony stanowisk kierowania,
 - f) ochrony wskazanych obiektów lub rejonów, transportów itp.,
 - g) likwidacji skutków sytuacji kryzysowej;
5. Kierowanie reagowaniem:
 - 1) reagowaniem kierował będzie Starosta Powiatu Mieleckiego ze SK KP PSP,
 - 2) zastępca starosty powiatu/lub zastępca przewodniczącego PZZK kierował będzie reagowaniem w rejonie zagrożonym z WSK na bazie SK urzędu.....
 - 3) dowodzenie siłami powierza się w zakresie sytuacji kryzysowej / kierownik służby wiodącej,
 - 3) koordynacje działań powierza się osobom właściwym zgodnie z regulaminem funkcjonowania PZZK.
 - c) szef grupy zabezpieczenia, przygotowuje wnioski do decyzji starosty powiatu w formie dokumentu o treści:
 1. Ocena dotychczasowych działań z godzinydnia
 - 1) analiza zadania lub realizacji poprzedniej decyzji;
 - 2) potrzeby i oczekiwania ludności na zagrożonym terenie w zakresie:
 - a) podstawowych potrzeb przetrwania (woda, żywność, inne środki),
 - b) zaopatrzenia,
 - c) medyczne i socjalno – bytowe;
 - 3) ocena działań M/GZZK;
 - 4) ocena działań sił będących w dyspozycji starosty powiatu i sił współdziałających.
2. Stan infrastruktury na terenie zagrożonym na godzinę:
 - 1) socjalnej;
 - 2) krytycznej;
3. Stan zasobów i środków transportu do zabezpieczenia potrzeb bytowych ludności.
4. Koncepcja koordynacji logistycznego zabezpieczenia:
 - 1) działań sił ratowniczych;
 - 2) potrzeb poszkodowanej ludności;
 - 3) ewakuacji doraźnej ludności, zwierząt i mienia;

- 4) jednostek przydzielonych/wspomagających.
5. Środki finansowe i zasady ich dysponowania.
6. Zasady pozyskiwania środków na dalsze prowadzenie działań:
 - 1) środki finansowe;
 - 2) świadczenia;
 - 3) wolontariat.

7. Propozycje zabezpieczenia infrastruktury krytycznej na terenach objętych kryzysem.

Opracowane wnioski do decyzji Szefowie Grup i Kierownik PCZK przedstawiają w formie dokumentu Dyrektorowi Wydziału Zarządzania Kryzysowego – Zastępcy Przewodniczącego PZZK, który wraz ze wskazanym dowódcą operacji przygotowują minimum dwie alternatywne propozycje prowadzenia działań.

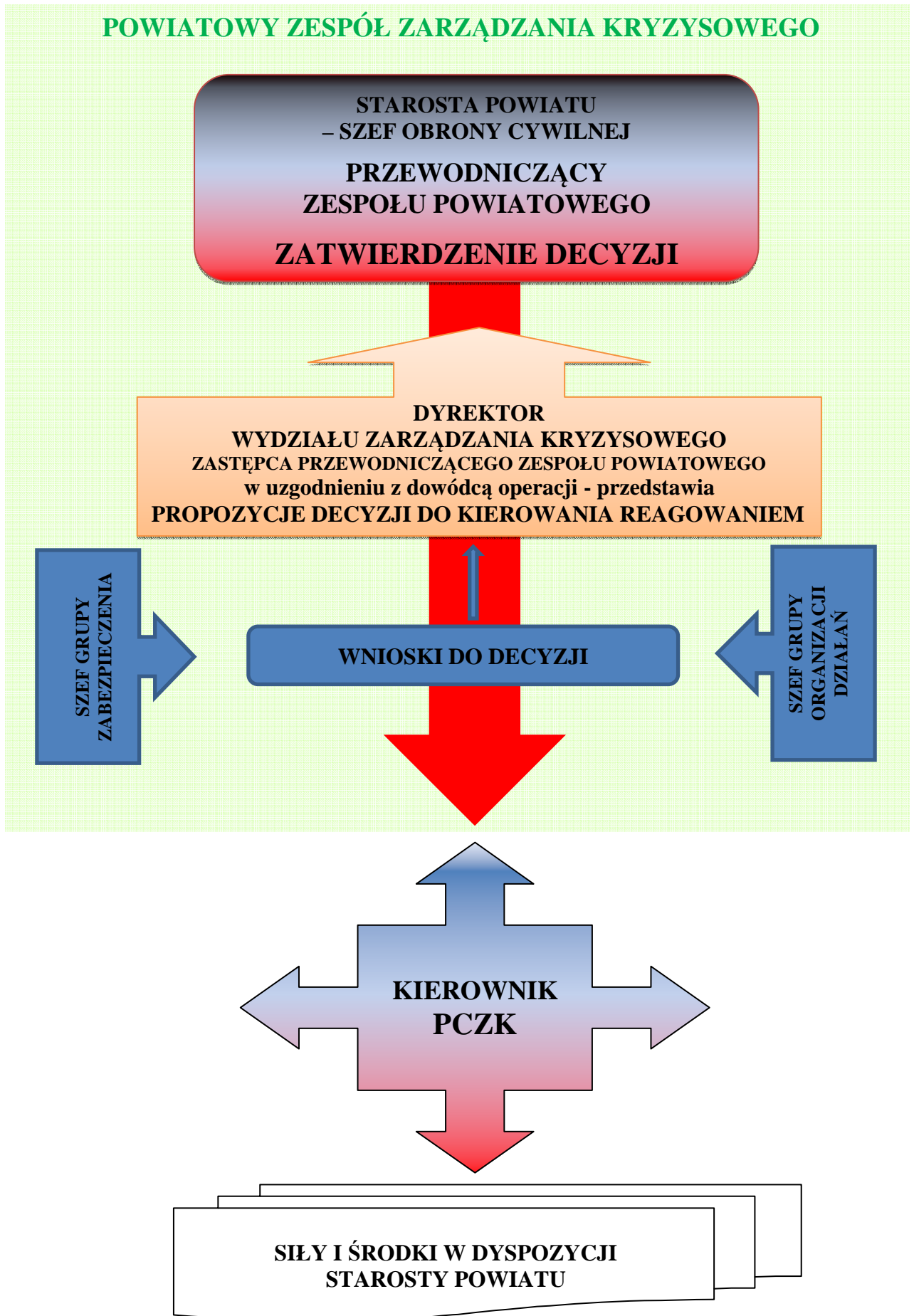
Treść propozycji do decyzji zawiera:

1. Sytuacja z godziny..... dnia..... – Kierownik PCZK.
2. Prognoza rozwoju na 12 godzin – wnioski szefa grupy organizacji działań.
3. Stan sił i środków będących w dyspozycji Starosty Powiatu – koncepcja dowódcy operacji do prowadzenia działań – Kierownik służby wiodącej – dowódca operacji.
4. Użycie sił i środków – koncepcja dowódcy operacji do prowadzenia działań.
5. Logistyczne zabezpieczenie ludności i sił ratowniczych – załącznik nr 5 - wnioski szefa grupy zabezpieczenia.
6. Kierowanie, koordynacja i łączność – wnioski szefa grupy organizacji działań, kierowanie i koordynacja,
– organizacja łączności – Kierownik PCZK.
7. Polityka informacyjna – wnioski rzecznika prasowego starosty powiatu.

Zatwierdzoną decyzję ogłasza się, jako załącznik do zarządzenia Starosty Powiatu w sprawie kierowania reagowaniem w zaistniałej sytuacji kryzysowej z formułą natychmiastowej wykonalności.

SCHEMAT WYPRACOWANIA DECYZJI NA SZCZEBLU POWIATU

POWIATOWY ZESPÓŁ ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

4. Kierowanie usuwaniem skutków zagrożeń.

Usuwanie skutków zagrożeń realizowane jest przez organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego terytorialnie wg swojej odpowiedzialności w oparciu o protokoły szkód i strat w mieniu komunalnym i prywatnym oraz w siłach i środkach będących w dyspozycji organu. Zadania poszczególnych instytucji ujęto we wcześniejszych rozdziałach niniejszego kompendium.

Zadania organów właściwych realizowane są w oparciu o hemogramy odtwarzania gotowości sił i środków oraz plany odbudowy.

XIII Zasady kierowania ewakuacją

1. WPROWADZENIE.

Zasady kierowania ewakuacją opracowano w oparciu o „Wytyczne Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 17 października 2008 r. w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia” dla charakterystycznego zagrożenia dla powiatu mieleckiego, jakim jest powódź.

Treść opracowania stanowi wypis z załącznika funkcjonalnego nr 5 „Organizacja ewakuacji z obszarów zagrożonych” gminnego planu zarządzania kryzysowego.

1) definicja ewakuacji

Ewakuacja jest jednym z działań mających na celu ochronę życia i zdrowia ludzi, zwierząt oraz ratowanie mienia, w tym zabytków oraz własnej dokumentacji, w przypadku wystąpienia wszelkiego rodzaju zagrożeń. Jej prowadzenie może nastąpić w różnych fazach zdarzeń miejscowych w zależności od rozwoju sytuacji. W praktyce najczęściej przeprowadza się ewakuację osób poszkodowanych lub bezpośrednio zagrożonych (także zagrożonego mienia) po wystąpieniu zdarzenia miejscowego (np. pożaru, wybuchu lub katastrof naturalnych i cywilizacyjnych) w obiektach lub na terenach zagrożonych, może mieć również charakter prewencyjny, tzn. może być prowadzona z terenów i obiektów, w przypadku zbliżającego się zagrożenia, np. związanego z rozprzestrzenianiem się zaistniałych zdarzeń niebezpiecznych (powódź, katastrofa chemiczna itp.) lub groźbą prowadzenia działań militarnych, w przypadku zagrożeń wojennych. Zadania w zakresie przygotowania i przeprowadzania ewakuacji oraz przedsięwzięć z nią związanych (np. zapewnienie warunków do przetrwania ewakuowanej ludności, zabezpieczenie ewakuowanego mienia) realizowane są przez wiele podmiotów, których kompetencje określone są w ustawach kompetencyjnych administracji publicznej.

2) założenia do prowadzenia ewakuacji

Ewakuacji podlegają wszyscy, którzy znajdują się w rejonie zagrożenia. Pierwszeństwo ewakuacji powinno objąć m.in.: matki i dzieci, kobiety ciężarne, osoby niepełnosprawne, osoby przebywające w zakładach opiekuńczych, podopiecznych opieki społecznej itp. Znajomość powyższych danych pozwoli na odpowiednie zaplanowanie środków transportu (zazwyczaj specjalistycznego) oraz przygotowanie odpowiednich miejsc czasowego pobytu.

Ewakuacji nie podlegają, w zależności od jej rodzaju:

- osoby wchodzące w skład organizacji ratowniczych, ochrony ludności i służb porządku publicznego,
- osoby niezbędne dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania życia lokalnej społeczności,
- osoby posiadające przydziały mobilizacyjne do sił zbrojnych lub formacji uzbrojonej niewchodzącej w skład sił zbrojnych,
- osoby, które otrzymały przydział organizacyjno-mobilizacyjny do jednostki przewidzianej do militaryzacji lub jednostki zmilitaryzowanej,
- osoby, które otrzymały przydział organizacyjno-mobilizacyjny do formacji obrony cywilnej,
- osoby niezbędne w danym rejonie, ze względu na realizację zadań przez siły zbrojne.

Szczegółowe dane zawiera załącznik funkcjonalny nr 5 do planu zarządzania kryzysowego.

3) rodzaje ewakuacji

Ewakuacja polega na przemieszczeniu się ludności, zwierząt i mienia z rejonów, w których występują zagrożenia do miejsc bezpiecznych. Z uwagi na uwarunkowania związane z rodzajem i skalą zagrożenia możemy wyróżnić ewakuację I, II i III stopnia.

a) ewakuacja I stopnia polega na niezwłocznym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia z obszarów, w których wystąpiło nagłe, nieprzewidziane bezpośrednie zagrożenie poza strefę zagrożenia. Realizuje się ją natychmiast po zaistnieniu zagrożenia dla życia, zdrowia i mienia. Organizuje się ją na zarządzenie wójta, burmistrza /prezydenta miasta/. Ewakuację może także zarządzić osoba kierująca akcją ratunkową na terenie objętym tą akcją. Kierujący akcją ratowniczą zobowiązany jest każdorazowo powiadomić właściwy do miejsca zdarzenia organ administracji samorządowej o podjęci takiej decyzji, podając w szczególności:

- rejon, teren, obiekty lub zespół budynków, dla którego zarządził ewakuację,
- rodzaj zagrożenia, który był czynnikiem determinującym ogłoszenie ewakuacji,
- liczbę ewakuowanych,
- miejsce, do którego dokonano ewakuacji.

Ewakuację I stopnia można realizować w oparciu o dokumentację przygotowaną dla ewakuacji II stopnia.

b) ewakuacje II stopnia opracowuje się dla rejonów najbardziej zagrożonych charakterystycznymi zagrożeniami (np. powódzie), polega na uprzednio przygotowanym planowym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia z rejonów przyległych do zakładów, obiektów hydrotechnicznych, ze stref zalewowych (woda 1%) oraz rejonów przyległych do innych obiektów stanowiących potencjalne zagrożenie dla ludności, zwierząt lub mienia w przypadku ich uszkodzenia lub awarii. Jeżeli w inny sposób nie można usunąć bezpośredniego niebezpieczeństwa dla życia ludzi lub dla mienia, wójt, burmistrz, prezydent może zarządzić ewakuację z obszarów bezpośrednio zagrożonych. (art. 31b, ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym tj. Dz. U. 2013 r. poz. 594).

c) ewakuacja III stopnia polega na uprzednio przygotowanym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia, podczas podwyższania stanu gotowości obronnej państwa. Prowadzona jest w czasie zagrożenia bezpieczeństwa państwa i wojny. Ewakuację zarządza organ wojskowy lub szef obrony cywilnej.

Przygotowanie ewakuacji związanej z czasem wojny obejmuje następujące jej warianty:

- organizację ewakuacji z przewidywanych rejonów (miejsc) działań operacyjnych Sił Zbrojnych RP lub sił sojusznicznych,
- organizację ewakuacji ludności, która wyrazi chęć opuszczenia obszarów potencjalnie zagrożonych prowadzeniem działań militarnych.

d) samoewakuacja, w ramach ewakuacji, II i III stopnia należy przewidzieć zarówno ewakuację zorganizowaną, jak i samoewakuację. Samoewakuacja polega na przemieszczeniu się ludności z rejonów, w których może wystąpić lub wystąpiło bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia poza strefę zagrożenia. Prowadzona jest przede wszystkim w oparciu o własne możliwości (transportowe, zakwaterowania, itd.).

W związku z posiadaniem przez mieszkańców własnych środków transportu, w procesie ewakuacji II i III stopnia należy uwzględnić znaczącą rolę samoewakuacji.

W większości przypadków ten rodzaj ewakuacji będzie elementem dominującym w procesie planowania i przeprowadzania ewakuacji. Może ona wystąpić jeszcze przed podjęciem decyzji o ewakuacji, jak również w czasie jej trwania.

W tym kontekście szczególna uwaga powinna zostać zwrócona na kwestie:

- oszacowania możliwej skali samoewakuacji,
- rozpoznania potencjalnych kierunków i rejonów samoewakuacji – w tym powiązania rodzinne, posiadanie działek rekreacyjnych, możliwość zakwaterowania (w wyznaczonych zasobach mieszkalnych – internaty, hotele, dokwaterowanie do rodzin zamieszkałych w rejonie rozmieszczenia),
- wyznaczenia dróg ewakuacji i kierowania ruchem,
- zapewnienie zaopatrzenia w paliwa oraz pomocy technicznej na trasach ewakuacji,
- zapewnienie zaopatrzenia w wodę, żywność i udzielanie pomocy medycznej.

Kierowanie przebiegiem samoewakuacji będzie ograniczać się do podawania zaleconych kierunków, dróg (ewakuacji) i rejonów (docelowych miejsc) dla ewakuowanych. Ten rodzaj ewakuacji charakteryzuje się słabą organizacją, niekontrolowanym przemieszczaniem się ludności, brakiem dokumentów itp.

Ewakuacja ludności powinna odbywać się z reguły w obrębie danej jednostki administracyjnej. Jeżeli zachodzi potrzeba rozmieszczenia ludności poza jej granicami, wymaga to uzgodnień pomiędzy właściwymi organami samorządu. W drodze umów partnerskich sąsiadujące ze sobą jednostki samorządowe mogą uzgodnić dysponowanie wspólnymi systemami łączności, wyszkolonym personelem, specjalistycznym sprzętem itp.

Istotne znaczenie dla przebiegu ewakuacji ma partnerstwo publiczno-prywatne (sektor prywatny, organizacje pozarządowe i pomocowe) oraz współpraca z innymi organami administracji publicznej. Ważnym elementem jest ochrona ochotników, którzy biorą udział w działaniach związanych z ewakuacją.

4) Ewakuacja zwierząt, nadzór nad przebiegiem ewakuacji sprawuje inspekcja weterynaryjna stosownie do rejonu odpowiedzialności. Ewakuację zwierząt przeprowadza się tylko wówczas, gdy nie stanowi bezpośredniego zagrożenia życia osób wykonujących zadanie. Za przeprowadzenie ewakuacji I stopnia zwierząt odpowiedzialni są gospodarze obiektów, w których rozlokowany jest inwentarz żywy. Ewakuując zwierzęta należy pamiętać, że materiał hodowlany ewakuujemy w pierwszej kolejności, a następnie zwierzęta użytkowe (gospodarskie) na końcu pozostałe. Ewakuację zwierząt prowadzi się na obszarze danej jednostki administracyjnej, a w razie konieczności poza ich granice.

5) plan ewakuacji II stopnia ludności, zwierząt i mienia na wypadek zagrożenia powodziowego (załącznik funkcjonalny nr 5 do Planu Zarządzania Kryzysowego) ma umożliwić wypełnienie obowiązku, jaki nakłada na starostę powiatu art. 17 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 21 listopada 1967 roku o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (tj. Dz. U. z 2012 r., poz. 461 z późn. zm.) oraz § 3 punkt 8 i 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie szczegółowego zakresu działania Szefa Obrony Cywilnej Kraju, szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin (Dz. U. Nr 96, poz. 850) w związku z ustaleniami wynikającymi z wytycznych Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 17 października 2008 r. w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia.

Plan opracowuje się w celu zapewnienia podstawowych warunków przetrwania ludności miast i gmin oraz minimalizacji strat i szkód w sytuacji wystąpienia zagrożenia powodziowego.

Treść planu odnosi się do:

- a) sytuacji związanych z możliwością wystąpienia awarii i katastrof obiektów hydrotechnicznych lub aktu terrorystycznego, klęsk żywiołowych lub sytuacji kryzysowych, których skutki mogą zagrażać życiu i zdrowiu znacznej ilości ludzi, a ich likwidacja może być skuteczna tylko w ścisłym współdziałaniu różnych organów administracji publicznej a także organizacji społecznych i pozarządowych.
- b) założenia, że organem pomocniczym starosty powiatu w zapewnieniu wykonywania zadań zarządzania kryzysowego został powołany Powiatowy Zespół Zarządzania Kryzysowego.

W planie opisuje się zamiar działania starosty powiatu, sposoby oraz organizację koordynacji ewakuacji, informowania, powiadamiania i alarmowania ludności na terenach zagrożonych oraz pomoc udzielaną ludności w zapewnieniu jej warunków przetrwania. Plan zawiera dodatkowe informacje niezbędne do wykonania zadań w zakresie kierowania, koordynowania i współdziałania, w tym dokumenty dotyczące zabezpieczenia logistycznego ewakuacji.

W planie przyjęto założenie, że w sytuacji wystąpienia nagłego, nieprzewidywalnego zagrożenia kierujący akcją ratunkową może zarządzić ewakuację I stopnia polegającą na bezplanowym niezwłocznym przemieszczeniu ludności, zwierząt, mienia z obszarów/miejsc, w których wystąpiło bezpośrednie zagrożenie poza strefę zagrożenia lub z wykorzystaniem planu ewakuacji II stopnia ludności.

c) cele planu ewakuacji

Podstawowym celem planu jest opracowanie spójnego i jednolitego programu o charakterze kompleksowym wyznaczającym kierunki działania związane z szeroko rozumianą prewencją i profilaktyką powodziową w szczególności ugruntowania wiedzy mieszkających na terenach wody 1% konieczności natychmiastowej gotowości do ewakuacji.

Częste występowanie katastrof naturalnych ze szczególnym wzrostem anomalii pogodowych oraz zmniejszenie się ryzyka wystąpienia zagrożeń militarnych, przy jednoczesnym wzroście zagrożeń terrorystycznych, powodujących wzrost ryzyka wystąpienia zagrożeń masowych o charakterze miejscowym, powodujących konieczność prowadzenia ewakuacji dużych grup osób i mienia zawierają się w celach szczegółowych:

- zdefiniowanie rodzajów ewakuacji,
- zestawienie podmiotów zobowiązanych do udziału w działaniach związanych z ewakuacją oraz określenie ich zadań,
- wskazanie rodzajów działań, które powinny być zrealizowane w przedmiotowym zakresie,
- wskazanie mechanizmów, w ramach, których powinna odbywać się koordynacja działań w zakresie przygotowania, prowadzenia oraz zabezpieczenia logistycznego ewakuacji.

d) plan ewakuacji określa:

- organizację i zasady realizacji ewakuacji planowej na dużą skalę,
- zasady ostrzegania i informowania o zagrożeniu,
- sposoby zapewnienia środków transportowych,
- warunki socjalno – bytowe ewakuowanej ludności
- zasady pomocy przedmedycznej, medycznej i społecznej dla ewakuowanej ludności,
- jednostkom organizacyjnym, kierownikom komórek organizacyjnych i osobom fizycznym obowiązki.

PRZYKŁADY ZAGROŻEŃ W WYNIKU, KTÓRYCH NALEŻY LICZYĆ SIĘ Z PROWADZENIEM EWAKUACJI DORAŻNEJ (I STOPNIA) LUB PLANOWEJ (II lub III STOPNIA)

6) Zasady doskonalenia procesu ewakuacji.

Doskonalenie procesu ewakuacji odbywa się corocznie poprzez przeprowadzanie:

- ćwiczeń, na szczeblu wojewódzkim, powiatowym i gminnym,
- szkoleń i treningów,
- posiedzeń Zespołu Powiatowego oraz komisji bezpieczeństwa i porządku starosty powiatu i Rad Powiatu,
- konferencji i prezentacji z udziałem służb, inspekcji i straży, jednostek organizacyjnych, placówek oświatowych i zapraszanych gości; jak również poprzez uaktualnianie i uzupełnianie, co 2 lata Załącznika nr 5 do Planu Zarządzania Kryzysowego: „Organizacja ewakuacji z obszarów zagrożonych”.

2. PODSTAWY PRAWNE

1) do zarządzenia ewakuacji:

a) ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 594), cytat: „ art. 31b wójt, burmistrz (prezydent miasta) może zarządzić ewakuację z obszarów bezpośrednio zagrożonych, jeżeli w inny sposób nie można usunąć bezpośredniego zagrożenia dla życia ludzi lub mienia”,

b) ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 62, poz. 558 z późn. zm.), art. 20 ust. 1, pkt.12 w związku z art. 23, cytat: art. 23.1. Niezbędne ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela, o których mowa w art. 21 i 22, w granicach dopuszczalnych w rozporządzeniu Rady Ministrów o wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej wprowadza, odpowiednio w zakresie kompetencji wynikających z art. 8:

- 1) wójt.....
- 2) starosta
- 3) wojewoda” koniec cytatu.

c) art. 4 ust. 1, pkt. 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.): cytat: „ art.4.1. Właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową, jest obowiązany:

4) zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji” koniec cytatu,

d) art. 89 w związku z art. 90 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 264), cytat: „Art. 89 1. Wprowadzenie działań interwencyjnych, o których mowa w art. 90, w związku ze zdarzeniem radiacyjnym, którego zasięg skutków nie przekracza obszaru jednego województwa, następuje w drodze aktu prawa miejscowego wydanego przez wojewodę właściwego dla miejsca zdarzenia.

Art. 90. Działaniami interwencyjnymi wprowadzanymi w razie możliwości przekroczenia poziomów interwencyjnych są:

1) ewakuacja „, koniec cytatu,

e) §1, ust. 1 pkt. 1. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992 r. w sprawie zakresu i trybu korzystania z praw przez kierującego działaniem ratowniczym (Dz. U. z 1992 r. Nr 54, poz. 259) - kierujący akcją ratowniczą, cytat:

„ §1. 1. Kierujący akcją ratowniczą lub innym działaniem ratowniczym prowadzonym przez jednostki ochrony przeciwpożarowej jest uprawniony do zarządzenia:

1) ewakuacji ludzi z rejonu objętego działaniem ratowniczym w przypadku zagrożenia życia i zdrowia” koniec cytatu,

2) do zarządzenia ewakuacji zabytków:

- a) ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.),
- b) rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 212, poz. 2153),
- c) rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 15 października 2003r. w sprawie zabezpieczenia zbiorów w muzeach przed pożarami, kradzieżami i innymi niebezpieczeństwami grożącymi zniszczeniem lub utratą muzealiów oraz sposobów przygotowania zbiorów do ewakuacji w razie powstania zagrożenia (Dz. U. z 2003 r. Nr 193, poz. 1892),

3) do opracowania dokumentacji do ewakuacji:

- a) art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590 z późn. zm.), zobowiązujący do opracowania „Planu organizacji ewakuacji z obszarów zagrożonych”, jako załącznik funkcjonalny do planu zarządzania kryzysowego,
- b) ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.),
- c) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719).
- d) Wytyczne Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 17 października 2008 r. w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia.

3. ELEMENTY KIEROWANIA EWAKUACJĄ

3. 1. W sytuacji bieżącej

Pożar, zamach terrorystyczny, wypadek komunikacyjny, uwolnienie do otoczenia toksycznych związków chemicznych, katastrofa budowlana lub działanie sił natury mogą być podstawą do zarządzenia ewakuacji. Umiejętność znalezienia się w takiej nietypowej sytuacji stwarzającej zagrożenie, prawidłowa ocena skali zjawiska i znajomość sposobów przeciwdziałania decyduje w większości przypadków o bezpieczeństwie obywateli. Im szybciej uda się ocenić zagrożenie tym łatwiej jest podjąć prawidłową decyzję o ewakuacji, właściwie wybrać drogę ewakuacji i zwiększyć szanse na przeżycie.

1) organem zarządzającym, organizującym i kierującym ewakuacją ludności jest szef obrony cywilnej lub inny organ kierujący akcją ratunkową – dotyczy ewakuacji doraźnej, wymagającej natychmiastowego przemieszczenia ludności z rejonu prowadzenia akcji.

W obliczu bezpośredniego niebezpieczeństwa, które występuje np. w wypadku pożaru, podjęcie jakiegokolwiek akcji ratowniczo-gaśniczej jest zwykle niemożliwe bez jednoczesnego ewakuowania zagrożonych osób. Jednak akcja ratowniczo - gaśnicza musi być podjęta przez personel obiektu jeszcze przed przybyciem straży pożarnej, gdyż każda zwłoka utrudnia bądź uniemożliwia ratowanie zagrożonych osób. Należy pamiętać, że ewakuowanie ludności jest zadaniem niezwykle złożonym i odpowiedzialnym, wymagającym bezwzględного współdziałania osób z zagrożonego obiektu z osobą kierującą akcją ratowniczą (Państwowa Straż Pożarna).

Ewakuację ludzi podejmuje się z chwilą zaistnienia zagrożenia w obiekcie (rejonie). W obiektach użyteczności publicznej obowiązek rozpoczęcia ewakuacji spoczywa na pracownikach danego zakładu i bardzo często zostaje ona zakończona jeszcze przed przybyciem straży pożarnej, co należy uznać za objaw właściwy.

2) właściciel, zarządca, użytkownik, zgodnie z art. 4 ust. 1a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.): odpowiedzialny jest za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej, stosownie do obowiązków i zadań powierzonych w odniesieniu do budynku, obiektu budowlanego lub terenu, przejmuje – w całości lub w części – ich zarządca lub użytkownik, na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej ustanawiającej zarząd lub użytkowanie. W przypadku, gdy umowa taka nie została zawarta, odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej spoczywa na faktycznie władającym budynkiem, obiektem budowlanym lub terenem.

W każdym budynku powinna być osoba wyznaczona do zadecydowania o przeprowadzeniu ewakuacji w razie wystąpienia zagrożenia, a następnie ogłoszenia takiego działania. Ewakuacja odbywa się na polecenie kierownika administracyjnego obiektu. Przeprowadzić ją mogą szef ochrony lub funkcjonariusze policji, straży pożarnej.

Osoby odpowiedzialne za przeprowadzenie ewakuacji muszą stosować się do ściśle określonych zasad. Przede wszystkim należy powiadomić wszystkich przebywających w budynku o istnieniu i charakterze zagrożenia oraz o konieczności przeprowadzenia ewakuacji.

Kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji na poszczególnych etapach, przydzielając im określone zadania.

3) kierujący akcją ratowniczą zgodnie z §1, ust 1 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1992 roku w sprawie zakresu i trybu korzystania z praw przez kierującego działaniem ratowniczym (Dz. U. z 1992 r. Nr 54, poz. 259).

4) obowiązująca dokumentacja:

- instrukcja bezpieczeństwa pożarowego budynku, w tym plan ewakuacji, który stanowi załącznik do instrukcji,

5) zasady doskonalenia procesu ewakuacji:

Właściciel lub zarządca jest zobligowany do podawania okresowej aktualizacji co najmniej raz na dwa lata instrukcji bezpieczeństwa oraz zmian sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

Według § 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U z 2010 r. Nr 109, poz.719) cytat.:

„1. Właściciel lub zarządca obiektu przeznaczonego dla ponad 50 osób będących jego stałymi użytkownikami, niezakwalifikowanego do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV, powinien co najmniej raz na 2 lata przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji z całego obiektu.

2. W przypadku obiektów, w których cyklicznie zmienia się jednocześnie grupa powyżej 50 użytkowników, w szczególności: szkół, przedszkoli, internatów, domów studenckich, praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji należy dokonać - co najmniej raz na rok, jednak w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia rozpoczęcia korzystania z obiektu przez nowych użytkowników.

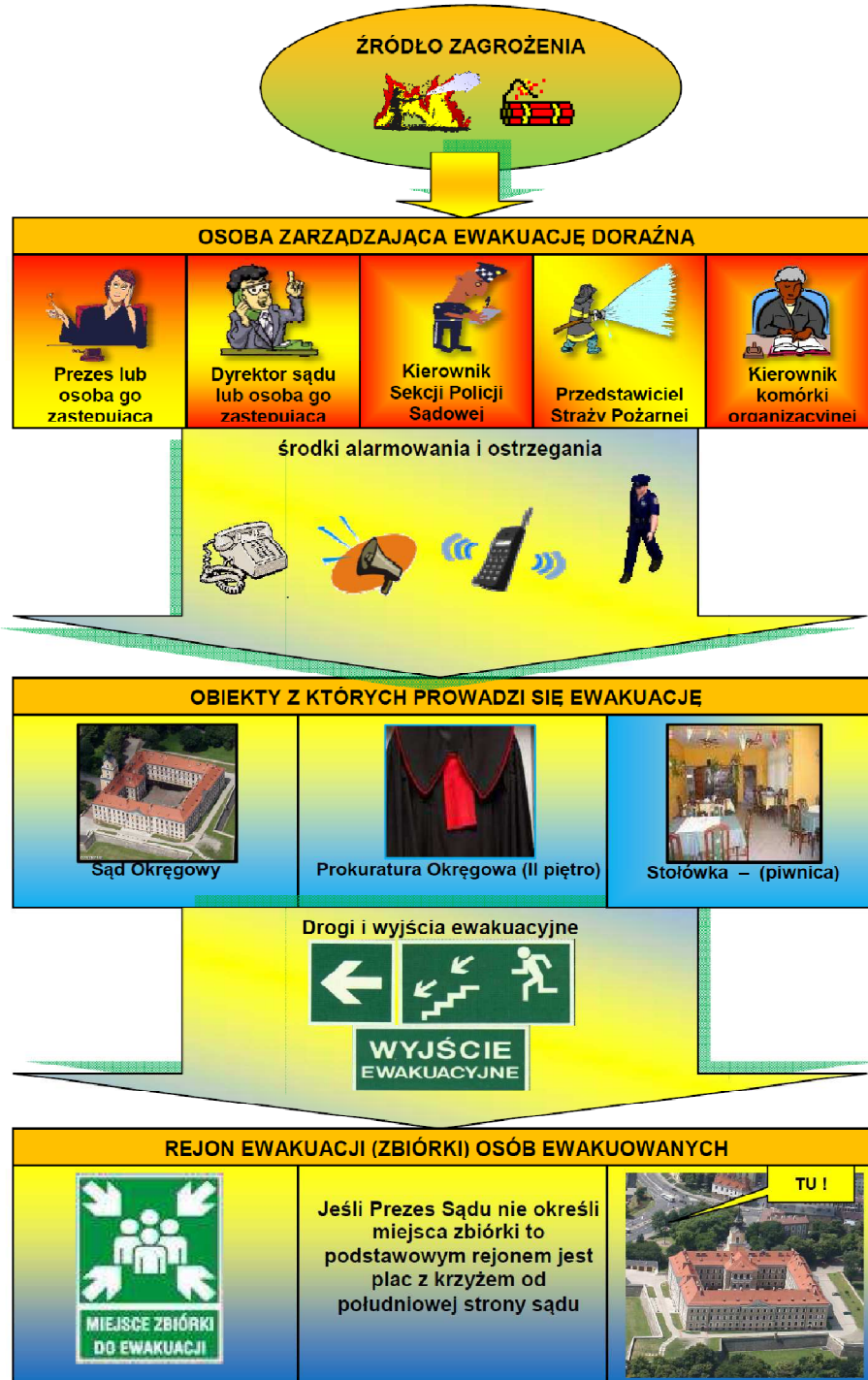
3. W przypadku obiektu zawierającego strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL II oraz w budynkach zakwaterowania osadzonych zlokalizowanych na terenach zakładów karnych i aresztów śledczych, zakres i obszar budynku objęty praktycznym sprawdzeniem organizacji i warunków ewakuacji musi być uzgodniony z

właściwym miejscowo komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.

4. Właściciel lub zarządca obiektu powiadamia właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej o terminie przeprowadzenia działań, o których mowa w ust. 1, nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem.”
Koniec cytatu.

PRZYKŁADOWY SCHEMAT EWAKUACJI Z BUDYNKU ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

KOLEJNOŚĆ POSTĘPOWANIA PO OGŁOSZENIU EWAKUACJI DORAŻNEJ

3.2. W sytuacji kryzysowej:

1) zadania gminnego zespołu zarządzania kryzysowego – wypis z regulaminu gminnego zespołu zarządzania kryzysowego Urzędu Gminy Padew Narodowa:

„1) do zadań Przewodniczącego Zespołu Gminnego należy w szczególności:

- a) kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń, racjonalne gospodarowanie siłami i środkami w sytuacjach kryzysowych,
- b) kierowanie pracami Zespołu Powiatowego w celu wypracowania decyzji do ewakuacji mieszkańców z rejonów zagrożonych powodzią lub katastroficznymi podtopieniami. Wydanie zarządzenia do ewakuacji ludności, zwierząt i mienia,
- c) zapobieganie, przeciwdziałanie i usuwanie skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym mających wpływ na zagrożenie powodziowe,
- d) planowanie i nadzorowanie przedsięwzięć organizacyjnych mających na celu przygotowanie sił i środków będących w dyspozycji wójta do realizacji zadań w czasie wystąpienia sytuacji kryzysowej spowodowanej powodzią,
- e) przygotowanie wniosków (stwierdzenie nieadekwatności posiadanych sił i środków) do starosty powiatu o wsparcie działań ratowniczych przez jednostki specjalistyczne PSP lub pododdziały Sił Zbrojnych RP oraz do Marszałka Województwa Podkarpackiego o użycie środków będących na wyposażeniu w wojewódzkich magazynach przeciwpowodziowych,
- f) organizowanie i nadzorowanie zadań z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej w czasie sytuacji kryzysowej,
- g) składanie staroście powiatu poprzez Powiatowe Centrum Zarządzania Powiatowego a sytuacjach nadzwyczajnych bezpośrednio informacji i raportów dobowych oraz doraźnych,
- i) powoływanie ekspertów i specjalistów do pracy w GZZK oraz przedstawicieli organizacji społecznych i pozarządowych realizujących zadania w zakresie ratownictwa, a także pomocy humanitarnej.

2) Zastępca Przewodniczącego Zespołu wykonuje obowiązki Przewodniczącego Zespołu Gminnego podczas jego nieobecności.

Ponadto do jego zadań należy zapewnienie funkcjonowania Gminnego Zespołu Zarządzania Kryzysowego w szczególności:

- a) przygotowanie alternatywnych propozycji do decyzji wójta gminy w sprawie ewakuacji,
- b) opracowanie zarządzenia wójta gminy w sprawie ewakuacji,
- c) przekazanie do realizacji zarządzenia wójta gminy w sprawie ewakuacji ludności,
- d) dokumentowanie prowadzonych działań, przekazywanie danych do PCZK oraz innych podmiotów w ramach współdziałania,
- e) przekazywanie alarmów i komunikatów ostrzegawczych oraz informacji o zagrożeniach w systemie ostrzegania i alarmowania oraz informowania ludności,
- f) przygotowywanie Przewodniczącemu Zespołu Gminnego informacji i wniosków.

3) do zadań Komendanta Gminnego OSP należy w szczególności:

- a) przygotowanie koncepcji użycia sił będących w dyspozycji wójta gminy,
- b) dowodzenie siłami ratowniczymi zgodnie z decyzją wójta gminy, współdziałanie ze służbami, instytucjami, organizacjami uczestniczącymi w realizacji zadań ratowniczych,
- c) współpracowanie z Powiatową Inspekcją Weterynaryjną w zakresie organizacji i planowania ewakuacji zwierząt.

4) do zadań Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej należy w szczególności:

- a) zabezpieczenie ludności ewakuowanej w niezbędne środki pierwszej potrzeby,
- b) współdziałanie z instytucjami i przedsiębiorstwami mogącymi udzielić pomocy socjalnej,
- c) zabezpieczenie zakwaterowanie i posiłki dla ludności ewakuowanej.

5) do zadań Kierownika NZOZ należy w szczególności:

- a) zabezpieczenie opieki medycznej i psychologicznej ludności ewakuowanej,
- b) organizowanie i funkcjonowanie Zespołu Pomocy Medycznej,
- c) współpracowanie z Powiatową Stacją Sanitarno - Epidemiologiczną w zakresie zabezpieczenia sanitarno-epidemiologicznego ewakuowanej ludności oraz zakwaterowania i wyżywienia w docelowych miejscach ewakuacji.

6) do zadań Komendanta Komisariatu Posterunku Policji (w pozostałych gminach stosownie do jednostki organizacyjnej policji) należy w szczególności:

- a) opracowanie koncepcji izolacji rejonu kryzysu i zagrożenia,
- b) opracowanie planu zabezpieczenia rejonu kryzysu (ochrona pozostawionego mienia publicznego i mieszkańców),
- c) opracowanie planu regulacji ruchu w czasie samoewakuacji i ewakuacji ludności oraz powrotu do miejsc zamieszkania po ustąpieniu zagrożeń,
- d) zabezpieczenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie ewakuacji.

7) zadania dowódcy operacji:

- a) utrzymanie w gotowości do użycia siły zgodnie z decyzją wójta,
- b) przygotowanie koncepcję użycia sił i środków do prowadzenia akcji ratowniczej,
- c) dysponowanie siłami zgodnie z decyzją wójta,
- d) kierowanie działaniami ratowniczymi,
- e) informowanie wójta oraz SK KP PSP o dysponowaniu sił i środków w rejon działania,
- f) wnioskowanie (w razie potrzeby) do wójta o siły wsparcia,
- g) po zakończeniu działań sprawdza, jakość środków użytych w akcji, sporządza stosowne dokumenty, szacuje straty, przygotowuje harmonogram odtworzenia gotowości sił i środków do gotowości ich użycia, informuje wójta o poniesionych stratach i przedstawia harmonogram do zatwierdzenia.

8) do zadań wspólnych dla członków Gminnego Zespołu zaangażowanych w ewakuację należy realizacja zadań zgodnie z Regulaminem Funkcjonowania Gminnego

Zespołu Zarządzania Kryzysowego, a w szczególności:

- a) przygotowanie stosownie do swoich właściwości:
 - wniosków do decyzji wójta gminy w sprawie ewakuacji,
 - dokumentów ewidencyjnych nakazanych w „Instrukcja w sprawie zasad ewakuacji ludności, zwierząt i mienia na wypadek masowego zagrożenia” oraz niniejszego planu,
- b) wymiana informacji w procesie ewakuacji,
- c) dokumentowanie prowadzonych działań oraz przekazywanie danych do kierownika punktu informowania ludności,
- d) utrzymanie w sprawności systemu łączności radiowej i przewodowej,
- e) składanie informacji z realizacji zadań Przewodniczącemu Zespołu Gminnego,
- f) prowadzenie baz danych niezbędnych do prowadzenia ewakuacji,
- g) współdziałanie w opracowywaniu projektów aktów prawa miejscowego,
- h) pozyskiwanie dodatkowych źródeł zaopatrzenia i wyposażenia zapewniającego sprawną likwidację i usuwanie skutków zagrożenia a oraz prowadzenie ewakuacji.

Kierownicy jednostek organizacyjnych gminy oraz instytucji i organizacji wymienieni w planie zobowiązani są do zapewnienia ciągłości prowadzonych działań w szczególności poprzez obsadę zespołów do prowadzenia ewakuacji, wyposażenie personelu w niezbędne materiały i środki oraz do zapewnienia zmianowości pracy.

3.3. Zespoły zadaniowe rozwijane na czas ewakuacji.

Dla sprawnego przebiegu ewakuacji przyjęcia ludności tworzy się następujące elementy organizacyjne:

1. W rejonach objętych ewakuacją:

- Zespół ewidencyjno – informacyjny (ZEI),
- Zespoły zbiórki (ZZb),
- Zespoły załadowcze na środki transportu (ZZ),
- Zespół pomocy medycznej (ZPM),
- Zespół porządkow – ochronny (ZPO);

Na szczeblu gminy ze względów na ograniczenia liczbowe personelu należy łączyć zadania poszczególnych zespołów zadaniowych i tak:

- 1) Zespół ewidencyjno – informacyjny rozwijany jest na bazie gminy,
- 2) Zespół zbiórki, zespół załadowczy na środki transportowe i zespół ewidencyjno należy rozwinąć w jednym miejscu dla sołectwa (lub rejonu ewakuacji), w załączniku funkcjonalnym nr 5 przyjęto nazwę dla tych zespołów – „Zespół ewidencyjno – załadowczy sołectwa.....”

2. Na trasach ewakuacji:

- Zespoły pomocy medycznej (ZPM),
- Zespoły pomocy logistycznej, w tym technicznej (ZPL),
- Zespoły porządkowo – ochronne (ZPO)

3. W docelowym miejscu przeznaczenia:

- Zespoły wyładowcze (ZW);
- Zespoły rozdzielcze (ZR);
- Zespoły pomocy medycznej (ZPM);
- Zespół porządkowo – ochronny (ZPO);

3.4. Zadania zespołów

1. Zespół ewidencyjno – informacyjny (ZEI) - jest początkowym ogniwem procesu prowadzących sprawny rejestracji i wydawania karty ewakuacji. W ZEI rejestruje się oraz wydaje karty ewakuacji osobom, którym przed zarządzeniem ewakuacji kart nie wydano, informuje się ludność o organizacji ewakuacji oraz kieruje się ją do miejsca załadunku lub zbiórki. Udziela się również zezwolenia na opuszczenie rejonu ewakuacji własnymi środkami transportu.

ZEI organizuje w dogodnych miejscach ułatwiających jego funkcjonowanie oraz opuszczenie przez ludność w możliwie najkrótszym okresie czasu. Struktura organizacyjna ZEI może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja informacyjna,
- sekcja ewidencyjna,
- sekcja porządkowo - ochronna.

Skład osobowy (ZEI) powinien zapewnić sprawną obsługę wszystkich osób przebywających do miejsc funkcjonowania tych zespołów. Kierownik ZEI utrzymuje łączność z zespołem zarządzania kryzysowego szczebla organizacyjnego ZEI oraz kierownikiem zespołu zbiórki oraz zespołu załadowczego. Zespół zbiórki zwany dalej ZZb zespół ten tworzy się w miejscach, z których ludność w sposób zorganizowany udaje się do miejsc rozmieszczenia zespołów rozdzielczych. Zespół ten organizuje się w przypadku ewakuacji pieszej. Zespół zbiórki prowadzi ewidencję ilościową ewakuowanej ludności oraz formuje kolumny oraz skierowuje wyznaczone drogi marszu z przewodnikiem na czele. Dla przewodników po opracowaniu drogi ewakuacji przygotowuje się stosowną dokumentację np. miejsca i okresy wypoczynku, zabezpieczenie marszu.

W celu zachowania porządku wyznacza się odpowiednią ilość osób funkcyjnych. Każdej kolumnie nakłada się numer i przydziela środki transportowe.

Struktura organizacyjna zespołu zbiórki może być następująca:

- Kierownik zespołu,
- Sekcja ewidencyjna,
- Sekcja przewodników kolumn i załadunków,
- Sekcja porządkowo – ochronna.

Skład osobowy ZZb powinien zapewnić sprawną obsługę wszystkich planowanych do wyjścia z miejsca funkcjonowania tych zespołów. Kierownik ZZb utrzymuje łączność z kierownikiem ZEI, z którego przysłana jest ludność oraz kierownikiem ZR, do którego jest ona przemieszczana.

2. Zespół załadowczy na środki transportu (ZZ) – zlokalizowany jest w miejscu, w którym ludność rozmieszcza się w środkach transportu. Rozwija się na stacjach, przystankach kolejowych, placach, w parkach itp. Usytuowanych w miarę możliwości w pobliżu ZEI. W zespole należy unikać nadmiernego gromadzenia oraz przebywania ludności. ZZ rozdziela ludność do poszczególnych środków transportu, jednocześnie prowadzi ewidencję ilościową ludności przybyłej do miejsc funkcjonowania tych zespołów.

3. Zespół wyładowczy (ZW) – organizuje się w przypadku ewakuacji z wykorzystaniem środków transportu w miejscowościach, w których ludność je opuszcza. Zespół powinien zapewnić sprawne opuszczenie środka transportu przez ludność oraz niezwłoczne skierowanie jej do zespołu rozdzielczego lub bezpośrednio do miejsc zakwaterowania. W przypadku, gdy ludność jest bezpośrednio skierowana do miejsca zakwaterowania należy od niej pobrać kartę typu „C” karty ewakuacji. Struktura organizacyjna zespołu może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja informacyjna,
- sekcja ewidencyjna,
- sekcja transportu,
- sekcja rozprawdzająca,
- sekcja porządkowo – ochronna.

Sekcje ewidencyjna oraz sekcje transportu tworzy się, gdy ludność kierowana jest bezpośrednio do miejsc zakwaterowania. Skład osobowy ZW powinien zapewnić obsługę wszystkich osób planowanych do miejsc przybycia. Kierownik ZW utrzymuje łączność z kierownikiem ZZ i ZR, a w przypadku ewakuacji do miejsc rozmieszczenia – z gminnym zespołem zarządzania kryzysowego.

4. Zespół rozdzielczy (ZR) - organizuje się w rejonie rozmieszczenia ludności. W zależności od potrzeb organizuje się go w pobliżu ZW albo oba zespoły w jednym miejscu. Powinien on być do przyjęcia kolumn pieszych z ZZb oraz osób przybyłych z ZW. ZR zbiera odcinki „C” karty ewakuacji oraz informuje ludność o zasadach pobytu w nowym miejscu zakwaterowania.

Dla przemieszczenia ludności z ZR do miejsc zakwaterowania przygotowuje się odpowiednią ilość środków transportowych. W razie ich braku ludność przemieszcza się pieszo.

Struktura organizacyjna tegoż to zespołu może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja informacyjna,
- sekcja ewidencyjno - informacyjna,
- sekcja transportu,
- sekcja rozprawdzająca,
- sekcja porządkowo – ochronna.

Skład osobowy ZR powinien zapewniać sprawną obsługę wszystkich osób planowanych do miejsca funkcjonowania tych zespołów. Kierownik ZR utrzymuje łączność z kierownikami ZW i ZZb, z których kierowana jest ludność. Do zespołu rozdzielczego powinni zostać skierowani łącznicy z poszczególnych miejscowości, których zadaniem będzie doprowadzenie grup ludności do poszczególnych miejscowości w celu zakwaterowania.

5. Zespół pomocy medycznej (ZPM) - organizuje się na bazie personelu jednostek służb zdrowia. Rozmieszcza się je w tych samych miejscowościach co ZEI, ZZb i na trasach ewakuacji. Zadaniem ZPM jest dostarczenie doraźnej pomocy sanitarno – medycznej oraz kierowanie osób wymagających pomocy do odpowiednich jednostek służb zdrowia. ZPM powinny dysponować środkami transportu do przewożenia osób wymagających udzielenia pomocy poza nimi.

Struktura organizacyjna ZPM może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja pomocy doraźnej,
- sekcja transportowa.

6. Zespół pomocy logistycznej (ZPL) – organizuje się w celu logistycznego zabezpieczenia procesu ewakuacji, w tym ciągłości ruchu pojazdów. Tworzy się je na bazie stacji obsługi i warsztatów samochodowych rozmieszczonych na trasach ewakuowanej ludności oraz innych miejscach pozwalających na skuteczną realizację przedsięwzięć takich jak żywność, wodę i inne.

Struktura organizacyjna ZPL może być następująca:

- kierownik zespołu,
- sekcja pomocy technicznej,
- specjaliści.

7. Ewidencja podczas ewakuacji

W trakcie prowadzenia ewakuacji należy, zależnie od jej stopnia i skali, ewidencjonować zarówno ludność jak i zwierzęta oraz mienie.

Karty ewakuacji powinny być drukami ścisłego zarachowania, które należy zamówić w ilościach odpowiadających liczbie ludności gminy.

Za ewidencję ewakuowanych podmiotów oraz jej przygotowanie odpowiadają właściciele lub zarządcy mienia oraz organy administracji publicznej.

Do organów tych należy również decyzja o konieczności wdrażania odpowiednich procedur ewidencji w przygotowanych instrukcjach i planach. W procedurach ewidencji należy uwzględnić wykorzystanie kart ewidencji oraz kart ewakuacji.

8. Karta ewakuacji:

- 1) karta składa się z trzech części: A, B i C,
- 2) kartę ewakuacji wydają zespoły ewidencyjno – informacyjne w gminie (mieście, wsi, przysiółku) właściwej dla miejsca faktycznego pobytu osoby ewakuowanej,
- 3) **część B** karty pozostaje w dyspozycji powyższych zespołów, dwie pozostałe części otrzymuje osoba ewakuowana,
- 4) po przybyciu na miejsce czasowego zakwaterowania osoba ewakuowana przekazuje **część C** karty ewakuacji zespołowi ewidencyjno – informacyjnemu w gminie (mieście, wsi, przysiółku) właściwej dla tego miejsca,
- 5) **część A** karty pozostaje w dyspozycji osoby, która ją pobrała,
- 6) w przypadku niemożności odebrania karty ewakuacji w gminie (mieście, wsi, przysiółku) właściwej dla miejsca faktycznego pobytu, osoba ewakuowana zgłasza się w celu otrzymania karty ewakuacji do zespołu ewidencyjno – informacyjnego w miejscu czasowego zakwaterowania.

9. Karty ewidencji ewakuowanych osób, grup ewakuowanych osób, ewakuowanych zwierząt oraz ewakuowanego mienia:

- 1) karty ewidencji sporządzane są przez zespoły ewidencyjno – informacyjne w gminach (mieście, wsi, przysiółku) właściwych ze względu na miejsce faktycznego pobytu osób, zwierząt lub lokalizacji mienia, według gmin (mieście, wsi, przysiółku), do których osoby lub mienie będzie ewakuowane,
- 2) kopie kart ewidencji przekazuje się do zespołów ewidencyjno – informacyjnych gminach (mieście, wsi, przysiółku), do których dane osoby lub mienie są ewakuowane, gdzie następuje ich porównanie ze stanem faktycznym w zakresie przybyłych osób i mienia oraz ewentualne uzupełnienia lub korekty,
- 3) w przypadku niemożności przekazania kopii danej karty ewidencji obowiązek jej sporządzenia przechodzi na zespoły prowadzące ewidencję w gminach (mieście, wsi, przysiółku) właściwych dla miejsca czasowego zakwaterowania lub przemieszczenia,
- 4) kopie kart ewakuacyjnych należy przekazać także do zespołów ewidencyjno – informacyjnych na wyższych szczeblach administracji, zaangażowanych w procesie ewakuacji danych grup osób lub mienia.

Strona 1

Karta ewakuacji Nr 00000000 Nazwisko..... Imię, imię ojca..... PESEL <input type="text"/> Adres stałego zamieszkania..... Telefon kontaktowy..... Organ wydający kartę: pieczęć, podpis, data	Karta ewakuacji Nr 00000000 Nazwisko..... Imię, imię ojca..... PESEL <input type="text"/> Adres stałego zamieszkania..... Telefon kontaktowy..... Organ wydający kartę: pieczęć, podpis, data
<p>Pouczenie:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Kartę należy utrzymywać w ciągłej aktualności. Zmian i wpisów mogą dokonywać tylko uprawnione organy.2. Karta jest ważna tylko z dokumentem tożsamości.3. Karta stanowi podstawę otrzymywania przysługujących świadczeń.	Karta ewakuacji Nr 00000000 Nazwisko..... Imię, imię ojca..... PESEL <input type="text"/> Adres stałego zamieszkania..... Telefon kontaktowy..... Organ wydający kartę: pieczęć, podpis, data

<p>Adres miejsca zakwaterowania.....</p> <p>.....</p> <div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; text-align: center; font-size: 48px; font-weight: bold; margin: 10px 0;">B</div> <p>Adres miejsca zakwaterowania.....</p> <p>.....</p> <p>Adnotacje:</p> <div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; text-align: center; font-size: 48px; font-weight: bold; margin: 10px 0;">C</div> <p>Ja, niżej podpisanyw dniu odmawiam poddania się procesowi ewakuacji.*</p> <p style="text-align: right;">..... (podpis)</p>	<p>Adres miejsca zakwaterowania.....</p> <p>.....</p> <p>Adnotacje:</p> <div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 100%; text-align: center; font-size: 48px; font-weight: bold; margin: 10px 0;">A</div> <p>Ja, niżej podpisany w dniu20....r. odmawiam poddania się procesowi ewakuacji.*</p> <p style="text-align: right;">..... (podpis)</p> <p><small>* nie dotyczy w przypadku obowiązków nałożonych na obywateli zapisami w ustawie o klęsce żywiołowej (Dz.U.z 2002, Nr 62, poz. 558 z późn. zm.), stanie wyjątkowym (Dz.U.z 2002, Nr 113, poz. 985 z późn. zm.) oraz stanie wojennym (Dz.U. z 2002, Nr 156, poz. 1301 z późn. zm.).</small></p>
---	---

10. Obowiązująca dokumentacja dla zespołów zadaniowych.

1) Dokumentacja dla wszystkich Zespołów:

- a) podstawowe dane teleadresowe,
- b) zadania dla Zespołu, obowiązku osób funkcyjnych,
- c) brudnopis,
- d) karta zdarzeń.
- f) Sygnały alarmowe i komunikaty ostrzegawcze.

2) załączniki do planu ewakuacji (załącznik funkcjonalny nr 5 „Organizacja ewakuacji z obszarów zagrożonych” do planu zarządzania kryzysowego):

- a) Karta ewidencji wg wzorów.
- b) Karta ewidencji osób ewakuowanych.
- c) Karta ewidencji ewakuowanych grup osób.
- d) Karta ewidencji ewakuowanych zwierząt.
- f) Karta ewidencji ewakuowanego mienia.
- g) Karta ewidencji ewakuowanej unikalnej aparatury, urządzeń i dokumentacji naukowej.
- h) Karta świadczeń osobistych i rzeczowych.
- i) Porozumienia.
- j) Plan ochrony i izolacji rejonu ewakuacji.
- k) Plan regulacji ruchem.

3) Zespół Ewidencyjno – Informacyjny (ZE-I):

- a) dokumenty jak w pkt. 1),
- b) załączniki jak w pkt 2) ,

4) Zespół Ewidencyjno – Załadowczy (ZE-Z):

- a) dokumenty jak w pkt. 1),
- b) załączniki jak w pkt.2) a – g,

5) Zespół Porządkowo – Ochronny w tym regulacji ruchem (ZPO, ZKR):

- a) dokumenty jak w pkt. 1),
- b) załączniki j, k,

6) Zespół Pomocy Medycznej (ZPM):

- a) dokumenty jak w pkt. 1),
- b) dokumenty wymagane w służbie zdrowia,

7) Zespół pomocy technicznej (ZPT):

- a) dokumenty jak w pkt. 1),
- b) ewidencja usług i faktur,

8) Zespół Rozdzielczo – Wyładowczy (ZR-W):

- a) dokumenty jak w pkt. 1),
- b) załączniki nr a – g, j, k.

4. POWIADAMIANIE LUDNOŚCI O ZARZĄDZONEJ EWAKUACJI

Powiadamanie ludności o ewakuacji odbywa się poprzez przekazanie bezpośrednich informacji przez sołtysów w sposób zwyczajowo przyjęty w danym sołectwie, w Gminie Miejskiej Mielec przez administrację domów mieszkalnych, przez kierowników zakładów pracy, oraz przy pomocy komunikatów podawanych z radiowozów policyjnych, ochotniczej i państwowej straży pożarnej oraz straży miejskiej, regionalnych rozgłośni radiowych i telewizyjnych, a także syren alarmowych, gongów, itp. Przewodniczący Zespołu Powiatowego niezwłocznie poprzez Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego informuje o zaistniałym zdarzeniu Wojewodę Podkarpackiego oraz prezydenta miasta, burmistrzów, wójtów na administrowanym terenie, przedstawiając swoją ocenę sytuacji oraz informację o zamierzonych działaniach.

3.4. Zestawienie elementów organizacyjnych ewakuacji ludności.

Lp.	ODPOWIEDZIALNY Wyszczególnienie czynności	CZAS REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘĆ: W GODZINNYCH PRACY/PO GODZINACH PRACY												
		W REJONACH OBJĘTYCH EWAKUACJĄ (teren gminy)							NA TRASACH EWAKUACJI			W DOCELOWYCH MIEJSCACH EWAKUACJI		
		GZZK	ZEI	ZE-Z	ZPM	ZPO	ZKR	ZPT	ZPM	Z-R-W	Z-PM	Z-PO		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
1.	Sekretariat wójta/komórka organizacyjna UG ds.ZK Przyjęcie informacji o wprowadzeniu sytuacji kryzysowej.	G+0/2												
2.	Starosta Powiatu Zwołanie w trybie nadzwyczajnym GZZK, powiadomienie osób funkcyjnych o stawieństwie w nijsu pracy Zespołu Gminnego.	G+0/2												
3.	Starosta Powiatu Przybycie osób funkcyjnych do UG, udział w posiedzeniu GZZK.	G+1/3												
4.	Wójt Gminy Wydanie zarządzenia wójta gminy w sprawie kierowania reagowaniem. Przekazanie zadań do prowadzenia działań ratowniczych w związku z ewakuacją. Wprowadzenie całodobowych dyżurów w celu przepływu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego. Sprawdzenie łączności we wszystkich łączach i kanałach. Złożenie informacji do PCZK.	G+2/4												
5.	Kierownicy Zespołów Rozwinięcie zespołów. Przygotowanie stanowisk pracy zespołu Nawiazanie łączności z ZE1 i GZZK.	G+2/4			G+6/8			G+10/12						

Lp.	ODPOWIEDZIALNY Wyszczególnienie czynności	CZAS REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘĆ: W GODZINNYCH PRACY/PO GODZINACH PRACY										
		W REJONACH OBJĘTYCH EWAKUACJĄ (teren gminy)			NA TRASACH EWAKUACJI			W DOCELOWYCH MIEJSCACH EWAKUACJI				
		GZZK	ZEI	ZE-Z	ZPM	ZPO	ZKR	ZPT	ZPM	ZR-W	ZPM	ZPO
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
6.	<u>Pracownik ds. OC i ZK</u> Uruchomienie świadczeń osobistych i rzeczowych oraz usług w ramach porozumień oraz przydziałów organizacyjnych - mobilizacyjnych.	G+2/4										
8.	<u>Sekretarz gminy</u> Rozwinięcie Punktu Informacyjnego dla Ludności, zg. z Załącznikiem Funkcjonalnym nr 4.Przygotowywanie informacji dla mediów.	G+2/4										
9.	<u>Pracownik ds. OC i ZK</u> Uruchomienie systemu ostrzegania i alarmowania w niepełnym składzie.	G+3/5										
11.	<u>Kierownicy Zespołów</u> Sprawdzenie gotowości do działania poszczególnych stanowisk.				G+4/6			G+7/9			G+11/13	
12.	<u>Kierownicy Zespołów</u> Złożenie meldunku o gotowości zespołu.				G+6/8			G+9/11			G+12/14	
13.	<u>Kierownik ZEI</u> Przyjęcie osób stawiających się do wykonania zadań w ramach porozumień i świadczeń.				G+6/8			G+9/11			G+12/14	
14.	<u>PRZEWODNICZACY GZZK</u> Przyjmowanie informacji od Kierowników Zespołów o gotowości do podjęcia działań ratowniczych w ramach ewakuacji II stopnia.	G+6/8 E G+9/11T G+12/14D			E			T			D	

Lp.	ODPOWIEDZIALNY Wyszczególnienie czynności	CZAS REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘĆ: W GODZINNYCH PRACY/PO GODZINACH PRACY												
		W REJONACH OBJĘTYCH EWAKUACJĄ (teren gminy)							NA TRASACH EWAKUACJI			W DOCELOWYCH MIEJSCACH EWAKUACJI		
		GZZK	ZEI	ZE-Z	ZPM	ZPO	Z KR	Z PT	Z PM	Z R-W	Z PM	Z PO		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
15.	PRZEWODNICZĄCY GZZK Złożenie informacji staroście powiatu o osiągnięciu gotowości gminy do podjęcia działań ratowniczych w ramach ewakuacji II stopnia.	G+7/9												
17.	Pracownik ds. OC i ZK Rozwinięcie systemu ostrzegania i alarmowania w pełnym składzie.	G+ 7/9												
19.	Kierownik Zespołu Rozdzielczo - Wyladawczego Informowanie Kierownika ZE1 o przyjmowaniu ewakuowanych oraz o kierowaniu środków transportu do zespołów ewidencyjno – zadawczych po kolejnej osoby.									G+ 12/14 do zakończenia akcji				
20.	Kierownik ZPO Informowanie Przewodniczącego GZZK o przejęciu ochrony rejonu kryzysu i jego izolacji .											G+ 12/14		
21.	Przewodniczący GZZK 1. Przyjęcie informacji od: - Kierownika ZE1 o przebiegu ewakuacji.	G+12/14												

Lp.	ODPOWIEDZIALNY Wyszczególnienie czynności	CZAS REALIZACJI PRZEDSIĘWZIĘĆ: W GODZINNYCH PRACY/PO GODZINACH PRACY											
		W REJONACH OBJĘTYCH EWAKUACJĄ (teren gminy)						NA TRASACH EWAKUACJI			W DOCELOWYCH MIEJSCACH EWAKUACJI		
		GZZK	ZEI	ZE-Z	ZPM	ZPO	Z KR	Z PT	Z PM	Z R-W	Z PM	Z PO	
1	2 - Kierownika ZPO o przejęciu ochrony rejonu kryzysu i jego izolacji. 2. Przyjmowanie informacji bieżących od funkcyjnych zgodnie z przebiegiem ewakuacji. 3. Informowanie starosty powiatu o rozwoju sytuacji kryzysowej. 4. Składanie raportów dobowych do PCZK: - do godz. 7.00 stan z godziny 6.00, - do godz. 19.00 stan z godziny 18.00.	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
21.					G+12/ 14								
22.	Kierownik ZEI Przyjmowanie informacji z ZEI – Z w poszczególnych sołectwach o zakończeniu ewakuacji. Złożenie informacji Przewodniczącemu GZZK.		G+	20/22									
23.	Przewodniczący GZZK Przyjęcie informacji od kierowników zespołów zadaniowych o zakończeniu ewakuacji. Złożenie informacji do PCZK.												

G + 22/24

5. KOORDYNACJA EWAKUACJI

Starosta Powiatu po uzyskaniu informacji od wójta gminy o zarządzeniu ewakuacji oraz nieadekwatności gminnych sił i środków do prowadzenia działań ratowniczych przystępuje do wsparcia gminy w kierowaniu reagowaniem poprzez:

- rozwinięcie wysuniętego stanowiska kierowania – WSK (grupy operacyjnej ze składu Zespołu Powiatowego) w celu wsparcia działań prowadzonych przez wójta oraz koordynacji ewakuacji i prowadzenia działań ratowniczych. Skład i zadania WSK Starosta Powiatu określa w załączniku (decyzji) do zarządzenia w sprawie kierowania reagowaniem.
- dysponowanie sił i środków będących w dyspozycji starosty powiatu,
- pozyskanie sił i środków będących w dyspozycji wojewody, po wcześniejszym zgłoszeniu nieadekwatności sił i środków powiatowych.

1) zadania Starosty Powiatu – wypis z regulaminu funkcjonowania Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego:

„§ 7. Do zadań Przewodniczącego Zespołu Powiatowego – Starosty Powiatu należy w szczególności:

1. Kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń, racjonalne gospodarowanie siłami i środkami w sytuacjach kryzysowych, stanach nadzwyczajnych i w czasie wojny.

2. Składanie informacji Wojewodzie Podkarpackiemu:

1) o rozwoju sytuacji kryzysowej mającej wpływ na bezpieczeństwo mieszkańców powiatu mieleckiego i powiatów sąsiednich,

2) wynikających z odrębnych przepisów,

3. Wnioskowanie do:

1) Wojewody Podkarpackiego o wsparcie sił i środków do prowadzenia działań ratowniczych,

2) Marszałka Województwa Podkarpackiego o użycie środków będących na wyposażeniu w wojewódzkich magazynach przeciwpowodziowych.

§ 16. Decyzje w sprawach zarządzania kryzysowego jednoosobowo podejmuje Starosta Powiatu, jako organ właściwy w sprawach zarządzania kryzysowego zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym w oparciu o przeprowadzoną przez Zespół Powiatowy analizę i ocenę zagrożenia oraz wypracowaną decyzję do kierowania reagowaniem.”

2) Zadania członków Zespołu Powiatowego – na WSK

Członkowie Zespołu Powiatowego realizują zadania według regulaminu funkcjonowania Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego:

„§ 9.5. Członkowie Zespołu Powiatowego realizują zadania wynikające z niniejszego regulaminu i przydzielone przez Przewodniczącego Zespołu Powiatowego z uwzględnieniem specyfiki reprezentowanej przez nich instytucji.

7. W szczególności do zadań Członków Zespołu należy:

1) prognozowanie, monitorowanie, analiza i ocena zagrożeń,

2) udział w opracowaniu powiatowego planu zarządzania kryzysowego i operacyjnego planu ochrony przed powodzią, planu ewakuacji II stopnia z terenów zagrożonych powodzią (Załącznik Funkcjonalny nr 5 do Powiatowego Planu Zarządzania Kryzysowego) oraz ich bieżąca aktualizacja,

3) udział w organizowaniu przedsięwzięć zmierzających do zapewnienia ochrony ludności i środowiska naturalnego, przygotowania i zapewnienia warunków do przetrwania ludności w sytuacjach kryzysowych,

8. Do zadań członków Grupy Organizacji Działań należy:

1) opracowania i aktualizacji dokumentów Zespołu Powiatowego w szczególności:

- a) koncepcji użycia sił ratowniczych i sił wsparcia do prowadzenia działań ratowniczych;
- b) planu ochrony lub izolacji rejonu objętego kryzysem;
- c) planu ochrony i zabezpieczenia przemieszczania się (regulacji ruchu) ludności w czasie samoewakuacji i ewakuacji II stopnia;
- f) planu koordynacji ewakuacji II stopnia z terenów zagrożonych powodzią.

9. Do zadań członków Grupy Zabezpieczenia należy aktualizowanie dokumentów Zespołu Powiatowego i baz danych na potrzeby zarządzania kryzysowego w zakresie swojej odpowiedzialności:

- 1) plan logistycznego zabezpieczeniem działań sił ratowniczych, potrzeb bytowych ludności, ewakuacji II stopnia,
- 2) plan koordynacji pomocy medycznej, psychologicznej, społecznej i humanitarnej,
- 3) plan koordynacji prac sanitarno – epidemiologicznych i epizootycznych w rejonie kryzysu,
- 4) plan koordynacji rozdziału środków pierwszej potrzeby i materiałów sanitarnych oraz leków,
- 5) plan współpracy w zakresie użycia sprzętu specjalistycznego do wsparcia działań służb ratowniczych.

§ 10. Do zadań członków Zespołu Powiatowego w sytuacjach kryzysowych oraz stanach nadzwyczajnych i w czasie wojny należy w szczególności:

1. Do zadań Szefa Grupy Organizacji Działań należy kierowanie pracą grupy, a ponadto:

- 1) udział w pracach Zespołu Powiatowego oraz kierowanie pracą grupy,
- 2) informowanie operacyjne (w godzinach określonych przez Przewodniczącego Zespołu) Zespołu Powiatowego na temat prowadzonych działaniach ratowniczych oraz planowaniu użycia sił i środków, a także zapotrzebowania sił wsparcia do prowadzenia działań ratowniczych na kolejne 12 godzin,
- 3) przedstawienie wniosków do decyzji Starosty Powiatu w zakresie:
 - a) oceny występujących i potencjalnych zagrożeń mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo publiczne oraz prognozowany rozwój wydarzeń na kolejne 12 godzin;
 - b) dowodzenia i koordynacji działań sił ratowniczych i sił wsparcia oraz ich zmianowości;
 - c) ochrony rejonu kryzysu, samoewakuacji, ewakuacji II i III stopnia oraz ochrony infrastruktury krytycznej;
- 5) realizacja zarządzeń i decyzji Starosty Powiatu do kierowania reagowaniem w sytuacji kryzysowej,

2. Do zadań członków Grupy Organizacji Działań należy w szczególności:

- 1) udział w pracach Zespołu Powiatowego,
- 2) koordynowanie stosownie do swoich właściwości działaniami sił ratowniczych i wsparcia oraz ich zmianowości w oparciu o dokumenty wymienione w § 9 ust. 8 pkt 1,
- 3) monitorowanie sytuacji kryzysowej w zakresie swojej odpowiedzialności, składanie dwa razy na dobę (w godzinach ustalonych przez Szefa Grupy a w sytuacjach nadzwyczajnych telefonicznie lub osobiście, natychmiast) pisemnych informacji Szefowi Grupy,
- 4) bieżącej analizy przebiegu działań ratowniczych i przedstawiania wniosków Szefowi Grupy do decyzji Starosty Powiatu w zakresie wykorzystania sił i środków,
- 5) dokumentowanie przedsięwzięć podejmowanych w wypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych.

3. Do zadań Szefa Grupy Zabezpieczenia należy zapewnienie ludności warunków przetrwania w sytuacjach kryzysowych, w czasie stanów nadzwyczajnych i czasie wojny a także zabezpieczenie ciągłości logistycznego prowadzenia działań służb ratowniczych, a ponadto:

- 1) udział w pracach Zespołu Powiatowego oraz kierowanie pracą grupy,
- 2) informowanie operacyjne (w godzinach określonych przez Przewodniczącego Zespołu) Zespołu Powiatowego na temat zabezpieczenia prowadzonych działaniach ratowniczych oraz planowaniu użycia sił i środków a także zapotrzebowania sił wsparcia do prowadzenia działań ratowniczych na kolejne 12 godzin,
- 3) przygotowanie wniosków do decyzji Starosty Powiatu w zakresie:
 - a) kierowanie i koordynowanie logistycznym zabezpieczeniem:
 - działań sił ratowniczych i sił wsparcia,
 - pomocy ludności w zapewnieniu warunków przetrwania w sytuacjach kryzysowych, w czasie stanów nadzwyczajnych,
 - ewakuacji II i III stopnia,
 - b) pomocy medycznej, psychologicznej, społecznej i humanitarnej,
- 4) realizowanie zarządzeń i decyzji Starosty Powiatu do kierowania reagowaniem w sytuacji kryzysowej,
- 5) kierowanie zabezpieczeniem logistycznym działań sił ratowniczych, ochrony ludności oraz infrastruktury krytycznej,
- 6) analiza i ocena działania w zakresie logistycznym służb ratowniczych, oraz jednostek organizacyjnych Powiatu Mieleckiego,

4. Do zadań członków Grupy Zabezpieczenia należy w szczególności:

- 1) udział w pracach Zespołu Powiatowego,
- 2) monitorowanie sytuacji kryzysowej w zakresie swojej odpowiedzialności, składanie dwa razy na dobę (w godzinach ustalonych przez Szefa Grupy a w sytuacjach nadzwyczajnych telefonicznie lub osobiście, natychmiast) pisemnych informacji Szefowi Grupy,
- 3) analiza przebiegu działań ratowniczych i przygotowanie wniosków Szefowi Grupy do decyzji Starosty w zakresie:
 - a) kierowanie logistycznym zabezpieczeniem: działań sił ratowniczych i sił wsparcia, potrzeb bytowych ludności, ewakuacji II i III stopnia oraz ochrony infrastruktury krytycznej;
 - b) koordynowania:
 - pomocy medycznej, psychologicznej, społecznej i humanitarnej,
 - prac sanitarno – epidemiologicznych i epizootycznych w rejonie kryzysu,
 - c) rozdziału środków pierwszej potrzeby i materiałów sanitarnych oraz leków,
- 4) współpraca z:
 - a) podmiotami gospodarczymi w celu użycia sprzętu specjalistycznego do wsparcia działań służb ratowniczych;
 - b) miejskimi i gminnymi ośrodkami pomocy społecznej oraz instytucjami powołanymi do udzielania pomocy medycznej, psychologicznej i społecznej w sytuacjach kryzysowych;
 - c) instytucjami i organizacjami pozarządowymi w zakresie koordynacji pomocy humanitarnej,
- 5) współdziałanie z Urzędem Marszałkowskim w zakresie możliwości wykorzystania sprzętu przeciwpowodziowego będącego na wyposażeniu wojewódzkich magazynów przeciwpowodziowych,
- 6) dokumentowanie przedsięwzięć podejmowanych w wypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych.”

3) informowanie ludności i mediów o przebiegu ewakuacji - wypis z regulaminu funkcjonowania Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego:

„§ 10. 6. Za organizację polityki informacyjnej Zespołu Powiatowego odpowiedzialny jest Rzecznik Prasowy Starosty Powiatu – Kierownik Punktu Informowania Ludności (stosowany skrót PIL), do którego należy:

- 1) udział w pracach Zespołu Powiatowego,
 - 2) realizacja zadania wynikające z zarządzenia Starosty Powiatu do kierowania reagowaniem,
 - 3) rozwinięcie i całodobowa praca punktu informowania ludności,
 - 4) nawiązanie i utrzymanie kontaktu z mediami,
 - 5) dostarczanie bieżących informacji lub instrukcji wskazanych przez Przewodniczącego Zespołu Powiatowego (Zastępcę Przewodniczącego Zespołu Powiatowego), z uwzględnieniem art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 z późn. zm.),
 - 6) monitorowanie informacji w mediach oraz zapytań telefonicznych i odpowiednie reagowanie w celu skorygowania pogłosek (plotek),
 - 7) wzmocnienie personelu utrzymującego kontakty z mediami i udzielającego wywiadów (w razie potrzeby),
 - 8) utworzenie dodatkowych urzędzeń służących do informowania ludności (np. dodatkowych telefonów informacyjnych lub centrów medialnych),
 - 9) organizacja druku materiałów informacyjnych (np. ulotek i instrukcji sanitarnych) - w razie potrzeby,
 - 10) dystrybuowanie drukowanych materiałów dla mediów oraz do wcześniej wybranych miejsc (np. dworców autobusowych, supermarketów, sklepów spożywczych), dla grup ochotników lub personelu reagowania, udającego się do swojego miejsca zamieszkania, a także upowszechnienie przez gazety,
- 2) opracowanie końcowego raportu z realizacji zadań PIL,
- 3) przedstawia sprawozdanie, podsumowujące przepływ informacji w sytuacji kryzysowej, a także podsumowuje współpracę z mediami, omawia reakcję ludności (na podstawie zapytań telefonicznych lub zebrań publicznych, konferencji prasowych itp.).

7. Do zadań członków Punktu Informowania Ludności należy:

- 1) udział w pracach Zespołu Powiatowego,
- 2) znajomość przebiegu sytuacji kryzysowej oraz prognozy jej rozwoju w zakresie niezbędnym do informowania ludności,
- 3) pełnienie całodobowych dyżurów w punkcie informowania ludności,
- 4) ciągłe monitorowanie, gromadzenie i analizowanie sytuacji społecznej, przygotowywanie informacje dla Starosty Powiatu,
- 5) dokumentowanie pracy punktu,
- 6) przygotowywanie materiałów dla potrzeb Kierownika Punktu Informowania Ludności,
- 7) współdziałanie z Powiatowym Centrum Zarządzania Kryzysowego w celu utrzymania ciągłego przepływu informacji.

8. Punkt Informowania Ludności:

- 1) rozwijany jest na bazie Powiatowego Centrum zgodnie z Załącznikiem Funkcjonalnym nr 4 do Powiatowego Planu Zarządzania Kryzysowego,
- 2) pracuje w systemie całodobowym, monitoruje, zbiera i analizuje sytuację społeczną, przygotowuje informacje dla Starosty Powiatu.”

4) zadania Powiatowego Centrum Zarządzania Kryzysowego (zasady przepływu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego) - wypis z regulaminu funkcjonowania Powiatowego Centrum Zarządzania Kryzysowego:

„§ 6. Na Powiatowym Centrum spoczywa obowiązek podjęcia działań w zakresie zarządzania kryzysowego od chwili otrzymania informacji o wystąpieniu zagrożenia do czasu ustania przesłanek kwalifikujących dane zdarzenie, jako sytuację kryzysową. Powiatowe Centrum niezwłocznie informuje o zaistniałym zdarzeniu odpowiednio organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego na szczeblu województwa i gminy, przedstawiając jednocześnie swoją ocenę sytuacji oraz informację o zamierzonych działaniach.

§ 11. Zadania zmiany dyżurnej Powiatowego Centrum.

3. Zadania zmiany dyżurnej w sytuacji kryzysowej lub stanach nadzwyczajnych:

W sytuacji kryzysowej lub stanach nadzwyczajnych skład zmiany ustala II Zastępca Przewodniczącego Zespołu Powiatowego w załączniku do zarządzenia Starosty Powiatu w sprawie kierowania reagowaniem w sytuacji kryzysowej. Zmiana dyżurna realizuje zadania w składzie dwuosobowym ujęte w procedurach PRK 5 oraz w PRK 5.1 – 5.15 stosownie do sytuacji kryzysowej,

1) do zadań starszego zmiany dyżurnej należy w szczególności:

a) w czasie przyjęcia dyżuru:

- zapoznanie się z sytuacją operacyjną z poprzedniego dyżuru,
- przyjęcie dokumentacji za potwierdzeniem i odnotowanie w meldunku,
- złożenie meldunku Kierownikowi PCZK i Dyżurnemu WCZK o przyjęciu dyżuru;

b) prowadzenie karty zdarzeń i pozostałej dokumentacji korespondencyjnej Powiatowego Centrum;

c) przygotowanie materiałów do opracowania analiz i prognoz rozwoju sytuacji kryzysowej;

d) przekazywanie zarządzeń i decyzji Starosty Powiatu do prowadzenia działań ratowniczych podległym jednostkom oraz organom właściwym niższego szczebla – zgodnie z załącznikiem nr 1 do procedury;

e) informowanie członków Zespołu Powiatowego o godzinie planowanego posiedzenia w składzie określonym przez Przewodniczącego w celu podjęcia kolejnych decyzji do prowadzenia działań;

f) opracowanie raportów i informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego na godzinę 8.00 stan z godziny 6.00 i na godzinę 20.00 stan z godziny 18.00 oraz doraźnie w zależności od rozwoju sytuacji – zgodnie z załącznikiem Nr 2 do procedury PRK 5;

g) przekazanie dyżuru jak w lit. a,

2) do zadań dyżurnego należy w szczególności:

a) w czasie przyjęcia dyżuru:

- sprawdzenie sprzętu komputerowego i sprzętu łączności,
- sprawdzenie systemów: Monitoringu Powodziowego, ArtGIS i CA-3000;

b) prowadzenie monitoringu zagrożeń;

c) przekazywanie sygnałów i komunikatów ostrzegania i alarmowania sił ratowniczych uczestniczących w akcji oraz ludności w rejonie zagrożonym;

d) monitorowanie zagrożeń i współdziałanie z uczestnikami procedury wg załącznika nr 3 do PRK 5;

e) przekazywanie zarządzeń i decyzji Starosty Powiatu do prowadzenia działań ratowniczych jednostkom współdziałającym i WCZK;

f) prowadzenie zakładki „Aktualnej sytuacji w powiecie” na stronie internetowej Powiatu Mieleckiego;

- g) zbiór raportów i informacji z gmin i podległych sił na potrzeby zarządzania kryzysowego na godzinę 7.00 stan z godziny 6.00 i na godzinę 19.00 stan z godziny 18.00 oraz doraźnie w zależności od rozwoju sytuacji;
- h) przekazanie dyżuru jak w lit. a.”

6. LOGISTYCZNE WSPARCIE EWAKUACJI

1) w zakresie pomocy medycznej

Organizacja opieki medycznej w Powiecie Mieleckim oparta jest o publiczne i niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej, prywatne gabinety lekarskie, stomatologiczne, rehabilitacyjne, fundacje i organizacje pozarządowe oraz humanitarne. Wykaz jednostek publicznej i niepublicznej służby zdrowia włączonej do systemu zarządzania kryzysowego Powiatu Mieleckiego zawiera załącznik nr 3 do zarządzenia nr 36/2012 Starosty Powiatu Mieleckiego z dnia 5 września 2012 r. w sprawie zmiany zarządzenia nr 17/2011 Starosty Powiatu Mieleckiego z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzania kryzysowego w Powiecie Mieleckim.

Zakres realizacji zadań w poszczególnych fazach zarządzania kryzysowego:

Podmioty prowadzące działalność leczniczą realizują swoje ustawowe zadania w oparciu o istniejące przepisy prawa oraz własne statuty i regulaminy organizacyjne, z uwzględnieniem zadań wynikających z sytuacji kryzysowej bądź w stanach nadzwyczajnych i w czasie wojny.

a) faza zapobiegania

W fazie zapobiegania podmioty realizują planową działalność, prowadzą stały monitoring stanu zdrowotnego mieszkańców Powiatu Mieleckiego. System ratownictwa medycznego zabezpiecza potrzeby ludności w sytuacjach zagrożenia życia lub zdrowia ludności.

O przypadkach masowych informuje Starostę Powiatu poprzez Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego, natomiast o przypadkach zachorowań na chorobę zakaźną dodatkowo Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Doskonałą działani z zakresu zarządzania kryzysowego.

b) faza przygotowania

W fazie przygotowania podmioty ukierunkowują swoje zadania na niesienie pomocy ludności na terenie zagrożonym sytuacją kryzysową, a w szczególności:

- ich przedstawiciele uczestniczą w pracach Zespołu Powiatowego,
- monitorują sytuację zdrowotną w rejonie narastania zagrożeń,
- przygotowują i uaktualniają dokumentację określoną w regulaminie funkcjonowania Zespołu Powiatowego,
- uczestniczą w szkoleniach, treningach i ćwiczeniach.

c) faza reagowania

W fazie reagowania podmioty realizują przedsięwzięcia wynikające z zarządzeń organów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego do kierowania reagowaniem.

d) faza odbudowy

Odtwarzanie stanu zapasów, szacowanie i dokumentowanie start i szkód. Opracowanie planów odbudowy. Przesłanie do Dyrektora Wydziału Zarządzania Kryzysowego wniosków do Planu Zarządzania Kryzysowego, procedur operacyjnych oraz załączników funkcjonalnych.

2) w zakresie pomocy socjalno – bytowej

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie (PCPR) wykonuje zadania z ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.) należące do zadań własnych powiatu (art. 19 i art.112 ust.8) m.in. poprzez:

- a) organizowanie opieki w rodzinach zastępczych,
- b) prowadzenie mieszkań chronionych,
- c) prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej,
- d) udzielanie informacji o prawach i uprawnieniach,
- e) pomoc osobom i rodzinom wynikająca z zaistniałej sytuacji kryzysowej, klęski żywiołowej lub ekologicznej,
- f) doradztwo metodyczne i szkolenia dla kierowników i pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej z terenu powiatu.

Zadania w zakresie pomocy socjalno – bytowej Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie realizuje w fazach:

a) faza zapobiegania

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie realizuje ustawowe zadania, a w szczególności:

- sprawuje nadzór nad działalnością rodzinnej opieki zastępczej, domów pomocy społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych i ośrodków interwencji kryzysowej,
- propaguje idee rodzicielstwa zastępczego, naborze kandydatów na rodziny zastępcze i podpisaniu umów cywilno - prawnych z 2 zawodowymi niespokrewnionymi z dzieckiem rodzinami zastępczymi o charakterze pogotowia rodzinnego gdzie mogą być umieszczane dzieci w sytuacjach zagrożenia ich życia lub zdrowia,
- prowadzi mieszkanie chronione i Punkt Interwencji Kryzysowej mieszczące się na terenie Domu Pomocy Społecznej przy ul. Wyszyńskiego 16. W punkcie interwencji kryzysowej utrzymuje 10 miejsc noclegowych (w tym 1 bez barier dla osoby niepełnosprawnej),
w mieszkaniu chronionym - 2 miejsca noclegowe.

W sytuacji kryzysowej Dom Pomocy Społecznej w Mielcu może przyjąć w pokoju hotelowym 2 osoby.

b) faza przygotowania

W fazie przygotowania PCPR ukierunkowuje swoje zadania na niesienie pomocy ludności na terenie zagrożonym sytuacją kryzysową, a w szczególności:

- Dyrektor PCPR oraz wytypowani pracownicy uczestniczą w pracach Zespołu Powiatowego,
- monitoruje sytuację społeczną w rejonie narastania zagrożeń,
- prowadzi doradztwo metodyczne i szkolenia dla personelu ośrodków pomocy społecznej,
- przygotowuje i uaktualnia dokumentację określoną regulaminem funkcjonowania Zespołu Powiatowego,
- nawiązuje współpracę z ośrodkami pomocy społecznej oraz organizacjami humanitarnymi i pozarządowymi w zakresie pomocy społecznej,
- przygotowuje wnioski dla Starosty Powiatu o nałożenie świadczeń osobistych i rzeczowych w celu zabezpieczenia działań w fazie reagowania.

c) faza reagowania

W fazie reagowania PCPR realizuje przedsięwzięcia wynikające z zarządzenia Starosty Powiatu Mieleckiego do kierowania reagowaniem zgodnie z regulaminem funkcjonowania Powiatowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego.

d) faza odbudowy

W fazie odbudowy celem działań PCPR będzie umożliwienie powrotu osób lub dzieci, które znalazły się w kryzysie do domów lub rodziny.

Ponadto:

- udział pracowników centrum w pracach komisji szacowania szkód i strat, stosownie do potrzeb i kompetencji,
- udział w opracowaniu planów odbudowy, opracowanie wniosków do Planu Zarządzania Kryzysowego, procedur operacyjnych oraz załączników funkcjonalnych.

3) w zakresie pomocy psychologicznej

a) objawy kryzysu:

- na płaszczyźnie emocjonalnej: intensywny lęk, przerażenie, rozpacz, złość, poczucie winy i klęski, bezradność i poczucie beznadziejności, niepokój o przyszłość, zaprzeczanie, zmęczenie, brak poczucia bezpieczeństwa, poczucie utraty kontroli, żal, wściekłość, ośpienie, niepewność, panika, depresja, frustracja, oszołomienie itp.,
 - na płaszczyźnie zachowania: niezdolność do podejmowania typowych aktywności, zmiany aktywności, zwiększenie zależności od otoczenia, intensyfikacja działań nieprzemyślanych lub/i patologicznych (alkohol, narkotyki), wybuchy gniewu, poddenerwowanie, reakcje histeryczne, osłabione reakcje, zmiana w sposobie komunikowania się, płacz, pobudzenie ruchowe,
 - na płaszczyźnie biofizjologicznej: pocenie się, biegunka, wymioty, bóle, wysypki, problemy z oddychaniem, męczliwość, utrata apetytu, zaburzenia snu,
 - na płaszczyźnie poznawczej: utrata zwykłej zdolności rozwiązywania problemów i podejmowania decyzji typu: dezorientacja, brak logicznego myślenia, zawężenie pola uwagi, kłopoty z koncentracją, koszmary sennie.
- Objawy kryzysu chronicznego: brak umiejętności radzenia sobie, bierność, bezradność, brak motywacji do zmiany, skłonność do wycofywania się, pogarszanie relacji społecznych, lęk przed wysiłkiem i kontaktami, nastrój obniżony, dolegliwości somatyczne.

b) w sytuacji kryzysowej reakcja kryzysowa przebiega w czterech fazach:

- **FAZA SZOKU**, w której charakterystycznym jest mechanizm zaprzeczania. Życie zewnętrzne może sprawiać wrażenie uporządkowanego, natomiast w psychice panuje chaos i silne pobudzenie. Pojawiają się bezsensowne działania lub rodzaj odrętwienia i zaburzenia kontaktu.
- **FAZA REAKCJI EMOCJONALNEJ**, gdy następuje konfrontacja z rzeczywistością. Osoba stara się przystosować do nowej sytuacji, stosując mechanizmy obronne, tj. zaprzeczanie, wyparcie, racjonalizację. Wszystkie uczucia są bardzo intensywne. Jeżeli wsparcie społeczne jest niewystarczające lub osoba znajduje się w pustce, istnieje niebezpieczeństwo fiksacji i przejścia kryzysu w stan chroniczny. Jeżeli jednak osoba otrzymuje wsparcie, poziom emocji ulega obniżeniu i możliwe jest rozpoczęcie pracy nad kryzysem: poszukiwanie jego przyczyn, przewidywanych konsekwencji.

- **FAZA PRACY NAD KRYZYSEM** oznacza wyzwalamie się spod dominacji traumatycznych przeżyć, zainteresowanie przyszłością. Granica między fazami jest płynna, mogą one występować naprzemiennie, lecz reakcje emocjonalne są coraz rzadsze i mniej intensywne.
- **FAZA NOWEJ ORIENTACJI**, kiedy zostaje odbudowane poczucie własnej wartości, przywrócona kontrola, dochodzi do nawiązywania nowych związków, a wydarzenie traumatyczne wzbogaca doświadczenie życiowe jednostki.

Pomocy należy udzielić osobom bezpośrednio uczestniczącym w zdarzeniu oraz tym, na które zdarzenie znacząco oddziaływało. W zależności od rozmiarów katastrofy pomocy udzielamy wszystkim poszkodowanym. Podejmowana jest ona doraźnie, w formie pomocy psychologicznej.

Do interwencji najczęściej angażowani są psychologowie policyjni, straży pożarnej, straży granicznej oraz psychologowie pracujący w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej.

c) działania w miejscu katastrofy:

W miejscu katastrofy należy ustalić priorytety działań, aby nie podsycać chaosu, a także określić zadania do zrealizowania poprzez:

- określenie liczby osób wymagających pomocy medycznej i wsparcia psychologicznego (osoby bezpośrednio poszkodowane i ich rodziny/osoby bliskie) oraz ustalenie miejsca ich przebywania (szpitale, pogotowia, ośrodki zdrowia, inne tymczasowe miejsce przebywania),
- zgłoszenie się do osoby koordynującej akcją ratowniczą jako osoba mogąca przeprowadzić interwencję, wsparcie psychologiczne dla osób poszkodowanych.
- zgłoszenie się do konkretnego poszkodowanego, wskazanego przez koordynatora działań,
- wskazanie znanych hosteli, ośrodków z dokładnym podaniem miejsc, gdzie czasowo mogą uzyskać schronienie i pomoc osoby poszkodowane,
- wskazanie transportu do miejsca zakwaterowania lub zamieszkania dla osób poszkodowanych lub ich bliskich,
- zaopiekowanie się i udzielenie wsparcia osobom najbardziej poszkodowanym, tym, które najbardziej ucierpiały w wydarzeniu,
- zapewnienie poszkodowanym bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego, schronienia.
- zapewnienie pomocy i pełnej opieki osobom poszkodowanym, do czasu, kiedy zaczną podejmować decyzję i brać część odpowiedzialności,
- zapewnienie wsparcia osobom i rodzinom poszkodowanych poprzez umożliwienie kontaktu z bliskimi.

d) podstawowe zasady pomocy psychologicznej:

Najczęściej w sytuacji kryzysowej pomocy psychologicznej udzielają nie profesjonaliści, ale świadkowie i współuczestnicy zdarzeń. Wszelkim takim działaniom powinno towarzyszyć zrozumienie, współodczuwanie, wysłuchanie i wspomaganie w uśmierzeniu niepokoju.

Prowadząc interwencję w sytuacjach katastrofy, warto pamiętać o następujących wskazówkach, niezbędnych w profesjonalnym udzielaniu pomocy. Należy zatem:

- umożliwić powszechną dostępność do pomocy interwencyjnej,
- chronić - stwórz możliwości ochrony ofiar przed dalszym zagrożeniem i przed dalszym wystawieniem na urazowe przeżycia i bodźce; zorganizuj choćby symboliczne schronienie

- miejsce bezpieczne. Im mniej urazowych bodźców dotrze do ludzi, im mniej zobaczą, dotkną, usłyszą, powąchają, odczują tym lepiej dla nich. Chronić ofiary przed gapiami i przedstawicielami mediów,
- umożliwić poszkodowanym skorzystanie z usług służby zdrowia w zakresie psychoterapii, terapii, poradnictwa specjalistycznego ze wskazaniem konkretnych instytucji i osób. Poszkodowani często nie mają odwagi zwrócić się o pomoc,
- unikać pytań dotyczących samopoczucia, kondycji psychicznej, informacji na temat porównywania szkód danej osoby do innych uczestników zdarzenia,
- wysłuchać i adekwatnie do rozpoznanego stanu osoby poszkodowanej reagować na zainicjowany kontakt,
- pamiętać o tym, że osoby poszkodowane doświadczają normalnych reakcji na sytuację katastrofy,
- nie lekceważyć faktu, że ocalone osoby czują się bardzo samotne, pomimo przedstawicieli służb i instytucji, którzy są przy nich obecni,
- przekazywać informacje zgodnie z prawdą, adekwatnie do stanu emocjonalnego osoby poszkodowanej,
- spokojnie wysłuchać opowieści osób poszkodowanych połączonych z rozpaczą, żalem, smutkiem,
- zachęcać do odreagowania przeżyć i towarzyszących wydarzeniu emocji,
- podawać praktyczne wskazówki, jak osoby poszkodowane mogą sobie pomóc,
- być wyczulonym na symptomy zachowań suicydalnych.

Zasadą nadrzędną w udzielaniu interwencji i wsparcia jest takie postępowanie, by nie pogłębić stanu traumatycznego. Stosując ją, należy bezwzględnie unikać informacji, które negatywnie wpłynęłyby na stan psychiczny bezpośrednich uczestników zdarzeń, co mogłoby zaszkodzić lub zahamować proces pomagania. Pamiętajmy zatem, że:

- Nie przekazujemy niesprawdzonych informacji.
- Nie składamy deklaracji i obietnic niemożliwych do zrealizowania.
- Nie wywieramy perswazji słownej na rozmówcę, zwłaszcza w kwestiach osobistych.
- Nie wskazujemy na bezsilność osoby i jej chwilową słabość.
- Nie podajemy własnych przykładów sytuacji dramatycznych.
- Nie oceniamy i nie szukamy osób winnych zaistniałej sytuacji.
- Nie oceniamy i nie krytykujemy.

Mając na uwadze rozmiar tragedii i zróżnicowanych jej bezpośrednich odbiorców, pamiętać trzeba, iż najważniejszym obowiązkiem jest otoczenie szczególną troską dzieci i osób starszych.

e) pomoc dzieciom:

Postępowanie prowadzenia interwencji kryzysowej skierowane bezpośrednio do dzieci powinno objąć następujące działania:

- Przeniesienie dziecka w znane mu, bezpieczne miejsce (osoby znajome, rodzina).
- Komunikowanie się z dzieckiem na poziomie jego rozwoju poprzez używanie prostych zwrotów.
- Wyjaśnienie dziecku, dlaczego aktualnie znajduje się w danym miejscu.
- Niezmuszanie dziecka do opowieści o przeżytej traumie, ale jeśli chce wyrazić swoje myśli, przeżycia – należy spokojnie je wysłuchać.
- Podanie dziecku (o ile jest to możliwe) maskotki, pożywienia; spowoduje to u niego odzyskanie poczucia bezpieczeństwa i powrót do normalnego funkcjonowania.

f) pomoc osobom starszym:

Interwencja wobec osób starszych powinna polegać na:

- Wysłuchaniu osoby, umożliwieniu „wygadania się”.
- Ustaleniu, czy jest przewlekle chora i nie ma obowiązku przyjmowania lekarstw.
- Ustaleniu, czy ma się u kogo tymczasowo zatrzymać (rodzina, osoby bliskie, znajome).
- Spokojnym komunikowaniu się, unikaniu wzbudzania nastrojów stresogennych.

Interwencja kryzysowa to metoda systemowego, interdyscyplinarnego, wielowątkowego oddziaływania na osobę w kryzysie, dostarczająca wszechstronnego wsparcia i wielostronnej pomocy: psychologicznej, materialno-bytowej, prawnej, społecznej, medycznej, informacyjnej i innej.

Sytuacje kryzysowe są nieuniknione, co oznacza, że prędzej czy później każdy z nas może się w takiej sytuacji znaleźć. Brak stosownej wiedzy i doświadczenia skutkuje tym, że ztraca się naturalne dążenie do unikania sytuacji trudnych, w przypadku zagrożenia traci rozsądek i możliwości racjonalnego zachowania w konkretnej sytuacji. Dlatego, też tak istotne jest edukowanie dzieci, młodzieży, pracowników. Wiedza na temat sytuacji kryzysowych, zasad bezpiecznego zachowania, procedur postępowania np. w sytuacji ewakuacji (zorganizowane przemieszczenie ludności), wiedza psychologiczna jest niezbędna. Im bogatszą wiedzą dysponuje człowiek, o czekających go ewentualnych zdarzeniach, tym w jego świadomości i wyobraźni mniej „przypadkowości”, tym mniejsze prawdopodobieństwo wystąpienia lęku, tym większe prawdopodobieństwo wystąpienia racjonalnego sterowania jego zachowaniami. Istotne jest również prowadzenie ćwiczeń i treningów tym zakresie, celem formowania czynności nawykowych (stereotypów działania).

Zadania z zakresu ochrony zdrowia psychicznego na terenie powiatu mieleckiego powierzone są wszystkim podmiotom leczniczym, a w szczególności poradniom specjalistycznym: Powiatowej Poradni Pedagogiczno – Psychologicznej, NZOZ Poradni Zdrowia Psychicznego s. c., NZOZ Ośrodkowi Profilaktyki i Terapii Uzależnień, III Ośrodek Interwencji Kryzysowej działającemu w ramach PCPR-u.,

Zakres realizowanych zadań:

a) faza zapobiegania

W fazie zapobiegania podmioty realizują planową działalność, prowadzą stały monitoring stanu zdrowotnego mieszkańców Powiatu Mieleckiego. Pracownicy biorą udział w szkoleniach, treningach i ćwiczeniach w ramach systemu zarządzania kryzysowego.

b) faza przygotowania

W fazie przygotowania podmioty ukierunkowują swoje zadania na niesienie pomocy ludności na terenie zagrożonym sytuacją kryzysową, a w szczególności:

- ich przedstawiciele uczestniczą w pracach Zespołu Powiatowego,
- monitorują sytuację zdrowotną w rejonie narastania zagrożeń,
- przygotowują i uaktualniają dokumentację wynikającą z zarządzenia nr 17/2011 zarządzenia Starosty Powiatu Mieleckiego z dnia 14 czerwca 2011 roku w sprawie zarządzania kryzysowego w Powiecie Mieleckim.

c) faza reagowania

W fazie reagowania podmioty realizują przedsięwzięcia wynikające z zarządzeń organów właściwych w sprawach zarządzania kryzysowego do kierowania reagowaniem.

Interwencję kryzysową realizują gminne grupy wsparcia w charakterze doraźnym i krótkoterminowym, zmierzających do udzielenia natychmiastowej pomocy osobom znajdującym się w sytuacji kryzysowej.

d) faza odbudowy

Odtwarzanie stanu zapasów, szacowanie i dokumentowanie start i szkód. Opracowanie planów odbudowy. Przesłanie do Dyrektora Wydziału Zarządzania Kryzysowego wniosków do planu zarządzania kryzysowego, procedur operacyjnych oraz załączników funkcjonalnych.

4) w zakresie wsparcia gmin w zaopatrzenie w wodę pitną dla ludności

Powiat posiada dwa atestowane beczkowszy do zaopatrywania ludności w wodę do spożycia o pojemności 3000 litrów.

Zakup atestowanych beczkowszy wynikał z wieloletniego doświadczenia, głównie katastrofalnej powodzi 2010 roku. Są one idealnym rozwiązaniem na potrzeby przewozu wody pitnej, zaopatrującej ludność z terenów zagrożonych powodzią.

Zbiornik na wodę pitną (beczkowóz) znajduje się na lawecie 2-osiowej o nośności do 3500kg, z homologacją. Wykonany jest z powłoki żywicznej poliestrowej o grubości 8 mm, o wymiarach: 2250x1350, z atestem Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie.

W kosztach zadania partycypował Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Rzeszowie, przyznając dotację w wysokości 50% kwoty zakupu.

5) w zakresie transportu ludzi i zwierząt

Zestawienie planowanych, niezbędnych środków transportowych do zabezpieczenia ewakuacji ludności:

- a) zestawienia ujęte w załącznik funkcjonalnym nr 5 do planu zarządzania kryzysowego,
- b) wsparcie Starosty Powiatu w czasie G + 24 w ramach rozwinięcia powiatowych FOC – kompania ratownictwa ogólnego w ilości:
 - 96 osób
 - 4 autobusy,
 - 4 pojazdy do ewakuacji zwierząt,
 - 12 środków transportowych o różnym tonażu.

6) organizacja zabezpieczenia porządkowo – ochronnego i regulacji ruchem.

Do usuwania likwidacji skutków klęsk żywiołowych, katastrof i awarii technicznych przewidzianych jest w systemie zmianowym – 132 policjantów, 4 samochody typu „bus”, 1 samochód osobowo-terenowy oraz 16 radiowozów w:

- Wydziale Prewencji KPP w Mielcu,
- Posterunku Policji w Przecławiu,
- Posterunku Policji w Radomyślu Wielkim,
- Komisariacie Policji w Tuszowie Narodowym,
- Rewirze Dzielnicowych w Borowej,
- Rewirze Dzielnicowych w Czerminie.

Do regulacji ruchu, przewidziano sił i środków: 46 policjantów, 22 radiowozy, jest to liczba zmienna gdyż w zależności od posiadanych informacji co do potrzeb regulacji

ruchu na danych odcinkach dróg ewakuowanej ludności będą, kierowane niezbędne siły policyjne.

„Plan działania Komendy Powiatowej Policji w Mielcu w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej”, nie zawiera określonych precyzyjnie miejsc rozmieszczenia posterunków regulacji ruchu, w zależności od potrzeb prowadzi się będzie odpowiednią dyslokację sił i środków.

W przypadku samoewakuacji ludności z terenów zagrożonych na głównych drogach ewakuacji zostaną skierowane dodatkowe patrole ruchu drogowego KPP w Mielcu w ilości adekwatnej do potrzeb. Ponadto, zostaną skierowane dodatkowe siły wsparcia z KPP w Mielcu dla kierowników posterunków i zamiejscowych rewirów dzielnicowych, celem zabezpieczenia mienia osób i instytucji ewakuowanych z rejonu działań.

Przewiduje się, iż największe natężenie ruchu, w związku samoewakuacją nastąpi na drogach wojewódzkich i powiatowych na trasach: Borowa – Rzędzianowice – Wola Mielecka – Piątkowiec – Radomyśl Wielki, Padew Narodowa – Tuszów Narodowy – Rzemień oraz Mielec – Przecław.

Zabezpieczenia pozostawionego mienia osób ewakuowanych realizowane będzie wydzielonymi siłami i środkami stosownie do potrzeb.

7) łączności

Łączność w sytuacji bieżącej jak i kryzysowej, w stanach nadzwyczajnych i w czasie wojny oparta jest na stacjonarnych systemach łączności przewodowej i bezprzewodowej, systemu poczty oraz poczty kurierskiej. Podstawowym sposobem łączności w systemie zarządzania kryzysowego jest telefonia kablowa na bazie SK KP PSP oraz stanowisk podległych staroście powiatu sił ratowniczych, powiatowych służb, inspekcji i straży oraz pozostałych sił zgodnie z załącznikiem nr 3 – Rejestr jednostek organizacyjnych, osób prawnych i fizycznych uczestniczących w działaniach reagowania kryzysowego do zarządzenia nr 36/2012 Starosty Powiatu Mieleckiego z dnia 5 września 2012 r. w sprawie zmiany zarządzenia nr 17/2011 Starosty Powiatu Mieleckiego z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzania kryzysowego w Powiecie Mieleckim. Systemy łączności bezprzewodowej stanowią łączność zapasową.

Zakres realizowanych zadań:

a) faza zapobiegania

W fazie zapobiegania system łączności użytkowany jest na potrzeby bieżącej administracji publicznej. Opracowuje się plany łączności na potrzeby systemu zarządzania kryzysowego. Doskonalą się obsługi sprzętu łączności, prowadzi bieżące przeglądy techniczne, wyposaża stanowiska pracy w sprzęt nowszej generacji.

b) faza przygotowania

W fazie przygotowania dyżurni Powiatowego Centrum Zarządzania Kryzysowego realizują zadania w zakresie utrzymania łączności i tak dokonują:

- aktualizacji baz danych teleadresowych,
- sprawdzenia łączności przewodowej i radiowej w relacjach kierowania i współdziałania,
- uaktualniają plany łączności,
- sprawdzenia gotowości serwisu do obsługi sieci łączności w czasie realizacji fazy reagowania.

c) faza reagowania

Użytkownicy systemów łączności realizują zadania z wykorzystaniem dostępnych środków łączności stosownie do sytuacji kryzysowej, stanów nadzwyczajnych czy w czasie wojny.

d) faza odbudowy

Faza odbudowy obejmuje zadania:

- szacowanie szkód i strat w wyniku prowadzenia działań,
- opracowania planu odbudowy infrastruktury przez usługodawców,
- odtwarzania zapasów materiałowych,
- opracowanie wniosków do aktualizacji planu zarządzania kryzysowego, procedur operacyjnych i załączników funkcjonalnych,
- przywrócenie sprawności systemów łączności.

XIV „W obliczu powodzi...” - ulotka informacyjna na temat właściwego zachowania się w czasie zagrożenia powodziowego

WYMACHUJĄC W CZASIE POWODZI KOLOROWĄ FLAGĄ LUB KAWALKIEM MATERIAŁU, MOŻESZ PROSIĆ O POMOC

 chcesz opuścić miejsce, w którym jesteś

 potrzebna pomoc medyczna

 prosisz o jedzenie i wodę

ZNAKI SYGNALIZACYJNE STOSOWANE DLA PILOTÓW ŚMIGŁOWCÓW

X - potrzebna pomoc medyczna

V - potrzebna pomoc (YES)

N - niepotrzebna pomoc (NO)

PAMIĘTAJ!

- nie uszkadzaj wałów przeciwpowodziowych;
- nie przejeżdżaj przez wały, z wyjątkiem miejsc do tego przeznaczonych;
- nie uprawiaj gruntu przy wałach w odległości co najmniej 3 m od wału;
- nie sadź drzew na wałach;
- nie uszkadzaj umocnień;
- nie stawiaj budynków, nie kop studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału.

Opracowano w Wydziale Informacji i Promocji
Komendy Głównej
Państwowej Straży Pożarnej

W obliczu powodzi...

Bądź świadomy niebezpieczeństwa powodzi, zwłaszcza, jeśli mieszkasz na niskopolożonym terenie, w pobliżu strumienia, rzeki lub poniżej zapory wodnej. Każda nawet najmniejsza rzeka może spowodować podtopienie lub zalanie terenu wokół niej. Zagrożenie powodziowe możliwe jest również na innych obszarach podczas wystąpienia obfitych opadów.

Pogotowie przeciwpowodziowe wprowadza się, gdy poziom wody w rzece wzrasta do poziomu ostrzegawczego i nadal się podnosi.

Alarm powodziowy ogłasza się (z uwzględnieniem warunków lokalnych), gdy poziom wody w rzece osiągnie stan alarmowy, a prognoza hydrologiczna przewiduje dalszy przybór wód.

PRZED POWODZIĄ

- dowiedz się u władz lokalnych, jakie jest zagrożenie i ryzyko powodziowe Twojego miejsca zamieszkania, a ponadto gdzie zlokalizowane są miejsca tymczasowego zakwaterowania ewakuowanej ludności, zwierząt, pojazdów i innego mienia;
- rozważ możliwości zabezpieczenia budynku przed powodzią poprzez uszczelnienie drzwi i piwnic materiałami wodoodpornymi;
- ubezpiecz siebie i rodzinę oraz swój majątek;
- zapoznaj się z powodziowymi sygnałami ostrzegania i alarmowania zazwyczaj jest to dźwięk syreny alarmowej, gong lub specjalny sygnał dzwonów kościelnych;
- upewnij się, że wszyscy członkowie Twojej rodziny, zwłaszcza dzieci, wiedzą co robić w razie powodzi; naucz dzieci, jak i kiedy wezwać policję, straż pożarną i inne służby oraz podmioty ratownicze.

W CZASIE ZAGROŻENIA POWODZIOWEGO

- włącz odbiornik na częstotliwość lokalnej stacji radiowej w celu wysłuchania komunikatów o zagrożeniu i sposobach postępowania;
- miejsca sypialne i najcenniejsze rzeczy przenieś na górne kondygnacje budynku;
- zabezpiecz dokumenty osobiste Twoje i Twojej rodziny, np. poprzez przywiązanie przedmiotów i urządzeń do stabilnych elementów, tak aby nie zostały zabrane przez wodę;
- zgromadź w domu niezbędne zapasy niepsującej się żywności oraz czystej wody;

- przygotuj się do ewentualnej ewakuacji prewencyjnej lub ratowniczej, zapakuj dokumenty i najcenniejsze części dobytku;
- zabezpiecz się w odpowiednią ilość źródeł światła - latarki, świece, zapasowe baterie;
- uzgodnij z domownikami sposoby porozumiewania się w razie rozdzielenia. Najlepiej przekazać informacje o swoim miejscu pobytu wspólnym znajomym lub rodzinie zamieszkałej poza terenem zagrożonym powodzią;
- jeśli możesz, odeślij dzieci i osoby starsze w bezpieczne miejsce, np. do rodziny, znajomych;
- przygotuj się do ochrony swojego domu i dobytku przed skutkami powodzi (przygotuj worki z piaskiem);
- usuń z terenu posesji pojazdy i przemieść je w bezpieczne miejsce;
- usuń z najbliższego otoczenia wszystkie toksyczne substancje, takie jak pestycydy i środki owadobójcze;
- jeśli masz jakieś zwierzęta, znajdź dla nich bezpieczne miejsce; pamiętaj, aby w chwili nadejścia powodzi nie były uwiązane i w razie zaistnienia takiej potrzeby, mogły same się uratować, najlepiej jeśli pozwolisz na ich ewakuację prewencyjną;
- jeśli masz dostęp do Internetu, monitoruj prognozy pogody i stanu zagrożenia.

W CZASIE POWODZI

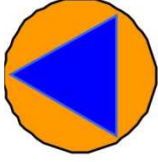
- kiedy pojawi się nagle zagrożenie powodziowe, wyłącz główne zasilanie elektryczne, odłącz sieć gazową i wodociagową, a także zamknij zasowy (zawory) sieci kanalizacyjnej, zatkaj kratki ściekowe oraz uszczelnij szambo;
- jeśli posiadasz telefon komórkowy miej go pod ręką;
- włącz radioodbiornik zasilany bateriami na częstotliwość lokalnej stacji radiowej, aby uzyskać najnowsze informacje o sytuacji. Zazwyczaj radio podaje także informacje o zagrożeniu i sposobach postępowania;
- przygotuj się do ewentualnej ewakuacji. Pamiętaj, że osoby dorosłe powinny mieć przy sobie nie więcej niż 50 kg bagażu;
- miej pod ręką apteczkę pierwszej pomocy i niezbędne leki używane przez domowników, niezbędny zapas jedzenia i wody pitnej, ciepłe ubrania, śpiwory i koce (zgromadź je w górnych partiach domu, mieszkania);
- nie używaj w gospodarstwie domowym wody ze studni ani wody gruntowej;
- w przypadku niebezpieczeństwa, natychmiast przemieść się na wyżej położone tereny;
- w przypadku nakazu opuszczenia domu, zrób to natychmiast. Dzieciom znajdującym się pod Twoją opieką przypnij do ubrania karteczkę z ich imieniem i nazwiskiem oraz kontaktem do ich opiekunów;
- jeśli czas pozwoli, zostaw wiadomość dla innych z informacją dokąd i kiedy wyjechałeś, jeśli posiadasz skrzynkę na listy, to zostaw wiadomość właśnie tam;
- jeśli musiałeś opuścić swój dom, zarejestruj się w punkcie ewidencyjnym w ten sposób łatwiej odnajdzie cię rodzina;
- jeśli poruszasz się własnym samochodem i ugrzęzniesz na zalanym obszarze, szybko opuść pojazd. Najlepiej jeźdź tylko drogami wyznaczonymi przez władze;
- jeżeli woda szybko się przemieszcza, nie chodź po zalanych obszarach;
- postaraj się nie panikować, bądź rozsądny, zachowaj trzeźwość umysłu;
- staraj się pomagać innym, w tym podmiotom ratowniczym.

PO POWODZI

- śluchaj komunikatów radiowych i telewizyjnych;
- jak najdłużej pozostań poza zasięgiem wód powodziowych i zatorów lodowych;
- nie wracaj do domu dopóki władze nie ogłoszą, że jest to bezpieczne oraz nie zostanie przywrócone zaopatrzenie w wodę pitną, usprawniony system kanalizacji i usunięte odpady;
- sprawdź fundamenty Twego domu - czy nie ma pęknięć lub innych uszkodzeń, a w przypadku wątpliwości zgłoś to do nadzoru budowlanego, władz samorządowych i do ubezpieczyciela;
- upewnij się, że budynek nie grozi zawaleniem - sprawdź ściany, podłogi, okna i drzwi, uważaj na poluzowane tynki i sufit. Budynki, które znalazły się w zasięgu zalania (nie tylko przy głównym nurcie), po ustąpieniu wód mogą zachowywać się niestabilnie;
- sprawdź instalację elektryczną i gazową;
- jeśli to możliwe, przed przystąpieniem do usuwania skutków powodzi w Twoim domu zrób zdjęcia, bądź zapisz wideo zaistniałych uszkodzeń. Materiał ten przydatny będzie dla firmy ubezpieczeniowej przy ubieganiu się o odszkodowanie, pomoże udokumentować straty. Wielkość strat powodziowych zgłoś niezwłocznie w firmie ubezpieczeniowej;
- w ramach możliwości włącz się do pomocy w usuwaniu skutków powodzi;
- zalané pomieszczenia zdezynfekuj, wywietrz, wysusz i odmaluj (szczególnie jeśli przechowujesz w nich żywność, przygotujesz posiłki lub jeżeli przebywają w nich dzieci). Meble odsuń od ścian na co najmniej 20 cm i podnieś minimum 5 cm od podłogi;
- wyrzuć całą żywność, która miała kontakt z wodą powodziową, a do celów spożywczych używaj tylko wody butelkowanej lub dowożonej beczkowozami przeznaczonymi do wody pitnej.

TELEFONY ALARMOWE:

<ul style="list-style-type: none"> 997 Policja 998 Państwowa Straż Pożarna 999 Pogotowie Ratunkowe 986 Straż Miejska 112 wspólny telefon alarmowy 	<p>Wpisz telefon do władz samorządowych</p> <div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 20px; margin-bottom: 5px;"></div> <p>Twoje notatki</p> <div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 40px; margin-bottom: 5px;"></div>
---	--

RODZAJE ALARMÓW, SYGNAŁY ALARMOWE

Dz. U. z 2013 r. poz. 96

Lp.	Rodzaj alarmu	Sposób ogłaszania alarmów		
		akustyczny system alarmowy	środki masowego przekazu	wizualny sygnał alarmowy
1.	Ogłoszenie alarmu	Sygnał akustyczny – modulowany dźwięk syreny w okresie trzech minut	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Ogłaszam alarm (podać przyczynę, rodzaj alarmu itp.) dla	Znak Żółty w kształcie trójkąta lub w uzasadnionych przypadkach innej figury geometrycznej
2.	Odwołanie alarmu	Sygnał akustyczny – ciągły dźwięk syreny w okresie trzech minut	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Odwołuję alarm (podać przyczynę, rodzaj alarmu itp.) dla	

KOMUNIKATY OSTRZEGAWCZE

Lp.	Rodzaj komunikatu	Sposób ogłaszania komunikatu		
		akustyczny system alarmowy	środki masowego przekazu	akustyczny system alarmowy
1.	Upředzenie o zagrożeniu skażeniami	---	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Uwaga! Uwaga! Osoby znajdujące się na terenie około godz. min. może nastąpić skażenie (podać rodzaj skażenia) w kierunku (podać kierunek)	---
2.	Upředzenie o zagrożeniu zakażeniami	---	Formy i treść komunikatu upředzenia o zagrożeniu zakażeniami ustalają organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej	---
3.	Upředzenie o kleskach żywołotowych i zagrożeniu środowiska	---	Powtarzana trzykrotnie zapowiedź słowna: Informacja o zagrożeniu i sposobie postępowania mieszkańców (podać rodzaj zagrożenia, spodziewany czas wystąpienia i wytyczne dla mieszkańców)	---